

ผลของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราชราษฎร์อุปถัมภ์วิทยา
เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
เบญจมาศ ชุ่มอารมณ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
มีนาคม 2550

ผลของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราชราษฎร์อุปถัมภ์วิทยา
เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
เบญจมาศ ชุ่มอารมณ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

มีนาคม 2550

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง ผลของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะที่มีต่อทักษะ
การอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประชาราษฎร์อุปถัมภ์วิทยา
เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร ของ เบญจมาศ ชุ่มอารมณ์ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรหมธิดา แสนคำเครือ)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(รองศาสตราจารย์ เวธนี กรีทอง)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรหมธิดา แสนคำเครือ)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(รองศาสตราจารย์ เวธนี กรีทอง)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(อาจารย์ ดร.พาสนา จุรัตน์)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย ชูชาติ)

วันที่ เดือน มีนาคม พ.ศ. 2550

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ รองศาสตราจารย์เวชนี กรีทอง และอาจารย์ ดร.พาสนา จุฬรัตน์ กรรมการสอบปากเปล่าสารนิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาชี้แนะข้อบกพร่อง และให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดี และเป็นผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชา ตลอดจนเป็นแบบอย่างที่ดีในการทำหน้าที่ครู ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์เวชนี กรีทอง อาจารย์ ดร. พาสนา จุฬรัตน์ และผู้ช่วยมัชฌิมา อ่อนน้อมพันธ์ ที่กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้และได้ให้คำปรึกษาแนะนำ แก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อทองม้วน ชุ่มอารมณฺ์ คุณแม่ลอบ ชุ่มอารมณฺ์ และเพื่อนร่วมงานทุกคนที่กรุณาให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนและเป็นกำลังใจในการทำสารนิพนธ์เป็นอย่างดีเสมอมา และขอขอบใจนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนประชาราษฎร์อุปถัมภ์วิทยาทุกคน ที่ได้ให้ความร่วมมือในการทดลอง และเก็บรวบรวมข้อมูลจนสำเร็จลงด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์ใด ๆ จากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณแก่บิดามารดา คุณครู-อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

เบญจมาศ ชุ่มอารมณฺ์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	5
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า.....	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.....	9
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.....	14
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการชี้แนะ.....	18
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการชี้แนะ.....	19
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ.....	21
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ.....	27
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนประชากรราษฎร์อุปถัมภ์วิทยา เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร.....	31
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	33
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	33
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	33
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	38
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39

สารบัญ

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
บทย่อ.....	44
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	44
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	44
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	45
วิธีดำเนินการทดลอง.....	45
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	46
อภิปรายผล.....	46
ข้อเสนอแนะ.....	49
บรรณานุกรม.....	51
ภาคผนวก.....	59
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	127

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงแผนการทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest – Posttest Design	38
2 แสดงการเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อน และหลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ.....	41
3 แสดงการเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อน และหลังที่ไม่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ.....	42
4 แสดงการเปรียบเทียบผลต่างทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ กับนักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ.....	43
5 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อน และหลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ.....	120
6 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อน และหลังไม่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ.....	121
7 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะกับนักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ.....	122
8 แสดงผลต่างทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ.....	123
9 แสดงผลต่างทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ.....	124
10 แสดงการเปรียบเทียบผลต่างของคะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ กับนักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ.....	125
11 แสดงค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ.....	126

ผลของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราชราษฎร์อุปถัมภ์วิทยา
เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
เบญจมาศ ชุ่มอารมณ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
มีนาคม 2550

เบญจมาศ ชุ่มอารมณ์. (2550). ผลของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประชาราษฎร์อุปถัมภ์วิทยา เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมริตา แสนคำเครือ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาผลของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประชาราษฎร์อุปถัมภ์วิทยา เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2549 ที่มีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษน้อย จำนวน 20 คน ซึ่งได้จากการสุ่มอย่างง่ายจากประชากร แล้วสุ่มอย่างง่ายเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 10 คน กลุ่มทดลองคือ กลุ่มที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะเครื่องมือที่ใช้คือ แบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ การทดสอบค่าที

ผลการวิจัย พบว่า

1. นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้นหลังจากได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้นหลังจากไม่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้น มากกว่า นักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

THE EFFECTS OF THE COMMUNICATIVE APPROACH TEACHING IN
COMBINATION WITH PROMPTING ON ENGLISH READING SKILL OF
PRATHOM SUKSA III STUDENTS AT PRACHARADUPPATHUMWITTAYA
SCHOOL IN KLONGSAMWA DISTRICT, BANGKOK

AN ABSTRACT

BY

BENCHAMAS CHUM-AROM

Presented in Partial Fulfillment of The Requirements for
The Master of Education Degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University

March 2007

Benchamas Chum-arom. (2006). *The effects of The Communicative Approach Teaching in Combination with The Prompting on English Reading Skill of Prathom Suksa III Students at Pracharaduppathumwittaya School in Klongsamwa District, Bangkok..* Master Project, M.Ed. (Educational Psychology) Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University.
Project Advisor : Assist.Prof. Promtida Sankamkrue

This purposes of this experimental research were to study the effects of The Communicative Approach Teaching in combination with the Prompting on English reading skill of Prathom Suksa III students at Pracharaduppathumwittaya School in Klongsamwa District, Bangkok in the academic year 2006. The subjects were 20 lower English reading skill students . They were randomly divided into experimental group and control group; each group consisted of 10 students. The experimental group was exposed to The Communicative Approach Teaching in combination with the Prompting. The instrument was exposed to the English reading skill test. The data was analyzed by t – test.

The results were as follow:

1. The English reading skill of the students who exposed to The Communicative Approach Teaching in combination with the Prompting was significantly increased than before the experiment at .01 level.

2. The English reading skill of the students who not exposed to The Communicative Approach Teaching in combination with the Prompting was significantly increased at .01 level.

3. The English reading skill of the students who exposed to The Communicative Approach Teaching in combination with the Prompting was significantly increased than the other students who were not exposed to The Communicative Approach Teaching in combination with the Prompting at .01 level.

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการด้านต่างๆ ของโลกยุคโลกาภิวัตน์ มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจของทุกประเทศรวมทั้งประเทศไทยด้วย จึงมีความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาของชาติ ซึ่งถือเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศเพื่อสร้างคนไทยให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพพร้อมที่จะแข่งขันและร่วมมืออย่างสร้างสรรค์ในเวทีโลก (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544 : 1) ในโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งที่เลี่ยงไม่ได้ เพราะภาษามีใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลที่ต้องการเพียงพอเพื่อการประกอบอาชีพเท่านั้น ยังสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร การนำมาซึ่งความร่วมมือทั้งทางด้านเศรษฐกิจและการเมือง และยังช่วยสร้างเสริมสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้คนในแต่ละเชื้อชาติ

เนื่องจากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เป็นหลักสูตรแกนกลางที่มีลักษณะเป็นกรอบและแนวทางในการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นที่ตามจุดหมายของหลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เป็นสาระหนึ่งที่ค่อนข้างจะมีปัญหา เป็นกลุ่มที่มีลักษณะพื้นฐานวิชาเป็นวิชาทักษะเหมือนวิชาภาษาไทย ซึ่งเป็นการเรียนด้านภาษา ดังนั้นจึงไม่มีการกำหนดเนื้อหาการเรียนให้ จำเป็นที่ครูจะต้องกำหนดเนื้อหาการเรียนรู้อย่างอิสระ ซึ่งเป็นสิ่งที่ยากมากสำหรับครูผู้สอน เนื่องจากในการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมาส่วนใหญ่ครูจะสอนตามหนังสือเรียน ไม่มีการปรับเนื้อหาให้สอดคล้องเหมาะสมกับท้องถิ่นและตรงตามความต้องการของผู้เรียน เนื่องจากการเรียนจากหนังสือครูจะมุ่งให้ผู้เรียนอ่านตามหนังสือเรียนอย่างเดียว กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้หนึ่งใน 8 กลุ่ม ที่กำหนดให้เป็นองค์ความรู้ และกระบวนการเรียนรู้ที่จะเสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ สถานศึกษาสามารถจัดทำสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมเป็นรายวิชาใหม่ๆ ที่มีความเข้มข้นอย่างหลากหลายให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความถนัด ความสนใจ ความต้องการ และความแตกต่างระหว่างบุคคลได้ การเรียนภาษาต่างประเทศแตกต่างไปจากการเรียนรู้สาระอื่นๆ เนื่องจากเป็นวิชาทักษะ และผู้เรียนไม่ได้เรียนภาษาเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้น แต่เป็นการเรียนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่างๆ การเรียนภาษาที่ดี ผู้เรียนจะต้องได้มีโอกาสฝึกทักษะการใช้ภาษาให้ได้มากที่สุดทั้งในและนอกห้องเรียน ใช้กิจกรรมที่หลากหลาย ทั้งกิจกรรมการฝึกทักษะทางภาษา และกิจกรรมการฝึกผู้เรียนให้รู้วิธีการเรียนภาษาด้วยตนเอง ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนสามารถนำวิธีการเรียนรู้ไปเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้ในการศึกษาต่อหรือนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ (สาลี ศิลปธรรม. 2545 : 1)

ในการเรียนภาษานั้น ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้ทักษะครบทั้ง 4 ด้าน คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน เนื่องจากการอ่านเป็นทักษะทางภาษาด้านการรับรู้ที่มีความสำคัญมากเพราะการอ่านเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ถึงสิ่งต่างๆ ช่วยให้คนได้เพิ่มพูนความรู้จากข้อเขียนของผู้รู้ในแต่ละสาขาวิชา อีกทั้งยังเป็นรากฐานในการเรียนวิชาอื่นๆ นักเรียนที่อ่านได้ดีมักจะเรียนวิชาอื่นๆ ได้ดีตามไปด้วย ดังนั้นการเรียนภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ จึงเน้นการสร้างสรรคิให้นักเรียนมีความพร้อมในการอ่าน และรู้จักรักการอ่าน (เสาวลักษณ์ รัตนิวิชช. 2533 : 7 ; อ้างอิงจาก กระทรวงศึกษาธิการ. 2523 : 2) นอกจากการอ่าน จะช่วยให้คนได้พัฒนาความคิดเป็นของตนเอง และเป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิตในทุกๆ ด้าน ได้ นับว่าการอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการเสริมสร้างความรู้ ประสบการณ์ และความสามารถของแต่ละคน ซึ่งเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตมนุษย์ที่ได้ผลระยะยาวมากที่สุด วิธีการสอนอ่าน และเขียนที่เหมาะสม จะช่วยให้การพัฒนาการอ่านของผู้เรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ การวิจัยเพื่อค้นหาวิธีการสอนอ่านและเขียน จึงนับว่าเป็นงานชิ้นสำคัญที่จะเป็นกุญแจนำไปสู่ความสำเร็จในการพัฒนาการอ่านได้ (เสาวลักษณ์ รัตนิวิชช. 2533 : 7)

การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับการศึกษาค้นคว้าในโรงเรียน และภายนอกโรงเรียน เพราะผู้เรียนมิได้ประสบความสำเร็จในโรงเรียนโดยการสอนของครูแต่เพียงอย่างเดียว หากต้องหาความรู้เพิ่มเติมจากการอ่านตำราต่างๆ อีกด้วย จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้เรียนและผู้ต้องการศึกษาค้นคว้า ควรจะได้มีความสามารถในการอ่าน มิฉะนั้นความรู้ที่มีอยู่ในหนังสือหรือตำรา ก็จะไม่เป็นประโยชน์แก่ผู้เรียนเลย โดยสังเกตทั่วไปพบว่านักเรียนที่เรียนหนังสืออ่อนมักจะมีความสามารถในการอ่านต่ำ (ทิพย์มณี ตะเกาหิรัญ. 2548 : บทนำ; อ้างอิงจาก จวีลักษณ์ บุณยะกาญจน์. 2525)

ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นครูสอนวิชาภาษาอังกฤษที่โรงเรียนชุมชนเทศบาลวัดป่าโมกข์เป็นเวลา 3 ปี และย้ายมาสอนวิชาภาษาอังกฤษที่โรงเรียนประชาราษฎร์อุปถัมภ์วิทยา เป็นเวลา 3 ปี รวมเป็นเวลา 6 ปี สังเกตพบว่านักเรียนมีปัญหาด้านทักษะการอ่านกันมาก เช่น อ่านสะกดคำไม่ได้ อ่านเป็นประโยคไม่ได้ เป็นต้น เมื่อนักเรียนอ่านไม่ออกก็ไม่สามารถที่จะเขียนได้ ส่วนทักษะด้านการฟังและพูดนักเรียนส่วนใหญ่จะไม่ค่อยมีปัญหามากนัก ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการสำรวจปัญหาเบื้องต้นกับนักเรียนในช่วงชั้นที่ 1 โรงเรียนประชาราษฎร์อุปถัมภ์วิทยา จำนวนทั้งหมด 537 คน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 167 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 162 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 208 คน โดยให้นักเรียนตอบแบบสอบถามแบบปลายเปิด จำนวน 2 ข้อ ดังนี้

คำถามข้อที่หนึ่ง ถามว่า “นักเรียนมีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหรือไม่ ถ้ามีคือปัญหาด้านใด (การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน)” ผลการสำรวจพบว่า

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 22.16 มีปัญหาจำตัวอักษรภาษาอังกฤษ A-Z ไม่ได้ นักเรียนจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 19.16 สะกดคำไม่ได้ และนักเรียนจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 14.37 จำคำศัพท์ไม่ได้

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 20.37 มีปัญหา ได้แก่ สะกดคำศัพท์ไม่ได้ นักเรียนจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 17.90 จำตัวอักษรภาษาอังกฤษ A-Z ไม่ได้ และนักเรียนจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 12.96 อ่านไม่ออก

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 27.88 มีปัญหา อ่านหนังสือไม่ออก นักเรียนจำนวน 37 คนคิดเป็นร้อยละ 17.79 เขียนไม่ได้ และนักเรียนจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 สะกดคำศัพท์ไม่ได้

คำถามข้อที่สอง ถามว่า “นักเรียนมีวิธีแก้ปัญหาอย่างไรบ้าง” พบว่า

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตอบว่า ถามครู ถามเพื่อน และถามพ่อแม่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตอบว่า ถามครู ถามเพื่อน และถามผู้ปกครอง และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตอบว่า ถามครู ถามเพื่อน ให้ผู้ปกครองสอน เรียนพิเศษเพิ่มเติม และซื้อหนังสือมาอ่าน

จากผลการสำรวจปัญหาเบื้องต้น พบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 1 โรงเรียนพระราชราษฎร์อุปถัมภ์วิทยา เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร มีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนภาษา โดยเฉพาะนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2-3 มีปัญหาการอ่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีปัญหาการอ่านหนังสือไม่ออกมากที่สุดดังที่ ศรียา นิยมธรรม (2441 : 42) กล่าวว่า มีบุคคลอีกกลุ่มหนึ่งที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ซึ่งจะแสดงพฤติกรรมในขณะที่อ่านให้เราสังเกตเห็นได้ ดังนี้ ขมวดคิ้ว นิ้วหน้าเวลาอ่าน อ่านหลงบรรทัด อ่านสลับคำ อ่านสลับตัวอักษร อ่านซ้ำ อ่านถอยหลัง จับใจความเรื่องที่อ่าน หรือลำดับเรื่องที่อ่านไม่ได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงอยากพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราชราษฎร์อุปถัมภ์วิทยา เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร

การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสามารถทำได้หลายวิธี ผู้วิจัยคิดว่าควรใช้เทคนิคการสอนและกิจกรรมทางจิตวิทยาที่แปลกใหม่อยู่เสมอ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษต่าง ๆ เช่น การสอนแบบไวยากรณ์และแปล การสอนแบบตรง การสอนแบบเงียบ การสอนโดยวิธีธรรมชาติ การสอนแบบฟัง-พูด การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา การสอนแบบร่วมมือ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นต้น การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร น่าจะสามารถพัฒนา ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้เพราะภาษาคือ เครื่องมือในการสื่อสารและเป้าหมายของการสอนภาษาคือ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสาร ในด้านทักษะการอ่านจะต้องรู้จักกลไกของการอ่านและสามารถอ่านเพื่อความเข้าใจได้ (ละเอียด จุฑานันท์. 2539 : 85-105) ซึ่งซูลีพร เพียรช่าง (2544 : 59) ได้ทำการศึกษาผลการฝึกอบรมครูเรื่องการสอนทักษะการพูดโดยใช้กิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสารของครูสอนภาษาอังกฤษโรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ ผลการศึกษาพบว่า ครูผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้ ความเข้าใจ ในการสอนทักษะการพูด โดยใช้กิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสารเพิ่มมากขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสามารถสร้างและจัดกิจกรรมการพูดอย่างมีประสิทธิภาพในระดับมาก และวิรัช กุหาวันต์ (2547 : 29) ได้ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน

นอกจากนี้การใช้เทคนิคสองเทคนิคควบคู่กันได้ผลดีกว่าใช้เทคนิคเดียว โดยใช้ควบคู่กับเทคนิคการปรับพฤติกรรม เพื่อเพิ่มพฤติกรรมที่พึงประสงค์ เช่น การใช้แรงเสริมทางสังคม การใช้เบี่ยงพฤติกรรม การให้ข้อมูลย้อนกลับหรือการให้ข้อมูลแสดงผลการกระทำ การใช้หลักของฟรีแมค การให้ตัวแบบ การขยายวง ใช้การชี้แนะ เป็นต้น (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2536 : 67-98) ผู้วิจัยเลือกการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ มิลเทนเบอร์เกอร์ (Miltenberger. 1997 : 193) ได้แบ่งประเภทของการชี้แนะตอบสนอง ได้แก่ การชี้แนะทางวาจา การชี้แนะทางท่าทาง การชี้แนะทางการเลียนแบบ และการชี้แนะทางกาย ดร.สมโภชน์ เอี่ยมสุภานิต (2526 : 48) กล่าวว่า การชี้แนะเป็นวิธีการที่สำคัญมากในการเสริมสร้างพฤติกรรมใหม่ๆให้เกิดขึ้น เพราะการที่จะไปรอให้พฤติกรรมบางอย่างนั้นเกิดขึ้นเอง ย่อมเป็นการเสียเวลา และทำให้เกิดความเชื่องช้าในการดำเนินโปรแกรมการพัฒนาพฤติกรรม ซึ่งบางครั้งพฤติกรรมที่รอจะให้เกิดขึ้นนั้นอาจจะมีโอกาสได้เกิดขึ้นเลย ดังนั้นการชี้แนะจึงต้องนำมาใช้ซึ่งจะทำให้โปรแกรมการพัฒนาพฤติกรรมสามารถดำเนินไปสู่เป้าหมายอย่างรวดเร็ว จากการศึกษาของ ศศิธร สังข์อู่ (2548 : 89) เรื่องผลของการใช้เทคนิคตัวแบบ การชี้แนะ และการเสริมแรงทางบวกที่มีต่อพฤติกรรมความร่วมมือของเด็กออทิสติกก่อนวัยเรียน พบว่าการใช้เทคนิคตัวแบบโดยผู้ฝึกสอนเป็นตัวแบบควบคู่กับการชี้แนะ และการเสริมแรงทางบวก และการใช้เทคนิคตัวแบบโดยเพื่อนร่วมวัยเป็นตัวแบบ ควบคู่กับการชี้แนะ และการเสริมแรงทางบวก เป็นวิธีที่สามารถพัฒนาพฤติกรรมความร่วมมือของเด็กออทิสติกก่อนวัยเรียน ได้เหมาะสม ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการใช้การชี้แนะ

ด้วยเหตุนี้ ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาผลของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ควบคู่กับการชี้แนะที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประชาราษฎร์อุปถัมภ์วิทยา เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประชาราษฎร์อุปถัมภ์วิทยา เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร ก่อนและหลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

โรงเรียนประชากรราษฎร์อุปถัมภ์วิทยา เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร ก่อนและหลังไม่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ

3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประชากรราษฎร์อุปถัมภ์วิทยา เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร ที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ กับนักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะใช้เป็นแนวทางสำหรับครู อาจารย์ ที่สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความชำนาญการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะนำไปใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประชากรราษฎร์อุปถัมภ์วิทยา เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2549 ที่มีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษน้อย จำนวน 58 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประชากรราษฎร์อุปถัมภ์วิทยา เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2549 ที่มีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษน้อย จำนวน 20 คน ซึ่งได้จากการสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling) จากประชากร แล้วสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 10 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ** หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการอ่านออกเสียง คำศัพท์ ประโยคได้ถูกต้อง และบอกความหมายได้

2. การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ หมายถึง การสอนที่มุ่งเน้นให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารและสื่อความหมายได้เหมือนในสถานการณ์จริง โดยสอนทักษะการฟังและพูดก่อน แล้วนำมาเชื่อมโยงกับการอ่าน โดยมีการสอน 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1. การนำเสนอเนื้อหา (Presentation) เป็นขั้นการนำเสนอเนื้อหาใหม่ที่นักเรียนยังไม่ได้เรียน ครูผู้สอนเสนอบริบทหรือสถานการณ์แก่นักเรียนโดยใช้บัตรภาพ บัตรคำ แถบประโยค เพลง เกม หรือสื่อของจริง โดยเลือกใช้อย่างใดอย่างหนึ่งหรือมากกว่าหนึ่งอย่างขึ้นไปในแต่ละครั้งจากนั้นจึงนำเสนอเนื้อหาโดยให้นักเรียนฟังหรือพูด ซึ่งเป็นคำศัพท์ ประโยค หรือบทสนทนาที่มีบริบทหรือสถานการณ์ประกอบ

ขั้นที่ 2. การฝึก (Practice) เป็นขั้นการฝึกปฏิบัติโดยครูผู้สอนเป็นผู้นำฝึกเน้นให้นักเรียนอ่าน และให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษา เน้นความถูกต้องของภาษา และให้นักเรียนทำความเข้าใจความหมายและวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้นๆ โดยให้ทำซ้ำๆ ตามตัวอย่างได้ให้สามารถจดจำและนำไปใช้ตามรูปแบบ จนเกิดความคล่อง โดยให้ผู้เรียนฟังประโยคตัวอย่างจากเสียงครูผู้สอน 1-3 ครั้ง จากนั้นให้นักเรียนฝึกอ่าน โดยออกเสียงตามเป็นกลุ่มย่อยหรือที่ละคน จนเกิดความชำนาญ

ขั้นที่ 3. การนำไปใช้ (Production) เป็นทดสอบว่านักเรียนเข้าใจเนื้อหาที่เรียนหรือไม่ โดยให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างเป็นอิสระไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาตามรูปแบบที่กำหนด การได้เลือกใช้ภาษาเอง ครูผู้สอนจะคอยให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ เมื่อนักเรียนมีปัญหาในการทำกิจกรรม และเป็นผู้ให้ข้อมูลป้อนกลับหรือประเมินผลกิจกรรมในภายหลัง มีกิจกรรมการใช้ภาษาในขั้นนี้ ได้แก่ การแสดงบทบาทสมมุติ (Role Play) เกม โดยในแต่ละครั้งผู้วิจัยเลือกใช้เพียงเทคนิคเดียว

ในระหว่างการสอนครูผู้สอนจะใช้การชี้แนะ ได้แก่ การชี้แนะทางวาจา การชี้แนะทางท่าทาง และการชี้แนะการเลียนแบบ เพื่อช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนได้ถูกต้อง หรือช่วยเหลือในบางครั้งที่นักเรียนมีปัญหา เช่น ครูผู้สอนใช้การชี้แนะทางท่าทางในการทำท่าทางให้เหมือนสัตว์ชนิดต่างๆเพื่อให้นักเรียนเดาความหมายของคำศัพท์ หรือใช้การชี้แนะการเลียนแบบ ในออกเสียงคำศัพท์บางคำที่ออกเสียงยาก โดยให้นักเรียนทำปากให้เหมือนครูและออกเสียงตาม เป็นต้น

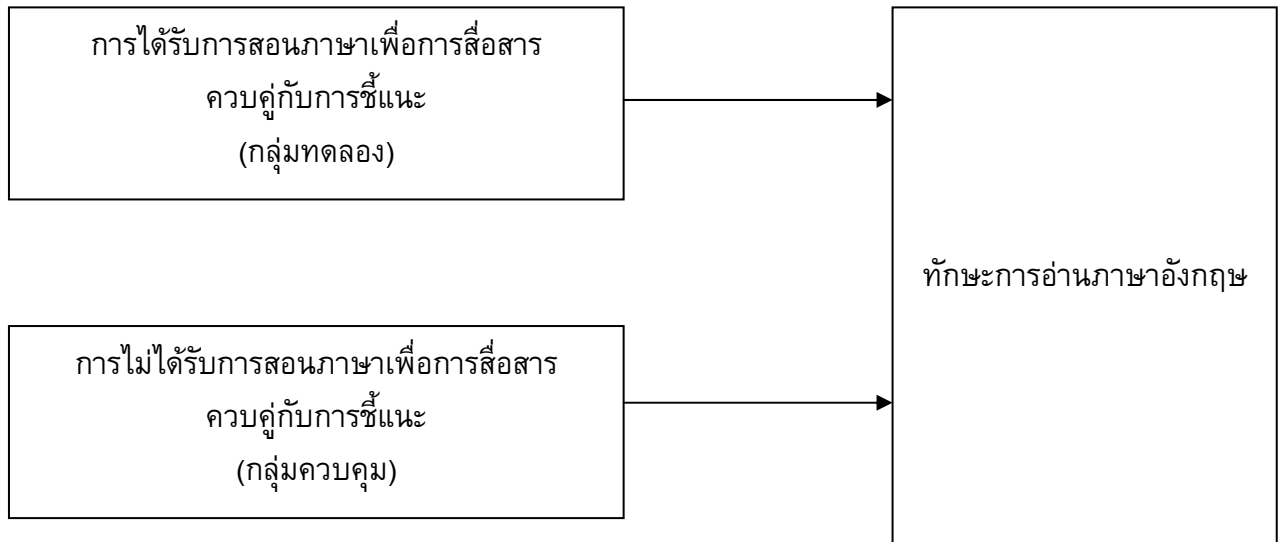
3. กลุ่มทดลอง หมายถึง นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ จำนวน 10 คน

4. กลุ่มควบคุม หมายถึง นักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ จำนวน 10 คน

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ น่าจะพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้ ผู้วิจัยจึงขอตั้งสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้นหลังจากได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ
2. นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้นหลังจากไม่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ควบคู่กับการชี้แนะ
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้น มากกว่า นักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการชี้แนะ
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการชี้แนะ
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการชี้แนะ
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ
 - 3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ
 - 3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนพระราชราษฎร์อุปถัมภ์วิทยา เขต

คลองสามวา กรุงเทพมหานคร

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

1.1.1 ความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach)

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ในชีวิตจริงเข้าสู่สังคมได้อย่างเหมาะสม ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) ได้มีนักการศึกษาและนักภาษาศาสตร์ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้

ฮาร์มเมอร์ (Harmer. 1986 : 38) ได้กล่าวว่า วิธีสอนเพื่อการสื่อสาร คือวิธีสอนที่สอนให้ผู้เรียนรู้ว่าจะใช้ภาษาอย่างไรจึงจะเกิดประสิทธิภาพ นอกจากนี้ วิธีนี้ยังเน้นคุณค่าในการสื่อสาร และเน้นการใช้ภาษา ในสถานการณ์ที่ถูกต้อง

ซาวิยอง (Savignon. 1999 : 8-9) กล่าวว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร คือ การที่ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อความหมายได้ในสถานการณ์จริงที่เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา โดยผ่านกระบวนการในการแสดงความคิดเห็น การตีความ และการเจรจาสื่อความอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการใช้สัญลักษณ์ในการสื่อความหมาย

ริชาร์ด และรอดเจอร์ส (Richards ; & Rodgers. 2002 : 69) ได้กล่าวไว้ว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นทฤษฎีในการสอนภาษาอย่างหนึ่ง ที่เริ่มสอนให้มีการสื่อสารตาม

อรุณี วิริยะจิตรา (2532 : 48) ให้ความหมายไว้ว่า เป็นการสอนภาษาที่เน้นหน้าที่ของภาษา โดยเอาภาษามาแยกแยะว่าทำหน้าที่อะไรได้บ้าง แล้วจึงสอนการใช้ภาษาแบบนั้นๆแก่ผู้เรียน เป็นการนำเอาภาพรวมของภาษามาให้ผู้เรียนได้รับรู้

สุมิตรา อังวัฒนากุล (2537 : 107) กล่าวว่า ภาษาไม่ได้เป็นเพียงระบบไวยากรณ์ที่ประกอบด้วยเสียง ศัพท์ โครงสร้างเท่านั้น แต่ภาษาคือระบบที่ใช้ในการสื่อสารหรือสื่อความหมาย ดังนั้นการสอนภาษาจึงควรสอนให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ในการสื่อสารหรือสื่อความหมายได้ ไม่ควรสอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เฉพาะรูปแบบหรือโครงสร้างของภาษาเท่านั้น ทั้งนี้เพราะในการสื่อสารนั้นต้องใช้ภาษาเป็นสื่อเพื่อทำหน้าที่ต่างๆ เช่น โต้แย้ง ชักจูง ขออนุญาต ฯลฯ ซึ่งต้องใช้ให้เหมาะตามสภาพสังคมด้วย

กระทรวงศึกษาธิการ (2544 : 3) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ไม่ใช่เพียงการแค่การจดจำคำศัพท์และรูปประโยคในภาษา ผู้เรียนต้องใช้ภาษาได้คล่อง เข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และตระหนักถึงวิธีการที่จะนำภาษาและวัฒนธรรมไปใช้ในการสร้างปฏิสัมพันธ์สังคม

กุกยา แสงเดช (2545 : 72) กล่าวว่า ภาษาไม่ใช่คณิตศาสตร์ ภาษาไม่ใช่วิทยาศาสตร์ แต่ภาษาคือศิลปะ ภาษาคือทักษะ และภาษาคือการนำไปใช้ การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจึงไม่ได้ใช้ตามสูตรอย่างคณิตศาสตร์ หรือวิทยาศาสตร์ แต่จะใช้ภาษาอย่างมีศิลปะ มีทักษะในการสื่อสารและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันจริงๆ

จากความหมายข้างต้น จะเห็นได้ว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการสอนที่ไม่ได้เน้นเฉพาะโครงสร้างทางภาษาเท่านั้น แต่ยังเป็นการนำเอาโครงสร้างทางภาษามาใช้ในการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างคล่องแคล่วและเหมาะสม

1.1.2 ความเป็นมาของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach)

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) เกิดขึ้นราวปี ค.ศ. 1975 เมื่อนักภาษาศาสตร์และผู้เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ได้ตระหนักในปัญหาว่า แม้ผู้เรียนจะเรียนรู้โครงสร้างของภาษาต่างประเทศมาแล้วเป็นอย่างดี ก็ยังไม่สามารถพูดคุยหรือสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้ หรือถ้าจะสื่อสารได้บ้าง ก็มักใช้ภาษาในลักษณะที่เจ้าของภาษาเขาไม่ใช้กัน แม้จะเป็นภาษาที่จะถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ทั้งนี้เพราะภาษาไม่ได้เป็นเพียงระบบไวยากรณ์ที่ประกอบด้วยเสียง ศัพท์ โครงสร้างเท่านั้น แต่ภาษาคือระบบของข้อความที่ใช้ในการสื่อสารหรือสื่อความหมายได้ จึงมีการแสวงหาวิธีการและพัฒนาแนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาต่างประเทศ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อสารได้ (ละเอียดยุทธานันท์. 2539 : 96)

1.1.3 หลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ฮาร์มเมอร์ (Harmer. 1983 : 34-38) กล่าวถึงแนวทางการสอนภาษาต่างประเทศ และการจัดกิจกรรมการสอนในห้องเรียนภาษาแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. การป้อนข้อมูลภาษาแก่ผู้เรียน (Language input) ฮาร์มเมอร์มีความคิดเห็นสอดคล้องกับแครชเซน เกี่ยวกับการให้ปัจจัยป้อนที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ คือ การให้ปัจจัยป้อนที่มีความหมาย (Comprehensible input) โดยแบ่งรูปแบบของปัจจัยป้อนเป็น 2 ลักษณะ คือ

1.1 Roughly – tuned input คือ การให้ปัจจัยป้อนทางภาษาที่มีระดับสูงกว่าความสามารถเดิมของผู้เรียน

1.2 Finely – tuned input คือ การให้ปัจจัยป้อนทางภาษาโดยการเรียนรู้แบบรู้ตัว (Conscious learning) เช่น การสอนเรื่อง the present simple โดยอาศัยวิธีการแบบพูดซ้ำๆ เรียกว่า ขั้นนำเสนอบทเรียน (Presentation) ขั้นนี้ครูเป็นผู้ควบคุมให้นักเรียนฝึกพูดในสิ่งที่เรียนซ้ำๆ อย่างถูกต้อง โดยใช้เทคนิคการดึงความรู้เดิมจากนักเรียน (Elicitation)

2. การกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาที่เรียน (Language output) ซึ่งแบ่งออกเป็นลักษณะย่อยๆ 2 ลักษณะ คือ

2.1 การฝึก (Practice output) หมายถึง การกระตุ้นให้นักเรียนได้ใช้ภาษาที่เรียนในบริบทต่างๆ ซึ่งแตกต่างไปจากการใช้ภาษาในชั้นการนำเสนอบทเรียน โดยการจัดกิจกรรมภาษาที่เน้นการใช้ภาษาใหม่ของผู้เรียนในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริงมากที่สุด

2.2 การสื่อสาร (Communication output) หมายถึง การจัดกิจกรรมภาษาให้นักเรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยมีจุดประสงค์หลักคือ การมุ่งงานปฏิบัติเชิงสื่อสาร (Communication task) ซึ่งต้องอาศัยความรู้ทางภาษาที่นักเรียนเคยเรียนรู้มา ใช้พัฒนาวิธีการในการสื่อสาร

ซาวิยอง (Savignon. 1999 : 23-24) ได้สรุปลักษณะสำคัญของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ 6 ประการ ดังนี้

1. การใช้ภาษาเป็นไปอย่างเสรีและริเริ่มสร้างสรรค์ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้วิธีการหลากหลายในการถ่ายทอดความรู้หรือประสบการณ์ที่มีอยู่ในการสื่อความหมายอย่างเป็นระบบ

2. ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารในวงกว้าง (A broad communicative framework) ซึ่งขึ้นอยู่กับบทบาทของผู้ร่วมสนทนา สถานการณ์ และเป้าหมายในการสื่อสาร

3. การเรียนภาษาที่สองคล้ายกับการเรียนภาษาแม่ เริ่มจากการเรียนรู้ในสิ่งที่ผู้เรียนต้องการและสนใจที่จะรู้ เป็นการสื่อสารเพื่อดำรงชีวิตอยู่ในสังคม

4. การวิเคราะห์ความต้องการและความสนใจของผู้เรียนเพื่อพัฒนาสื่อและกิจกรรมการเรียนการสอน

5. ขั้นตอนการฝึกควรเน้นความถูกต้องของโครงสร้างทางภาษา ส่วนขั้นตอนการนำไปใช้ควรเน้นที่การสื่อความหมายหรือสื่อสารอย่างคล่องแคล่ว

6. ผู้สอนทำหน้าที่หลายบทบาท ในการจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้มากที่สุด

บ็อง อ. พานทอง (2541 : 36) ได้สรุปว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีพื้นฐานมาจากความเชื่อว่า ภาษาไม่ใช่เป็นเพียงสัญลักษณ์ที่ประกอบไปด้วยไวยากรณ์ โครงสร้างภาษาและเสียงเท่านั้น แต่ภาษาคือระบบที่ใช้เพื่อการสื่อสารหรือสื่อความหมายระหว่างกัน ดังนั้นการสอนภาษาจึงควรคำนึงถึงการสอน ที่จะให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้สื่อความหมายได้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งจะมีรูปแบบภาษาต่างกันไป เช่น การพูดคุยทั่วไป การทักทาย การขออนุญาต เป็นต้น ซึ่งการใช้ภาษาแต่ละสถานการณ์จะต้องให้ถูกต้องเหมาะสมตามสภาพสังคม มีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ดังนั้นแนวการสอนภาษาวิธีการนี้ จึงต้องมีองค์ประกอบอีกหลายประการที่จะต้องเสริมให้ ผู้เรียนจะได้นำไปใช้ในการสื่อสาร องค์ประกอบเหล่านั้นได้แก่

1. เสริมความรู้ความสามารถด้านภาษาศาสตร์ ทั้งด้านการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน เป็นพื้นฐานที่ดีพอจึงจะเป็นพื้นฐานการเรียนตามแนวการสอนเพื่อสื่อสารได้

2. ความสามารถทางภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา ได้แก่ การที่สามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมตามระเบียบปฏิบัติของสังคม ถูกต้องตามกาลเทศะ และฐานะของแต่ละบุคคล

3. ความสามารถในการใช้รูปแบบของภาษา (Discourse Competence) อย่างถูกต้อง มีความรู้เกี่ยวกับระเบียบวิธีของความสัมพันธ์ระหว่างประโยค การเชื่อมความหมายทางภาษาและความสามารถในการทำนายความข้างหน้าของข้อความที่จะเกิดขึ้นในบริบทนั้นๆ

4. ความสามารถในการใช้กลวิธีการสื่อความหมาย ซึ่งอาจจะนำไปในรูปแบบของการแสดงกริยาท่าทาง สีหน้า หรือน้ำเสียงประกอบในการสื่อความหมาย กลวิธีนี้มีทั้งรูป คำพูด (Verbal) และไม่ใช่คำพูด (Non – Verbal)

การเรียนการสอนแบบนี้ จะต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งเอื้อต่อการสื่อความหมาย และผู้เรียนมีโอกาสฝึกปฏิบัติจริง เนื้อหาของบทเรียน ชนิดของแบบฝึกกิจกรรม ในชั้นเรียนตามสถานการณ์ต่างๆอย่างเหมาะสม จะเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ

1.1.4 ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารนั้น โดยทั่วไปจะใช้ชั้นการสอนใหญ่ 3 ชั้น ดังนี้ (ละเอียด จุฑานันท์. 2539 : 100-101)

1. ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation) จะเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ควบคู่กับการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษาด้วย การนำเสนอเนื้อหาอาจดำเนินการ ดังนี้

- การนำเข้าสู่เนื้อหา (Lead – in) ผู้สอนเสนอบริบทหรือสถานการณ์แก่ผู้เรียนโดยใช้ภาพ หรือแผนที่ หรือเล่าเรื่องให้ฟัง จากนั้นจึงนำเสนอเนื้อหาโดยให้ผู้เรียนฟังหรืออ่านเรื่อง ซึ่งอาจเป็นเรื่องราวหรือบทสนทนาที่มีบริบทหรือสถานการณ์กำกับ ในเนื้อหาจะต้องมีคำศัพท์ รูปแบบภาษาที่ต้องการนำมาฝึก และควรมีคำศัพท์ สำนวน หรือรูปแบบภาษาที่ผู้เรียนรู้จักแล้วบ้าง

- การดึงความรู้เดิม (Elicitation) ผู้สอนตั้งคำถาม 2-3 คำถามเพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนมีความรู้ เกี่ยวกับเรื่องที่เรียนอยู่มาก – น้อยเพียงใด ถ้าผู้เรียนตอบได้หรือบอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องได้ ก็ไม่จำเป็นต้องเสียเวลากับการนำเสนอเนื้อหามากนัก

- การอธิบาย (Explanation) อธิบายเนื้อหาทางภาษาที่จำเป็น เมื่อผู้สอนเห็นว่าผู้เรียนยังไม่เข้าใจ อาจนำเสนอรูปแบบการใช้ภาษาที่หลากหลาย (Function) นำเสนอวิธีการใช้และให้ความหมาย ถ้าจำเป็นอาจใช้ภาษาแม่ของผู้เรียน ในการอธิบาย

2. ขั้นการฝึก (Practice) ให้ผู้เรียนฝึกการใช้ภาษาที่เพิ่งเรียนรู้ใหม่ โดยเริ่มต้นด้วยการฝึกแบบควบคุม (Controlled Practice) ผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึกเน้นให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษา เน้นความถูกต้องของภาษา และให้ผู้เรียนทำความเข้าใจความหมายและวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้นๆ การฝึกขั้นนี้จะเริ่มด้วยการฝึกแบบกลไก (Mechanism) อาจเป็นแบบฝึกหัดโครงสร้าง (Structural Exercises) ในรูปแบบต่างๆ โดยให้ทำซ้ำๆ ตามตัวอย่างได้ให้สามารถจดจำและนำไปใช้ตามรูปแบบ จนเกิดความคล่องเป็นอัตโนมัติ (Automatism) อาจเป็นแบบฝึกหัดโครงสร้าง (Structural Exercises) ในรูปแบบต่างๆโดยให้ทำซ้ำๆ ตามตัวอย่างได้ให้สามารถจดจำและนำไปใช้ตามรูปแบบ จนเกิดความคล่องเป็นอัตโนมัติ (Automatism) ให้ผู้เรียนฟังประโยคตัวอย่างจากเทปหรือจากเสียงครูผู้สอน 1-3 จากนั้นให้ผู้เรียนฝึกพูดโดยออกเสียงตามเป็นกลุ่มย่อยหรือทีละคน รูปแบบการฝึกที่ใช้ อาจจะเป็น การฝึกเชื่อมโยงประโยค การฝึกสนทนาสั้นๆ (Micro – Dialogue) การฝึกขยายประโยค การใช้คำแทนที่ การฝึกตามสถานการณ์ต่างๆ ฯลฯ ผู้สอนจำเป็นต้องเตรียมสถานการณ์สำหรับการฝึกไว้หลายรูปแบบให้ผู้เรียนค่อยๆ ถ่ายโอนโครงสร้างทางภาษาจากสถานการณ์หนึ่งไปสู่อีกสถานการณ์หนึ่งที่คล้ายคลึงกัน แล้วจึงให้สถานการณ์ใหม่เพื่อฝึกการใช้ให้คล่อง

3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร หรือขั้นการนำไปใช้ (Production) การฝึกขั้นตอนนี้สำคัญที่สุด ทั้งนี้เพราะการฝึกนี้เปรียบเสมือนตัวกลางที่เชื่อมโยงการเรียนรู้ภาษาในชั้นเรียนกับการนำภาษาไปใช้จริงนอกห้องเรียน โดยทั่วไปมีจุดประสงค์ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ด้วยตนเอง โดยผู้สอนเป็นเพียงผู้กำหนดสถานการณ์และชี้แนะแนวทางให้เท่านั้น ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างเป็นอิสระไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาตามรูปแบบที่กำหนด เหมือนการฝึกแบบควบคุม การได้เลือกใช้ภาษาเอง ช่วยให้เกิดความมั่นใจ ผู้สอน

1.1.5 การวัดและการประเมินผลการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การวัดและการประเมินผล วัดได้จากการที่นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสาร คือ การใช้ทักษะ 4 ด้าน ได้แก่ การฟัง พูด อ่าน และเขียนได้ สามารถเข้าใจในสิ่งที่ตนได้อ่านหรือฟัง ตลอดจนสามารถพูดหรือเขียนให้ผู้อื่นเข้าใจในสถานการณ์ต่างๆได้ การประเมินผลตามวิธีสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจะเน้นการประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนมากกว่าการตัดสินใจผลการเรียนของนักเรียน เพราะการวัดผลประเมินผลถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน วาเลท (กรมวิชาการ, 2542 : 35 อ้างอิงจาก Valett, 1981) ได้กล่าวถึงแนวโน้มการทดสอบความสามารถในการสื่อสารในปัจจุบัน แบ่งเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1. การทดสอบความสามารถทางด้านภาษาแบบรวม (Integrative or Global tests) การทดสอบแบบนี้จะมีการทดสอบมากกว่าหนึ่งทักษะ และผู้เรียนต้องใช้ความสามารถทางภาษาภายในเวลาจำกัด แบบทดสอบชนิดนี้ที่ใช้กันแพร่หลาย คือการเขียนตามคำบอก การทดสอบแบบโคลซ และ การสอบสัมภาษณ์

2. การทดสอบความสามารถทางภาษาจุดย่อย (Discrete point tests) การทดสอบชนิดนี้จะวัดองค์ประกอบย่อยของภาษา เช่น เสียง ศัพท์ โครงสร้าง หรือทักษะต่างๆ ซึ่งแยกออกเป็นทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยแยกทดสอบเป็นส่วนๆ ตามองค์ประกอบของภาษาหรือตามทักษะที่ต้องการวัด

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

เนื่องจากงานวิจัยในระดับประถมศึกษามีน้อยมาก ผู้วิจัยจึงศึกษาค้นคว้างานวิจัยในระดับการศึกษาอื่นๆ

1.2.1 งานวิจัยต่างประเทศ

เคลลี (Kelly, 1984 : 80-94) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการใช้แนวการสอนเขียนแบบกระบวนการ (The Process Approach) โดยการใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อการสื่อสาร 7 ขั้นตอน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาในมหาวิทยาลัยเมลเบิร์น ประเทศออสเตรเลีย ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสอนเขียนตามแนวการสอนแบบกระบวนการมีผลสัมฤทธิ์

เดลกาโด (Delgado. 1987 : 2926 -A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในการสื่อสารด้วยการพูดกับประสิทธิภาพในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนธุรกิจ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนของมหาวิทยาลัยเอกชนในเมืองเปโตรโริโกจำนวน 180 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบรายงานความเข้าใจในการสื่อสารด้วยการพูด ใช้แบ่งนักเรียนออกเป็น 3 ระดับ คือกลุ่มสูง กลาง และต่ำ แบบทดสอบประสิทธิภาพในการเรียนภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามภูมิหลังทางการศึกษา จากผลการศึกษาพบว่า คะแนนความเข้าใจในการสื่อสารด้วยการพูดมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการเรียนภาษาอังกฤษอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ ไม่นักเรียนจะมีความเข้าใจในการสื่อสารด้วยการพูดอยู่ในระดับใดก็ตาม ประสิทธิภาพในการเรียนภาษาอังกฤษย่อมอยู่ในระดับเดียวกัน

แยง (Yang. 1988 : 2611- A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการสอบ TOEFL และการประเมินค่าความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนไต้หวัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองเป็นนักเรียนที่เตรียมตัวจะไปศึกษาต่อ ณ ประเทศสหรัฐอเมริกาจำนวน 60 คน การประเมินค่าความสามารถในการสื่อสารทำโดยการทดสอบการพูด อันได้แก่ การสัมภาษณ์ การบรรยายภาพ และการรายงาน รวมทั้งการเขียนที่เน้นความสามารถทางภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา โดยมีเจ้าของภาษาเป็นผู้ทำการทดสอบและให้คะแนน จากผลการทดสอบพบว่าคะแนนการสอบ TOEFL ส่วนที่ 2 และ 3 ซึ่งเกี่ยวกับความสามารถทางภาษาศาสตร์ และการประเมินค่าความสามารถในการสื่อสารมีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และพบว่าคะแนนรวมการสอบ TOEFL มีความสัมพันธ์กับคะแนนความสามารถในการสื่อสารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และคะแนนส่วนที่เป็นความเข้าใจการฟังมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการสื่อสารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

คาร์ทมิล (Cartmill. 2003 : 1) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการอ่านของนักเรียนที่มีปัญหาทางด้านกรพูดโดยให้อ่านเนื้อหาที่จัดให้ด้วยวิธีการอ่านแบบปกติเปรียบเทียบกับวิธีการอ่านเพื่อการสื่อสารกลุ่มทดลองเป็นนักเรียนเกรด 5 จำนวน 2 คน และนักเรียนเกรด 6 จำนวน 3 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีปัญหาทางด้านกรพูดตามเกณฑ์ของรัฐหลุยเซียนา ใช้เวลาทดลอง สัปดาห์ 3 ครั้งๆละ 40 นาที เป็นเวลา 5 สัปดาห์ ในช่วงระยะเวลาของการฝึกพูด ผลการทดลองปรากฏว่านักเรียนสามารถตอบคำถามตามเนื้อหาที่อ่านได้ โดยนักเรียน 4 คนไม่มีผลแตกต่างทางสถิติระหว่างการอ่านทั้ง 2 แบบ แต่มีนักเรียน 1 คน ทำคะแนนทางด้านกรอ่านเพื่อการสื่อสารแตกต่างจากการอ่านปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

ปราณี ปฐมชัยวัฒน์ (2534 : 91) ได้ศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการ

สื่อสาร ความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมเสริมบทเรียนและกิจนิตยในการเรียนของนักเรียนของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลจากการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมเชิงสื่อสารเสริม
บทเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
และความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารกับกิจนิตยในการเรียนมีความสัมพันธ์กันทางบวก
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คมเดือน โปธิสุวรรณ (2535 : 53) ได้เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน
ภาษาอังกฤษของนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นกลางที่เรียนโดยวิธีอ่านเพื่อการสื่อสารกับวิธีอ่านแบบเดิม
ผลปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีอ่านเพื่อการสื่อสารมีความเข้าใจในการอ่าน
แตกต่างจากนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีอ่านแบบเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อัญชนา ราศรี (2538 : 89) ได้ทำการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง
การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยว และความสนใจในการเรียน ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนตามหลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน
(KEITH JOHNSON) และการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตาม
หลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (KEITH JOHNSON) และการสอนตาม
คู่มือครู มีความสามารถในการฟัง การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยว
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามหลักการจัด
กิจกรรมเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (KEITH JOHNSON) มีความสามารถในการฟัง การ
พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยว สูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู
และนักเรียนที่ได้รับการสอนตามหลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (KEITH
JOHNSON) และการสอนตามคู่มือครู มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามหลักการจัดกิจกรรม
เพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (KEITH JOHNSON) มีความสนใจในการเรียนวิชา
ภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

จิราพร สุจริต (2543 : 59) ได้เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจ
ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎี
เพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) กับการสอนตามคู่มือครู ผลการศึกษา
ค้นคว้าพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสาร ของ คีธ จอห์นสัน (Keith
Johnson) กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อ
การสื่อสาร ของ คีธ จอห์นสัน มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ชุลีพร เพียรช่าง (2544 : 59) ได้ทำการศึกษาผลการฝึกอบรมครูเรื่องการสอน
ทักษะการพูดโดยใช้กิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสารของครูสอนภาษาอังกฤษโรงเรียนเซนต์โยเซฟ
คอนเวนต์ ผลการศึกษาพบว่า ครูผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้ ความเข้าใจ ในการสอนทักษะ

เพ็ญแข วงศ์สุริยา (2546 : 43) ได้ทำการวิจัย การพัฒนาความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จริง ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร ผลปรากฏว่าความสามารถในการฟัง – พูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาอยู่ในระดับดี คือมีค่าเฉลี่ย 4.23 นักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาความสามารถพัฒนาความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จริงมีความสามารถเพิ่มขึ้นจากการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก คือมีค่าเฉลี่ย 4.50

ประภาภรณ์ หาญคุณะเศรษฐ์ (2547 : 73) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษในวิทยาลัยบริหารธุรกิจ และการท่องเที่ยวกรุงเทพ ตามความคิดเห็นของนักศึกษา ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพโดยรวมว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก

วีรพร ชาดิชนะ (2547 : 56) ได้ทำการศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้แบบการแก้ปัญหาที่มีต่อความสามารถในการอ่าน – เขียน ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนแพศึกษา จังหวัดขอนแก่น ผลปรากฏว่า ความสามารถในการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบการแก้ปัญหา หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วิรัช คูหาวันต์ (2547 : 29) ได้ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน ผลจากการศึกษาค้นคว้าพบว่า นักศึกษามีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างจากก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และนักศึกษามีพัฒนาการในการทำกิจกรรมต่างๆเพิ่มมากขึ้น ตั้งแต่แผนการสอนที่ 1- 6

วรภาภรณ์ ชนะพันธุ์ (2548 : 76) ได้ทำศึกษาผลการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่องการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมทางภาษาสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนวัดป่าไผ่ ผลการศึกษาพบว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความสามารถในการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมทางภาษาในภาคปฏิบัติของการฝึกอบรมอยู่ในระดับมาก และทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมทางภาษาในระดับมาก

จากเอกสารและงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสามารถพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านต่างๆ คือ ทักษะการฟัง

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการชี้แนะ

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการชี้แนะ

2.1.1 ความหมายของการชี้แนะ (Prompting)

การชี้แนะ (Prompting) หมายถึง การให้สิ่งเร้าซึ่งอาจจะได้แก่ คำพูดหรือท่าทางแก่บุคคลเพื่อให้บุคคลได้แสดงพฤติกรรมตามเป้าหมายที่ต้องการ และเมื่อบุคคลนั้นแสดงพฤติกรรมตามที่ชี้แนะก็จะได้รับการเสริมแรงทางบวกทันที ซึ่งการชี้แนะสามารถใช้เสริมสร้างพฤติกรรมต่างๆ ได้มากมาย ตั้งแต่พฤติกรรมการช่วยตัวเอง ไปจนกระทั่งพฤติกรรมการช่วยเหลือผู้อื่น แต่การใช้การชี้แนะในการปรับพฤติกรรมด้วยตัวมันเองมักจะไม่มีการทำกัน นอกจากจะใช้คู่กับวิธีการอื่นๆ (สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. 2541 : 203)

2.1.2 ประเภทของการชี้แนะ

มิลเทนเบอร์เกอร์ (Miltenberger. 1997 : 193-196) กล่าวว่า การชี้แนะแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. การชี้แนะตอบสนอง (Response Prompts)

1.1 การชี้แนะทางวาจา (Verbal prompts) คือพฤติกรรมทางคำพูดของคนๆ หนึ่งที่มีผลต่อการยอมรับและตอบสนองอย่างถูกต้อง

1.2 การชี้แนะทางท่าทาง (Gestural prompts) คือการเคลื่อนไหวทางกายและท่าทางของบุคคลซึ่งมีผลให้บุคคลแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม

1.3 การชี้แนะการเลียนแบบ (Modeling prompts) คือการแสดงออกของ

พฤติกรรมใดๆที่เหมาะสมของบุคคลที่สร้างให้คล้ายคลึงกัน การชี้แนะทางการเลียนแบบจะสำเร็จได้เมื่อคนสามารถเลียนแบบพฤติกรรมตัวแบบได้

1.4 การชี้แนะทางกาย (Physical prompts) คือ การทำให้พฤติกรรมบางส่วนหรือทุกส่วนของผู้เรียนประสบความสำเร็จ

2. การชี้แนะสิ่งเร้า (Stimulus Prompts)

2.1 การชี้แนะสิ่งเร้าภายใน (Within-stimulus prompts) คือการเพิ่มสิ่งเร้าภายในเพื่อให้บุคคลเกิดการแยกแยะที่ถูกต้อง

2.2 การชี้แนะสิ่งเร้าภายนอก (Extra-stimulus prompts) คือการเพิ่มสิ่งเร้าภายนอกเพื่อให้บุคคลเกิดการแยกแยะที่ถูกต้อง

2.1.3 หลักการใช้การชี้แนะ

สมโภชน์ เอี่ยมสุภามิตร (2541 : 203 – 204) ได้กล่าวถึงหลักการใช้การชี้แนะอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้

1. กำหนดให้ชัดเจนเสียก่อนว่าต้องการให้บุคคลมีพฤติกรรมเช่นใด
2. พิจารณาดูว่าควรใช้การชี้แนะแบบคำพูด แบบท่าทาง หรือผสมผสานทั้งสองแบบ

สองแบบ

3. การชี้แนะต้องทำเป็นขั้นตอนอย่ารวบรัด

4. เมื่อบุคคลนั้นแสดงพฤติกรรมที่ต้องการได้แล้วให้การเสริมแรงทันที

5. เมื่อบุคคลนั้นแสดงพฤติกรรมที่ต้องการได้สม่ำเสมอแล้วค่อยๆ ถอดตัวเสริมแรงออก ซึ่งอาจจะทำได้โดยการให้การเสริมแรงแบบเป็นครั้งคราวแทน จากนั้นควรหยุดการเสริมแรงเมื่อแน่ใจว่าพฤติกรรมนั้นกลายเป็นนิสัยของบุคคลนั้นแล้ว

2.1.4 การถอดถอนการชี้แนะ (Fading)

Fading คือการถ่ายโอนการควบคุมพฤติกรรมจากเงื่อนไขสิ่งเร้าหนึ่งไปยังเงื่อนไขสิ่งเร้าอีกอันหนึ่ง หรือการถอดสิ่งเร้าที่ควบคุมพฤติกรรมนั้นอยู่ด้วยการให้มีผลกระทบต่อแสดงพฤติกรรมนั้นน้อยที่สุด ซึ่งอาจจะกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่า Fading คือ การค่อยๆ ถอดการชี้แนะนั่นเอง (สมโภชน์ เอี่ยมสุภามิตร. 2526 : 49)

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการชี้แนะ

2.2.1 งานวิจัยต่างประเทศ

รอสเซนบัม และไบรริง (Rosenbaum and Breiling. 1976 : 323 –333) ได้ทำการศึกษาผลของการใช้การชี้แนะร่วมกับการเสนอตัวแบบและการเสริมแรงทางบวก เพื่อพัฒนาพฤติกรรมความเข้าใจในการอ่านคำหรือประโยคของเด็กผู้หญิงออทิสติก อายุ 12 ปี โดยให้การชี้แนะด้วยคำพูดและชี้แนะด้วยท่าทาง จากนั้นจึงเสนอตัวแบบในการอ่านและให้การเสริมแรงทางบวกเมื่อแสดงพฤติกรรมเป้าหมายได้ถูกต้อง ผลการวิจัยพบว่า การใช้การชี้แนะร่วมกับ

เมอร์ และมิแลน (Muir and Milan. 1982 : 455 – 460) ได้ทำการวิจัยโดยฝึกให้ ผู้ปกครองของเด็กหญิงฝึกการใช้การชี้แนะร่วมกับการเสริมแรงทางบวก ในการพัฒนาพฤติกรรม การตอบสนองต่อการเรียกชื่อ การโบกมือ การเลียนแบบ การเลิกพูดว่า “ไม่” การมองอย่างมีเป้าหมาย การชี้รูปภาพ ชื่อสิ่งของ ชื่อส่วนต่างๆของร่างกาย การทำตามคำสั่งง่ายๆได้ รวมทั้งการออกเสียงสระ พยัญชนะ และเรียกชื่อสิ่งของได้ ผลการทดลองพบว่า เด็กที่ได้รับการฝึกจากผู้ปกครองที่ใช้การชี้แนะร่วมกับการเสริมแรงทางบวก มีความสามารถในการพัฒนาพฤติกรรมดังกล่าวได้มากขึ้น

เกลเลอร์ และคนอื่นๆ (Geller and others. 1982 : 403 – 425) ได้ศึกษาการใช้การชี้แนะร่วมกับการเสริมแรงทางบวก เพิ่มพฤติกรรมการรัดเข็มขัดนิรภัยของผู้ขับขีรถยนต์ที่เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัย แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม กลุ่มทดลองที่ 1 ได้รับการชี้แนะร่วมกับการเสริมแรงอย่างมีเงื่อนไข กลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับการชี้แนะร่วมกับการเสริมแรงอย่างไม่มีเงื่อนไข ผลการทดลองพบว่า นักศึกษา นักศึกษาที่ได้รับการชี้แนะร่วมกับการเสริมแรงอย่างมีเงื่อนไขมีพฤติกรรมการรัดเข็มขัดนิรภัยขณะขับขีรถยนต์เพิ่มขึ้นมากกว่านักศึกษาที่ได้รับการชี้แนะร่วมกับการเสริมแรงอย่างไม่มีเงื่อนไข

2.2.2 งานวิจัยในประเทศ

รัศมี ดินประเสริฐสัตย์ (2531 : 74) ได้ศึกษาผลของการชี้แนะโดยใช้วาจาและการกำหนดบทบาทผู้จัดการชั้นเรียนต่อการเพิ่มพฤติกรรมการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับเพื่อนของเด็กแยกตัว โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กชั้นอนุบาล 1 จำนวน 6 คน ที่มีพฤติกรรมการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับเพื่อนต่ำในขณะที่เล่นอิสระ แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 3 คน แบ่งการทดลองเป็น 5 ระยะ ผลการศึกษาพบว่า ในระยะที่กลุ่มทดลองได้รับการชี้แนะโดยใช้วาจา และในระยะที่กลุ่มทดลองได้รับการชี้แนะโดยใช้วาจาร่วมกับการกำหนดบทบาทผู้จัดการในชั้นเรียน มีพฤติกรรมการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับเพื่อนสูงกว่าระยะที่ไม่ได้รับ และในระยะที่กลุ่มทดลองได้รับการชี้แนะโดยใช้วาจาร่วมกับการกำหนดบทบาทผู้จัดการชั้นเรียน มีพฤติกรรมการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับเพื่อนสูงกว่าระยะที่ไม่ได้รับการชี้แนะโดยใช้วาจา และระยะที่ได้รับการชี้แนะโดยใช้วาจาเพียงอย่างเดียว

ศราวุธ วงศ์ทอง (2536 : 49) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลของการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มและการชี้แนะที่มีต่อวินัยในห้องเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนตระกาลพิชผล อำเภอตระกาลพิชผล จังหวัดอุบลราชธานี ผลการศึกษาพบว่า วินัยในห้องเรียนของนักเรียนที่ได้รับการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มกับนักเรียนที่ได้รับการชี้แนะ เพิ่มขึ้นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อินทิรา มั่นธรรม (2537 : 54) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลของการควบคุมตนเองควบคู่กับการใช้ฟรีแมคและการควบคุมตนเองควบคู่กับการชี้แนะที่มีต่อวินัยในห้องเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางปะหัน อำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการศึกษาพบว่า วินัยในห้องเรียนของนักเรียนที่ได้รับการควบคุมตนเองควบคู่กับการใช้หลักฟรีแมค และการควบคุมตนเองควบคู่กับการชี้แนะเพิ่มขึ้นไม่แตกต่างกัน

เพ็ญภาภรณ์ ทองบุญตา (2540 : 70) ได้ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบผลของการให้ตัวแบบควบคู่กับการชี้แนะและการให้ตัวแบบควบคู่กับการให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีต่อการอภิปรายกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านโคกกะเทียม จังหวัดลพบุรี ผลปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ที่ได้รับการให้ตัวแบบควบคู่กับการชี้แนะ และนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 ที่ได้รับการให้ตัวแบบควบคู่กับการให้ข้อมูลย้อนกลับ มีการอภิปรายกลุ่มดีขึ้นไม่แตกต่างกัน

ศศิธร สังข์อู่ (2548 : 89) ได้ทำการศึกษาผลของการใช้เทคนิคตัวแบบ การชี้แนะ และการเสริมแรงทางบวกที่มีต่อพฤติกรรมความร่วมมือของเด็กออทิสติกก่อนวัยเรียน ผลของการศึกษาพบว่าเด็กออทิสติกก่อนวัยเรียน กลุ่มทดลอง 1 ที่ได้รับการใช้เทคนิคตัวแบบโดยใช้ผู้ฝึกสอนเป็นตัวแบบ ควบคู่กับการชี้แนะ และการเสริมแรงทางบวก และเด็กออทิสติกก่อนวัยเรียน กลุ่มทดลอง 2 ที่ได้รับการใช้เทคนิคตัวแบบโดยเพื่อนร่วมวัยเป็นตัวแบบ ควบคู่กับการชี้แนะ และการเสริมแรงทางบวก มีความถี่ของพฤติกรรมความร่วมมือในระยะหลังการทดลอง (A2) เพิ่มขึ้นจากระยะก่อนการทดลอง (A1) แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากเอกสารและงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าการชี้แนะเป็นวิธีการปรับพฤติกรรมที่จะนำมาใช้ได้ สถานการณ์ต่างๆ และสามารถควบคู่กับเทคนิคด้านอื่นได้ เพื่อเพิ่มพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของนักเรียน เช่น ความเข้าใจในการอ่านคำหรือประโยคของเด็กผู้หัดออทิสติก การพัฒนาพฤติกรรมการตอบสนองต่อการเรียกชื่อ การโบกมือ การเลียนแบบ การเลิกพูดว่า “ไม่” การมองอย่างมีเป้าหมาย การชี้รูปภาพ ชี้สิ่งของ ชี้ส่วนต่างๆของร่างกาย การทำตามคำสั่งง่ายๆได้ รวมทั้งการออกเสียงสระ พยัญชนะ และเรียกชื่อสิ่งของ การปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับเพื่อน วินัยในห้องเรียน การอภิปรายกลุ่มของนักเรียน พฤติกรรมความร่วมมือของเด็กออทิสติกก่อนวัยเรียน เป็นต้น ดังนั้นผู้ใช้จึงต้องเลือกใช้การชี้แนะให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ต่างๆ จึงจะเกิดประโยชน์

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

3.1.1 ความหมายของทักษะการอ่าน

ลาโด (มะลิวรรณ จันทรพุ่ม. 2542 : 9 อ้างอิงจาก Lado. 1964) กล่าวว่า การ

อ่านเป็นทักษะในการถอดความ การวิเคราะห์คำ ความหมายของคำ ความเข้าใจเนื้อเรื่องตามที่ปรากฏ การตีความและการใช้ข้อคิด

กูดแมน (Dubin. 1982 :15 อ้างอิงจาก Goodman. 1982) กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะการรับอย่างเดี่ยว กล่าวคือผู้อ่านจะต้องมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เขียน การอ่านเป็นการอภิปรายร่วมกันโดยตลอดตั้งแต่ต้นจนจบระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน โดยมีปฏิสัมพันธ์ในสาระสำคัญระหว่างภาษาและความคิดในการอ่าน คือผู้เขียนถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นภาษา และผู้อ่านแปลออกเป็นความคิด ฉะนั้นจึงถือได้ว่าการอ่านจึงเป็นกระบวนการที่ผู้เรียนสื่อสารทางความคิดกับผู้เขียน เมื่อเป็นเช่นนี้ในการสอนทักษะการอ่าน ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงการเลือกเนื้อหาหรือข้อเขียนที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านนอกเหนือไปจากวิธีการ ตลอดจนขั้นตอนที่จะสอนอ่านด้วย

วิสาร์ จิตวิตร (กนกรัตน์ ศรีวิจิตร. 2531 : 30 อ้างอิงจาก วิสาร์ จิตวิตร. 2528) ให้ข้อสรุปว่า การอ่านเป็นทักษะที่ไม่หยุดนิ่ง เนื่องจากผู้อ่านต้องตีความ เดาความ ตรวจสอบความหมาย คาดการณ์ล่วงหน้าได้และรวมถึงการตั้งคำถามกับตัวเองตลอดเวลาที่อ่านเนื่องจากการอ่านมิใช่ปฏิริยาโต้ตอบของผู้อ่านต่อเรื่องที่อ่านแต่เพียงฝ่ายเดียว ข้อความที่อ่านก็คือปฏิริยาโต้ตอบระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน

สุภัทรา อักษรานุกเคราะห์ (2532 : 83) กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะสำคัญมาก ทักษะหนึ่งนอกจาก ทักษะการฟัง การพูด และการเขียน

โดยสรุปแล้วทักษะการอ่านเป็นทักษะที่สามารถเชื่อมโยงและบูรณาการกับทักษะภาษาอื่นๆ ได้ง่าย เช่น ทักษะการฟัง ทักษะการพูด และทักษะการเขียน เพราะทักษะการอ่าน ผู้อ่านย่อมจะต้องดึงเอาข้อมูลของสิ่งที่อ่าน เพื่อเป็นประโยชน์ในการสื่อสารกับผู้อื่นได้

3.1.2 วิวัฒนาการการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ

ในปี ค.ศ. 1925 – 1970 แนวการสอนในประเทศอเมริกาเน้นการสอนตามแนวจุลทักษะ (Subskill Approach) และแนวการสอนแบบเน้นทักษะ ซึ่งเน้นแบบจำลองการอ่านในลักษณะเน้นกระบวนการอ่านในระดับพื้นฐานไปสู่กระบวนการอ่านในระดับสูง นักเรียนจะได้รับการฝึกทักษะการอ่านในระดับพื้นฐาน เช่น การสะกดคำ หรือความสัมพันธ์ระหว่างเสียง และตัวอักษรก่อนที่จะจำความหมายของคำ ทักษะการอ่านจะนำมาแบ่งแยกจากง่ายไปยาก และให้นักเรียนเรียนไปตามลำดับ ความหมายของการอ่านตามแนวการสอนนี้ คือ การใช้รหัสโดยอาศัยกฎเกณฑ์ทางด้านเสียง ศัพท์ และไวยากรณ์ ในการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ในช่วงสงครามโลกครั้งที่สองถึงปี ค.ศ. 1970 การสอนภาษาอังกฤษได้รับอิทธิพลจากทฤษฎีภาษาศาสตร์ที่เน้นโครงสร้างภาษา เรียกว่าแนวการสอนแบบ ฟัง – พูด (Audiolingual Approach) ซึ่งมีความเชื่อว่าภาษาพูดสำคัญที่สุด การสอนอ่านจึงสอนหลังจากที่นักเรียนฟังและพูดแล้ว ลำดับการเรียนรู้ภาษาจึงเป็นการฟัง พูด อ่าน และเขียนในการสอนส่วนใหญ่จะเน้นการสอนบทสนทนา และการฝึกกระบวนประโยคซ้ำๆ เพื่อให้ชินเป็นนิสัยบทอ่านเป็น

ต่อมาในปี ค.ศ. 1970 เริ่มมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น เมื่อกูดแมน เขียนบทความเรื่อง “Reading : A Psycholinguistic Guessing Game” (บัณฑิต จัตรวีโรจน์. 2549 : 38 อ้างอิงจาก วิสาข์

จัตวรัตน์. 2543) ความหมายของการอ่านเปลี่ยนไปจากการไขรหัส เป็นการเดาตามทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงวิทยา การอ่านคือ การที่ผู้อ่านเดา หรือ คาดคะเนเรื่องที่ย่าน ตั้งสมมติฐานว่าสิ่งที่คาดคะเนไว้ถูกต้องหรือไม่ โดยการหาคำชี้แนะด้านเสียง ไวยากรณ์ หรือความหมายมายืนยัน ถ้าสมมติฐานถูกต้องผู้อ่านก็เข้าใจ และอ่านต่อไปถ้าไม่ถูกต้องก็มีการตั้งสมมติฐานใหม่อีกครั้ง แบบจำลองการสอนตามแนวคิดของกูดแมน คือ แบบจำลองการสอนที่เน้นกระบวนการอ่านในระดับสูงไปสู่กระบวนการอ่านในระดับพื้นฐาน แนวการสอนที่เป็นที่นิยมในอเมริกา คือ แนวการสอนแบบมหภาค (whole – language approach) ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ตัวชี้แนะต่างๆ เช่น เสียง ไวยากรณ์ บริบทของสถานการณ์ หรือ ความรู้เดิมมาใช้ในการหาความหมายของเรื่องที่อ่าน

ในปี ค.ศ. 1979 โคตตี้ (บัณฑิต จัตรวีโรจน์. 2549 : 38 อ้างอิงจาก วิสาข์ จัตวรัตน์. 2543) ได้ประยุกต์แบบจำลองการสอนอ่านของกูดแมนมาใช้สอนผู้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง โดยเน้นองค์ประกอบสามประการ คือ กลวิธี กระบวนการ ความรู้และประสบการณ์เดิม และความสามารถทางสติปัญญาผู้ที่เริ่มต้นอ่านจะใช้กลวิธีที่เน้นรูปธรรมคือการจำคำ ส่วนผู้ที่เชี่ยวชาญในการอ่านมากขึ้นจะใช้กลวิธีที่เน้นนามธรรม เช่น การเดาศัพท์จากบริบท และการใช้ความรู้เดิมมาหาความหมายของเรื่องที่อ่าน

ในประเทศอังกฤษเริ่มมีแนวการสอนใหม่เกิดขึ้น เมื่อวิลกินส์ (บัณฑิต จัตรวีโรจน์. 2549 : 38 อ้างอิงจาก Wilkins.1976) ได้เสนอประมวลการสอนที่เน้นการสื่อสารตามหน้าที่ภาษา ต่อมาจึงเกิดแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถทางการสื่อสาร โดยสามารถใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ การสอนอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารยึดแบบจำลองการสอนที่เน้นกระบวนการอ่านในระดับสูงไปสู่กระบวนการอ่านในระดับสูงไปสู่กระบวนการอ่านในระดับพื้นฐาน การอ่านเปรียบเหมือนบทสนทนาระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน ผู้อ่านได้ฝึกอ่านโดยใช้กลวิธีอ่านต่างๆ ที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์และความต้องการของตน

ในปี ค.ศ. 1980 แนวการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Approach) เริ่มมีบทบาทสำคัญทั้งในการอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ ภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศ กระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ไม่ได้ให้ความสำคัญเฉพาะการอ่านในระดับพื้นฐาน หรือ กระบวนการอ่านในระดับสูง แต่เน้นการปฏิสัมพันธ์ของกระบวนการอ่านในระดับพื้นฐาน และ

3.1.3 ประเภทของการสอนอ่าน

การสอนอ่านแบ่งเป็นประเภทใหญ่ๆ 2 ประเภท (ดวงเดือน แสงชัย. 2533 : 25-27) คือ การอ่านออกเสียง และการอ่านในใจ จะเห็นได้ว่าในชีวิตประจำวันนั้น คนเราจะไม่ได้อ่านออกเสียงบ่อยนัก แต่จะอ่านในใจมากเกือบตลอดเวลา ดังนั้น ทักษะการอ่านในใจจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นและสำคัญกว่าการอ่านออกเสียงมาก

การอ่านออกเสียง สำหรับนักเรียนระดับประถม ควรเป็นการฝึกจังหวะวรรคตอน ฝึกสำเนียง ให้นักเรียนออกเสียงอย่างถูกต้องมากกว่าจะเข้าใจข้อความไปด้วยในขณะที่อ่านหลังจากการอ่านออกเสียงพยัญชนะ คำ การเน้นเสียง ฝึกอ่านตามครู และตามเทปพร้อมๆกันทั้งห้อง หรือเป็นกลุ่มแล้วครูควรรหาโอกาสให้นักเรียนลองอ่านทีละคนบ้างอย่างน้อยสักคนละ 2 – 3 ประโยค หากไม่มีเวลาเพียงพอจะอ่านได้มากกว่านี้ เพื่อครูจะได้ดูว่านักเรียนคนใดยังออกเสียงไม่ถูกต้องบ้างและเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความสามารถส่วนตัวบ้าง ครูไม่ควรขัดจังหวะทันทีที่เด็กอ่านผิด แต่ควรใช้วิธีบอกเด็กให้คิดและลองอ่านดูใหม่ ในกรณีที่มีโอกาสคิดสักครู่นักเรียนอาจจะอ่านได้ถูกต้องในครั้งใหม่ หากยังไม่ถูกอีกครูอาจให้เพื่อนที่อยู่ใกล้ๆ และอ่านเก่งอ่านให้ฟัง และให้นักเรียนที่อ่านผิดอ่านซ้ำอีกครั้งให้ถูกต้อง

การอ่านในใจ แม้จะเป็นขั้นเริ่มต้น แต่เมื่อนักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์และรูปประโยคต่างๆ มาพอสมควรแล้ว นักเรียนก็น่าจะเริ่มอ่านข้อความสั้นๆได้ ข้อความที่ให้อ่านจะต้องประกอบด้วยคำศัพท์และรูปประโยคที่นักเรียนเคยเรียนมาแล้วเป็นส่วนใหญ่เป็นข้อความที่อ่านแล้วสนุกสนาน ตลก หรือตื่นเต้น ไร้ใจ เหมาะแก่วัยของเด็ก สิ่งที่เขาได้ไม่ได้ คือ ภาพประกอบที่น่าดู ดึงดูดความสนใจและช่วยให้เข้าใจข้อความที่อ่านได้ง่ายขึ้น หากมีคำศัพท์แปลกๆ เพิ่มขึ้นมาในเรื่องที่อ่าน ครูควรทดลองให้นักเรียนลองเดาความหมายของคำนั้นๆศัพท์บางคำควรให้นักเรียนเรียนรู้ความหมายเพื่อให้อ่านเรื่องราวได้เข้าใจเท่านั้น ไม่ควรเน้นให้เด็กต้องนำเอาทุกๆคำที่ผ่านสายตามาท่องจำอย่างเอาเป็นเอาตาย เพราะอาจจะทำให้เด็กเบื่อจนไม่อยากจะอ่านเรื่องอะไรต่อไปอีก

ในบางครั้งครูอาจเฝ้าความสนใจเด็กบางคนที่ไม่สามารถอ่านคนเดียวด้วย การให้จับคู่ หรือจับกลุ่มกับเพื่อนช่วยกันอ่านให้เข้าใจ และปรึกษากัน การถามคำถามครั้งแรกๆครูอาจถามคำถามเป็นภาษาไทยก่อน เพื่อดูว่าเด็กเข้าใจเรื่องราวที่อ่านหรือไม่ ต่อไปครูอาจถามเป็นประโยคภาษาอังกฤษง่ายๆ ให้เด็กตอบเพียง Yes หรือ No ต่อไปก็อาจขยายคำถามเป็น What, Where, Who ตามลำดับ สำหรับเด็กในระดับประถมนี้ การอ่านในใจควรเป็นการอ่านเรื่องง่ายๆ ในระดับเพื่อความเข้าใจเท่านั้นยังไม่ควรฝึกซึ่งมากจนเกินไป หลังการอ่านแล้วครูอาจให้มีการแสดงเงียบ หรือการแสดงบทบาทตามเนื้อเรื่องจะช่วยย้ำให้นักเรียนทุกคนมีความ

การอ่านนอกเวลา ครูควรจัดมุมหนังสือขึ้นในห้องเรียน รวบรวมหนังสือนิทาน ง่ายๆเป็นภาษาอังกฤษ ตั้งแต่ระดับที่มีเพียงเล่มละ 3-4 หน้า มีภาพประกอบมากๆ ไปจนถึง ระดับที่มากกว่านั้น แต่ให้เหมาะสมกับวัยของเด็ก ครูอาจนำบางเล่มมาเล่าเรื่องเป็นนิทานให้เด็ก ฟัง ให้นักเรียนไปเลือกอ่านเรื่องที่ชอบใจแล้วนำมาเล่าให้เพื่อนๆฟัง อาจให้อ่านแล้วทำรายงาน เดี่ยวหรือเป็นกลุ่ม โดยดูว่าเด็กไม่ต้องใช้เวลามากจนเกินไป ในเด็กเล็กอาจให้ไปหาว่าในหนังสือ เล่มนี้มีคำศัพท์อะไรที่นักเรียนรู้จักบ้าง มีภาพอะไรที่นักเรียนรู้คำเป็นภาษาอังกฤษบ้าง กิจกรรม เสริมต่างๆ เหล่านี้จะช่วยให้เด็กเกิดความรักการอ่าน อนึ่ง การมอบหมายงานใดๆ หากเป็นการ ให้อ่านนอกเวลา ครูต้องพิจารณาอย่างรอบคอบว่าเด็กจะมีเวลาทำเพียงพอหรือไม่ จะเหลือเวลาไว้ ให้พักผ่อนหรือช่วยงานทางบ้านบ้างหรือไม่ จะต้องทำให้สิ้นเปลืองเงินผู้ปกครองเพิ่มขึ้นโดยใช้ เหตุหรือไม่ นอกจากนี้เมื่อนักเรียนส่งผลงานมาแล้วครูควรตรวจและให้ความสำคัญอย่างจริงจัง ครูบางคนขยันสั่ง ขยันมอบหมายงาน แต่ไม่ขยันตรวจ จึงทำให้เกิดความสูญเปล่า และเด็กๆ จะสังเกตเห็น ทำให้เกิดเสื่อมศรัทธาในตัวครูได้

3.1.4 วัตถุประสงค์ของการอ่าน

วัตถุประสงค์ของการอ่านซึ่ง ฮาร์มเมอร์ (Harmer. 1999 : 69) ได้กล่าวไว้มี ดังนี้คือ

1. อ่านเพื่อข้อมูลเฉพาะ (Scanning) เป็นการอ่านเพื่อหาข้อมูลเฉพาะในส่วนที่ ต้องการทราบ การอ่านแบบนี้ผู้อ่านไม่จำเป็นต้องอ่านรายละเอียดทั้งหมด จะอ่านเฉพาะส่วนที่มี ข้อมูลตามความต้องการเท่านั้น เช่นการหาวิธีการใช้เครื่องมือชนิดใดชนิดหนึ่งจากข้อมูลใน คอมพิวเตอร์ ผู้อ่านจะกวาดสายตาผ่านวิธีการใช้เครื่องมือต่างๆ ไปจนพบวิธีใช้เครื่องมือที่ ต้องการ จากนั้นก็จะอ่านรายละเอียดเฉพาะส่วนนั้นเป็นต้น

2. อ่านข้าม (Skimming) เป็นการอ่านเฉพาะประโยคใจความสำคัญ เพื่อหาแนวความคิดกว้างๆ ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น การอ่านประโยคใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้าของข่าวในหนังสือพิมพ์ เพื่อศึกษาว่าเนื้อหาข่าวดำเนินไปอย่างไร โดยไม่ต้องเสียเวลากับการอ่านรายละเอียดทั้งหมด

3. อ่านเพื่อความเข้าใจรายละเอียด (Reading for detailed comprehension) เป็นการอ่านที่แตกต่างจาก 2 แบบแรก ตรงที่ผู้อ่านจะต้องสนใจกับรายละเอียดของสิ่งที่อ่านทั้งหมด เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในกรณีใดกรณีหนึ่ง เช่น การอ่านตำราเรียน หรือการอ่านคู่มือการใช้งานอุปกรณ์บางอย่าง เป็นต้น

จุดประสงค์ของการสอนทักษะการอ่าน (สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. 2532 : 86-87)

1. ให้รู้ตัวอักษรที่ใช้ในภาษานั้นและออกเสียงคำถูกต้อง
2. ให้บอกความหมายและวิธีใช้ศัพท์ใหม่ที่ปรากฏในเรื่องได้
3. ให้บอกความหมายทั้งที่กล่าวไว้ในเรื่องและความหมายแฝงในเรื่องนี้ได้
4. ให้บอกหน้าที่ของประโยค หรือข้อความที่ใช้ในการสื่อสารได้
5. ให้รู้ความสัมพันธ์ระหว่างรูปประโยคแบบต่างๆ และความหมายได้
6. ให้เติมข้อความในข้อความหรือบทสนทนาได้เหมาะสม
7. ให้ตีความหมายประโยคหรือข้อความได้
8. ให้บอกแนวความคิดของเรื่องได้
9. ให้ฝึกอ่านแบบกวาดสายตาผ่านตัวอักษรอย่างคร่าวๆ เพื่อจับใจความสำคัญ
10. ให้ฝึกการอ่านที่เลือกเฉพาะส่วนที่มีข้อมูลที่ต้องการ
11. ให้นำข้อมูลและสิ่งที่อ่านมาแสดงในรูปอื่น เช่น แผนภูมิได้
12. ให้ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ได้
13. ให้บอกลำดับเหตุการณ์เรื่องที่ได้
14. ให้สรุปเรื่องในบทสนทนาหรือข้อความที่ได้
15. ให้รายงานเกี่ยวกับเรื่องที่ได้
16. ให้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ได้ เช่น แนวการดำรงชีวิต แนวคิดหรือความเชื่อ เป็นต้น
17. อ่านข้อเขียนหรือคำชี้แจงการใช้เครื่องมือแล้วปฏิบัติตามได้
18. ให้บอกบทบาทที่สำคัญของตัวละครในเรื่องได้
19. ให้ทำนายปฏิกิริยาที่อาจเกิดขึ้นในสถานการณ์ต่างๆ
20. ให้เลือกทัศนคติที่เป็นที่ยอมรับของสังคม

3.1.5 องค์ประกอบของการอ่าน

วิลเลียม (Williams. 1994 : 3-11) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านไว้ดังนี้

1. ความรู้ระบบการเขียน (Knowledge of the writing system) ผู้อ่านจะต้องรู้

การประสมตัวอักษร การสะกดคำ และการจดจำคำเหล่านั้นได้

2. ความรู้ทางภาษา (Knowledge of the language) ผู้อ่านจะต้องรู้ความหมายของคำ โครงสร้าง ไวยากรณ์ของภาษาที่ผู้เขียนใช้

3. ความสามารถในการตีความ (Ability to interpret) ผู้อ่านจำเป็นต้องติดตามผู้เขียนในการมองภาพรวมพิจารณาความสัมพันธ์ของแต่ละประโยคในการตีความในขณะที่อ่าน

4. ความรู้รอบตัว (Knowledge of the world) การมีความรู้รอบตัวมาก ทำให้สามารถเลือกความรู้ที่ไปเชื่อมโยงกับความรู้ของผู้เขียนได้ง่ายยิ่งขึ้นและทำให้เข้าใจเรื่องที่อ่านง่ายขึ้น

5. เหตุผลในการอ่านและวิธีการอ่าน (Reasons for reading and reading style) เหตุผลในการอ่านของแต่ละคนแตกต่างกันออกไป ซึ่งจะผลต่อการเลือกวิธีการอ่าน

3.1.6 แนวความคิดในการพัฒนาการอ่าน

บ๊องร พานทอง (2541 : 22 – 24) ได้กล่าวไว้ว่า มีวิธีการต่างๆมากมาย ที่จะช่วยส่งเสริมการอ่าน โดยเฉพาะผู้ที่เริ่มอ่านแต่บางวิธีก็สามารถใช้กับเด็กในระดับสูงขึ้นไปได้ วิธีการต่าง ๆ นั้นได้แก่

1. วางพื้นฐานความรู้ทั่วไปและนำความรู้เดิมที่เด็กมีอยู่แล้วมาใช้ให้ได้ประโยชน์ในการเรียนการอ่าน

1.1 ครูเป็นผู้จัดหาหนังสืออุปกรณ์การอ่านให้เด็กตามสภาพแวดล้อม และความสนใจของเด็กให้หลากหลายที่สุด

1.2 ครูอาจพานักเรียนไปพบของจริง (Field trips)

1.3 การให้พื้นฐานความรู้หรือประสบการณ์ อาจทำได้โดยการอ่านให้เด็กฟัง ดูภาพยนตร์หรือเชิญวิทยากรเฉพาะมาบรรยาย

1.4 ให้เด็กทำงานเดี่ยวหรือเป็นกลุ่ม

2. กิจกรรมการอ่านให้เด็กฟัง

3. ต้นแบบในการอ่าน (Reading Model)

4. จัดเวลาให้เด็กได้มีโอกาสอ่านเป็นประจำ

5. พยายามโน้มน้าวให้เด็กเห็นความสำคัญของการอ่าน

6. พยายามสอนให้เด็กเข้าใจถึงกระบวนการอ่าน และสามารถอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประสิทธิภาพ

3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

3.2.1 งานวิจัยต่างประเทศ

รอเจอร์ (Rogers. 1983 : 287) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับโคลซ เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่าน รวมทั้งเจตคติเกี่ยวกับการอ่านของนักเรียนโดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับต่ำ ใช้เวลาในการทดสอบ 18 คาบ ผลการวิจัยพบว่า

เดลาเนีย (Delaney. 1985 : 111 – A) ได้ทำการศึกษาผลของยุทธวิธีในการฝึกอ่านเพื่อความเข้าใจกับนักเรียนระดับ 4 และระดับ 5 โดยแบ่งการทดลองออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 ฝึกให้นักเรียนจับใจความสำคัญของเรื่องแล้วทำการจดบันทึกเอาไว้ กลุ่มที่ 2 ฝึกโดยให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องแล้วขีดเส้นใต้ในประเด็นสำคัญๆเอาไว้ แล้วทำการจดบันทึกสิ่งสำคัญเหล่านั้นเท่าที่จำได้ และกลุ่มที่ 3 ซึ่งเป็นกลุ่มควบคุมโดยใช้วิธีเดิม ผลการทดลองพบว่าคะแนนความเข้าใจโดยเฉลี่ยของกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุมอย่างเห็นได้ชัด

จอห์นสัน (Johnson. 1986 : 13) ได้ทำการศึกษาค้นความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียนกับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง โดยศึกษาว่าความรู้เดิมและประสบการณ์เดิม (Schema) ของผู้เรียนจะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านและเขียนอย่างไร กลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มที่ไม่มีความรู้เดิมเกี่ยวกับการเขียนมาก่อน จำนวน 15 คน และอีกกลุ่มหนึ่งเป็นนักเรียนที่มีความรู้เดิม มีความสามารถในการเขียนมาก่อน จำนวน 20 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า ความรู้เดิมในการเขียนนั้นจะทำให้เด็กมีความเข้าใจในการอ่านมากขึ้น และมีความคงทนในการจำอีกด้วย ซึ่งผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าความสามารถในการเขียนที่อาศัยประสบการณ์เดิมจะส่งผลต่อการความเข้าใจในการอ่านให้ดีขึ้นด้วย

เดคเคอร์ (Decker. 1988 : 1764 – A) ได้ศึกษาผลของการเขียนที่มีต่อสัมฤทธิ์ผลในการอ่านของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาซึ่งเรียนอยู่ในระดับ 10 – 12 จากโรงเรียนมัธยมศึกษา 4 แห่งในชุมชนบริเวณเทือกเขาร็อกกี้ โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองเรียนการอ่านโดยเลือกหัวข้อที่อ่านแล้ว และนำมาเขียนทุกวัน วันละ 10 นาที เป็นเวลา 16 สัปดาห์ ส่วนกลุ่มควบคุมเรียนการอ่านโดยไม่เขียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีความเข้าใจในการอ่านดีกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม

ฮอย (Hoye. 1988 : 3291 – A) ได้ศึกษาการประเมินผลประสิทธิภาพของการเขียนสรุปย่อที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านของนักศึกษามหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 1 ซึ่งเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ในมหาวิทยาลัยเท็กซัสที่เมืองออสติน (Austin) จำนวนทั้งสิ้น 38 คน แบ่งนักศึกษาเป็น 2 ห้องเรียน ห้องเรียนหนึ่งเรียนการอ่านโดยใช้การเขียนสรุปย่ออีกห้องเรียนหนึ่ง เรียนโดยเขียนข้อความแสดงความคิดเห็นสั้นๆ ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาที่เรียน โดยการเขียนสรุปย่อมีความเข้าใจในการอ่านดีกว่านักศึกษาที่ไม่ได้เรียนโดยการเขียนสรุปย่อ

เลมัส (Lemas. 1996 : 2485 – A) ได้ทำการศึกษาค้นความสัมพันธ์ของกลยุทธ์การสอนอ่านที่เน้นพื้นฐานประสบการณ์ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน LEP (Limited English Proficient) ข้อมูลรวบรวมจากการสัมภาษณ์ การศึกษารายกรณี แฟ้มสะสมงาน การทดสอบเป็นแบบทางการและไม่เป็นทางการ และการจดบันทึกข้อมูลในแฟ้มสะสมงานดังนี้ 1.

3.2.2 งานวิจัยในประเทศ

สุพร อุทรานักท์ (2527 : 47) ได้ทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการสอนที่ใช้บทเรียนสื่อประสมกับการสอนโดยวิธีครูเป็นศูนย์กลาง ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษทักษะการอ่านของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแล้วปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนที่ใช้สื่อประสมกับการสอนโดยวิธีครูเป็นศูนย์กลางมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

กนกรัตน์ ศรีวิจิตร (2531 : 65) ได้ทำการเปรียบเทียบความเข้าใจและแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารกับการสอนอ่านตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร กับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร กับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู มีแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

บัญญัติ ทองวิสุทธิ์ (2541 : 64) ได้ทำการเปรียบเทียบความเข้าใจและความสนใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนอ่านตามกลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา กับการสอนตามคู่มือครู ผลปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามกลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่ได้รับการสอนตามกลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสนใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

มะลิวรรณ จันทร์พุ่ม (2542 : 71) ได้ทำการศึกษาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีระดับความสามารถทางการเรียนต่างกันโดยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 กับการสอนตามคู่มือครู ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านภาษาอังกฤษแบบมุ่งประสบการณ์

รพีพรรณ กิตา (2543 : 56) ได้ศึกษาผลของการใช้เทคนิคการสอนโดยการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายรูปแมงมุมควบคู่กับการเสริมแรงทางบวกที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนการุญวิทยาคม อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า นักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคการสอนโดยการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายรูปแมงมุมควบคู่กับการวางเงื่อนไข นักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคการสอนโดยการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายรูปแมงมุมควบคู่กับหลักฟรีแมค และนักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคการสอนโดยการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายรูปแมงมุมควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม มีทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มขึ้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จิตมณี อะเมกอง (2545 : 105) ได้ศึกษาความเข้าใจการอ่านและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับการสอนแบบเดิม ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นุชศรา ครุพาณิชย์ (2546 : 41) ได้ทำการวิจัย เรื่องการเปรียบเทียบผลของการใช้เทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายรูปแมงมุมควบคู่กับการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม และการใช้เทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายรูปแมงมุมควบคู่กับการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล ที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดบ่อ(นันทวิทยา) อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายรูปแมงมุมควบคู่กับการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม และการใช้เทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายรูปแมงมุมควบคู่กับการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล มีต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มขึ้นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากเอกสารและงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าทักษะการอ่าน เป็นทักษะหนึ่งที่สำคัญและจำเป็นที่จะต้องปลูกฝังให้แก่ผู้เรียน เพื่อเป็นพื้นฐานในการอ่านและวิธีการสอนก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี ดังนั้นการสอนจะต้องใช้วิธีการที่หลากหลายจึงจะทำให้การอ่านเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนพระราชราษฎรอุปถัมภ์วิทยา เขต คลองสามวา กรุงเทพมหานคร

4.1 ความเป็นมาและประวัติของโรงเรียน

โรงเรียนพระราชราษฎรอุปถัมภ์วิทยา (หน่อสุวรรณ วงศ์สวัสดิ์ อุทิศ) ตั้งอยู่เลขที่ 50 หมู่ 3 ถนนพระยาสุเรนทร์ แขวงบางชัน เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร

เมื่อปี พ.ศ. 2505 คณะกรรมการมัธยมศึกษามีอุลنادียะ (สุเหว่าล้ากระโหลก) โดยมีอิหม่ามสะและมะหะหมัด เป็นหัวหน้า ได้ขอที่ดินจากเอกชนคือ นายจ้อย หน่อสุวรรณ และนางสาวมาลัย วงศ์สวัสดิ์ จำนวน 3 ไร่ และขอบริจาคเงินพร้อมสิ่งของต่าง ๆ จากประชาชนในท้องถิ่น จนถึง พ.ศ. 2510 จึงได้สร้างอาคารชั่วคราวขึ้น เป็นอาคารไม้ชั้นเดียวทรงปั้นหยา ไม้กั้นห้องเรียนแล้วยกที่ดินให้อำเภอมีนบุรี และในวันที่ 12 มิถุนายน พ.ศ. 2510 ได้เปิดทำการสอนเป็นทางการในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โดยขอย้ายนักเรียนในท้องถิ่นซึ่งเรียนอยู่ที่โรงเรียนสุเหว่าล้าคลองหนึ่ง ในปีการศึกษาแรกมีนักเรียน 38 คน ครู 2 คน

4.2 สภาพปัจจุบัน

โรงเรียนตั้งอยู่บริเวณชุมชนหมู่บ้านลำกระโหลก ซึ่งส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม ต่อมาหมู่บ้านจัดสรรเกิดขึ้นพร้อมกับแหล่งท่องเที่ยวสวนสัตว์เปิด ซาฟารีเวิลด์ ทำให้นักเรียนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว มีนักเรียนนับถือศาสนาพุทธเป็นอันดับหนึ่ง 1 ประมาณ 90% คริสต์บ้างเล็กน้อย นอกนั้นเป็นชุมชนดั้งเดิมนับถือศาสนาอิสลาม 10% การเดินทางโดยรถสองแถวมีนบุรี – พระยาสุเรนทร์ บริเวณหน้าโรงเรียนเป็นที่เอกชนทั้งสองด้าน ทำให้ไม่สามารถมองเห็นทางเข้าโรงเรียนได้ชัดเจน มีเนื้อที่ประมาณ 3 ไร่ เป็นกรรมสิทธิ์ของกรุงเทพมหานคร มีอาคารเรียน แบบ ศอ. 100 4 ชั้น 9 ห้องเรียน อาคารเรียนแบบ สนศ. 364 4 ชั้น 19 ห้องเรียน จำนวน 1 หลัง อาคารเรียนตึก 5 ชั้น (15 ห้องเรียน) แบบ สนศ. 385 พ.ศ. 2547 จำนวน 1 หลัง โรงอาหาร 1 หลัง บ้านพักครู 3 หลัง และบ้านพักภารโรง 1 หลัง

ปัจจุบันโรงเรียนพระราชราษฎรอุปถัมภ์วิทยา มีบทบาทภาระหน้าที่ในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน แบ่งเป็น 3 ช่วงชั้น คือ

ช่วงชั้นอนุบาล ระดับชั้นอนุบาล 1 - 2

ช่วงชั้นที่ 1 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 3

ช่วงชั้นที่ 2 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6

ปัจจุบันได้พยายามส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนโดยการปฏิบัติจริง และมีส่วนร่วมอย่างจริงจัง โดยทางโรงเรียนได้จัดประมวลประสบการณ์รองรับให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง

โรงเรียนได้พัฒนาปรับปรุงโครงสร้างการบริหารให้ทันสมัยและพัฒนาอาคาร สถานที่ ให้พร้อมรองรับจำนวนนักเรียนที่เพิ่มมากขึ้น เพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคมในปัจจุบันต่อไป

4.3 ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ยุทธศาสตร์

โรงเรียนพระราชราษฎรอุปถัมภ์วิทยา เป็นหน่วยงานที่จัดการศึกษา โดยจัดการศึกษา ตั้งแต่ระดับชั้นก่อนประถมศึกษาถึงระดับประถมศึกษา โดยยึดพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งกล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทย ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (มาตรา 6) โดยมีปรัชญานำทางดังนี้

ปรัชญา

“ประพฤติดี มีความรู้ คู่ความคิด จิตสดใส พละนามัยสมบูรณ์”

และเพื่อให้การดำเนินกิจกรรม และการพัฒนาโรงเรียนพระราชราษฎรอุปถัมภ์วิทยา มีจุดหมายที่แน่นอน บุคลากรของโรงเรียนจึงได้ร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจและเป้าประสงค์ ดังนี้

วิสัยทัศน์

เน้นคุณธรรม นำวิชาการ บริหารงานเป็นระบบ เห็นคุณค่าสิ่งแวดล้อม
เพียบพร้อมเทคโนโลยี สุขภาพกาย-จิตแจ่มใส ชุมชนร่วมใจพัฒนา

พันธกิจ

1. ส่งเสริม และพัฒนาบุคลากร ให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ มีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพครูและมีความก้าวหน้าในวิชาชีพ
2. ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ โดยนำนวัตกรรมและ เทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียน การสอน ส่งเสริมนำทักษะกระบวนการทางลูกเสือมา บูรณาการในการสอน ทุกกลุ่มสาระ รวมทั้งส่งเสริมการใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งในและ นอกโรงเรียน
3. พัฒนาศักยภาพบุคลากร ด้านคุณวุฒิและทักษะการบริหารจัดการ โดยเน้นการทำงานเป็นทีมตามวิถีประชาธิปไตย
4. พัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ ทั้งด้านวิชาการและกิจกรรม รวมทั้งทักษะกระบวนการ คิดให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานสากล
5. พัฒนาสภาพแวดล้อม อาคารสถานที่ เทคโนโลยีให้เหมาะสม เพียงพอเพื่อมุ่งสู่การพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพและปลอดภัย
6. พัฒนาระบบการมีส่วนร่วมของบุคคล ชุมชน และองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพและเต็ม ศักยภาพมุ่งสู่มาตรฐานของสถานศึกษา

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประชาราษฎร์อุปถัมภ์วิทยา เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร ปี การศึกษา 2549 ที่มีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษน้อย จำนวน 58 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประชาราษฎร์อุปถัมภ์วิทยา เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร ปี การศึกษา 2549 ที่มีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษน้อย จำนวน 20 คน ซึ่งได้จากการสุ่มอย่าง ง่าย (Sample Random Sampling) จากประชากร แล้วสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่งเป็นกลุ่ม ทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 10 คน โดยมีขั้นตอนการสุ่มกลุ่มตัวอย่างดังนี้

2.1 ผู้วิจัยคัดเลือกนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากจำนวน 208 คน โดยตอบ แบบสอบถามปลายเปิดจำนวน 2 ข้อ พบว่า นักเรียนจำนวน 58 คน มีปัญหาด้านทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษ โดยมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษน้อย

2.2 ผู้วิจัยสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 20 คน จากประชากร จำนวน 58 คน

2.3 ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน ในการเข้าร่วมการ ทดลอง หลังจากนั้นผู้วิจัยสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 10 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า มี 2 เครื่องมือ ได้แก่

1. โปรแกรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ
2. แบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. โปรแกรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ ผู้วิจัย ดำเนินการสร้างตามลำดับขั้นตอนดังนี้

- 1.1 ผู้วิจัยศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร การชี้

แนะ และทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นแนวทางในการเขียนโปรแกรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ

1.2 ผู้วิจัยสร้างโปรแกรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

1.3 ผู้วิจัยนำโปรแกรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ได้แก่ รองศาสตราจารย์เวณิ กรีทอง อาจารย์ดร.พาสนา จุฬรัตน์ และผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียนพระราชราษฎร์อุปถัมภ์วิทยา ผู้ช่วยมัชฌิมา อ่อนน้อมพันธ์ุ ตรวจสอบรายละเอียดของโปรแกรมให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ จุดประสงค์ เนื้อหา และกิจกรรม และผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

1.4 ผู้วิจัยนำโปรแกรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะที่แก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว ไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราชราษฎร์อุปถัมภ์วิทยา เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร จำนวน 10 คน ซึ่งมีใช้กลุ่มตัวอย่าง เพื่อปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้ในการวิจัย

1.5 ผู้วิจัยนำโปรแกรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะไปดำเนินการทดลอง 12 ครั้ง เป็นเวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ครั้ง ครั้งละ 1 คาบเรียน คาบเรียนละ 1 ชั่วโมง คือในวันอังคาร เวลา 09.30 – 10.30 น. วันพุธ เวลา 09.30 – 10.30 น. และวันพฤหัสบดี เวลา 13.30-14.30 น.

(ตั้งรายละเอียดในภาคผนวก)

2. แบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

2.1 ผู้วิจัยศึกษาขอบข่ายของเนื้อหาจุดประสงค์การอ่านที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

2.2 ผู้วิจัยศึกษาการสร้างแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ จากตำรา เอกสาร และงานวิจัย แล้วสร้างแบบทดสอบ

2.3 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน ได้แก่ รองศาสตราจารย์เวณิ กรีทอง อาจารย์ดร.พาสนา จุฬรัตน์ และผู้ช่วยมัชฌิมา อ่อนน้อมพันธ์ุ ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียนพระราชราษฎร์อุปถัมภ์วิทยา ตรวจสอบข้อความให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะแล้วผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

2.4 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราชราษฎร์อุปถัมภ์วิทยา เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2549 ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คน วิเคราะห์หาความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยใช้เทคนิค 27% กลุ่มสูง - กลุ่มต่ำ จากตารางของ จุง เต ฟาน (สมนึก ภัทริยธนี. 2537 : 152) แล้วคัดเลือกเฉพาะข้อที่มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง .22 – .66 และค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง .20 - .71 ได้จำนวน 20 ข้อ

2.5 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบที่คัดเลือกได้ตามเกณฑ์ในข้อ 2.4 ไปหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร KR – 20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2549 : 76) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .60

แบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

คำสั่ง ให้ให้นักเรียนอ่านออกเสียงและบอกความหมายคำศัพท์ และประโยคต่อไปนี้
ตอนที่ 1

1. chair
2. desk
3. window
4. tiger
5. bird
6. lion
7. zebra
8. mother
9. sister
10. father
11. nurse
12. doctor
13. house
14. school
15. bank

ตอนที่ 2

16. A book is on the desk.
17. There are three birds.
18. She is a nurse.
19. The bank is near the park.
20. Mr. Joe is his father.

เกณฑ์การให้คะแนน

อ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำศัพท์ได้ถูกต้อง	ให้คำละ	1 คะแนน
อ่านออกเสียงและบอกความหมายของประโยคได้ถูกต้อง	ให้ประโยคละ	1 คะแนน
อ่านออกเสียงและบอกความหมายผิดได้		0 คะแนน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการทดลอง Randomized Control Group Pretest – Posttest Design ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงแบบแผนการทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest–Posttest Design

การกำหนดการเข้ากลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
RE	T _{1E}	X	T _{2E}
RC	T _{1C}	-	T _{2C}

ความหมายของสัญลักษณ์

RE	แทน	กลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ
RC	แทน	กลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ
X	แทน	การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ
-	แทน	การไม่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ
T _{1E}	แทน	การทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest)
T _{1C}	แทน	การทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest)
T _{2E}	แทน	การทดสอบหลังการทดลอง (Posttest)
T _{2C}	แทน	การทดสอบหลังการทดลอง (Posttest)

การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแบบแผนการทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest – Posttest Design เป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ระยะที่ 1 ระยะก่อนการทดลอง

ผู้วิจัยนำแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ มาทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม แล้วบันทึกคะแนนเก็บไว้เป็นคะแนนก่อนการทดลอง (Pretest)

ระยะที่ 2 ระยะดำเนินการทดลอง

กลุ่มทดลอง ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ ใช้เวลาในการทดลอง 12 ครั้ง เป็นเวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ครั้ง ครั้งละ 1 คาบเรียน คาบเรียนละ 1 ชั่วโมง คือในวันอังคาร เวลา 09.30 – 10.30 น. วันพุธ เวลา 09.30 – 10.30 น. และวันพฤหัสบดี เวลา 13.30-14.30 น. ตั้งแต่ วันอังคารที่ 12 ธันวาคม พ.ศ. 2549 ถึง วันพฤหัสบดีที่ 4 มกราคม พ.ศ. 2550 สำหรับกลุ่มควบคุมไม่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ

ระยะที่ 3 ระยะหลังการทดลอง

ผู้วิจัยนำแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ มาทดสอบกับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แล้วเก็บคะแนนไว้เป็นคะแนนหลังการทดลอง (Posttest)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและหลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ
2. เปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและหลังไม่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ
3. เปรียบเทียบผลต่างของทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ กับนักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน
 - 1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนน (ชูศรี วงศ์ตนะ. 2546 : 35)
 - 1.2 ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (ชูศรี วงศ์ตนะ. 2546 : 65)
2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือการวิจัย
 - 2.1 สถิติที่ใช้สำหรับวิเคราะห์หาความยากง่าย และหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบทดสอบ โดยใช้เทคนิค 27% กลุ่มสูง - กลุ่มต่ำ จากตารางของ จุง เต ฟาน (สมนึก ภัทริยธนี. 2537 : 152)
 - 2.2 วิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR – 20 ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (ชูศรี วงศ์ตนะ. 2549 : 76)
3. สถิติสำหรับการทดสอบสมมติฐาน
 - 3.1 เปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและหลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ และไม่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ โดยใช้สูตร t-test for Dependent Samples แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (ล้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. 2538 : 104) ใช้ทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 และ 2
 - 3.2 เปรียบเทียบผลต่างของทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ กับนักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับชี้แนะ โดยใช้สูตร t-test for Independent Samples แบบเป็นอิสระต่อกัน (ล้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. 2538 : 102) ใช้ทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์และแปลความหมายผลของการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้แทนความหมายดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
\bar{X}_{diff}	แทน	ผลต่างของค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
S.D. _{diff}	แทน	ผลต่างของค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t – distribution
ΣD	แทน	ผลรวมของคะแนนความแตกต่างจากการทดสอบก่อนการทดลอง และการทดสอบหลังการทดลอง
ΣD^2	แทน	ผลรวมของคะแนนความแตกต่างจากการทดสอบก่อนการทดลอง และการทดสอบหลังการทดลองแต่ละตัวยกกำลังสอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลไปตามลำดับดังนี้

1. เสนอผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อน และหลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงการเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อน และหลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ

กลุ่มทดลอง	N	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนทดลอง	10	54	298	20.255**
หลังทดลอง	10			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 2 ปรากฏว่าคะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนมากขึ้นหลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษหลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ มากขึ้น ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ตั้งไว้

2. เสนอผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อน และหลังไม่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงการเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อน และหลังที่ไม่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ

กลุ่มทดลอง	N	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนทดลอง	10	29	99	7.127**
หลังทดลอง	10			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 2 ปรากฏว่าคะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนมากขึ้นหลังจากที่ไม่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษหลังจากที่ไม่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ มากขึ้น ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ตั้งไว้

3. เสนอผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ กับนักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 แสดงการเปรียบเทียบผลต่างทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ กับนักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}_{diff}	S.D. _{diff}	t
กลุ่มทดลอง	10	5.4	.80	5.411**
กลุ่มควบคุม	10	2.9	1.22	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 ปรากฏว่าคะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ มากกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้น มากกว่า นักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 3 ที่ตั้งไว้

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อศึกษาผลของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประชาราษฎร์อุปถัมภ์วิทยา เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประชาราษฎร์อุปถัมภ์วิทยา เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร ก่อนและหลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประชาราษฎร์อุปถัมภ์วิทยา เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร ก่อนและหลังไม่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประชาราษฎร์อุปถัมภ์วิทยา เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร ที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ กับนักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้นหลังจากได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ
2. นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้นหลังจากไม่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้น มากกว่า นักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประชาราษฎร์อุปถัมภ์วิทยา เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2549 ที่มีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษน้อย จำนวน 58 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประชาราษฎร์อุปถัมภ์วิทยา เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2549 ที่มีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษน้อย จำนวน 20 คน ซึ่งได้จากการสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling) จากประชากร แล้วสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 10 คน โดยมีขั้นตอนการสุ่มกลุ่มตัวอย่างดังนี้

2.1 ผู้วิจัยคัดเลือกนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากจำนวน 208 คน โดยตอบแบบสอบถามปลายเปิดจำนวน 2 ข้อ พบว่า นักเรียนจำนวน 58 คน มีปัญหาด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษน้อย

2.2 ผู้วิจัยสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 20 คน จากประชากรจำนวน 58 คน

2.3 ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน ในการเข้าร่วมการทดลอง หลังจากนั้นผู้วิจัยสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 10 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า มี 2 เครื่องมือ ได้แก่

1. โปรแกรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ
2. แบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

วิธีดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแบบแผนการทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest – Posttest Design เป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ระยะที่ 1 ระยะก่อนการทดลอง

ผู้วิจัยนำแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ มาทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม แล้วบันทึกคะแนนเก็บไว้เป็นคะแนนก่อนการทดลอง (Pretest)

ระยะที่ 2 ระยะดำเนินการทดลอง

กลุ่มทดลอง ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ ใช้เวลาในการทดลอง 12 ครั้ง เป็นเวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ครั้ง ครั้งละ 1 คาบเรียน คาบเรียนละ 1 ชั่วโมง คือในวันอังคาร เวลา 09.30 – 10.30 น. วันพุธ เวลา 09.30 – 10.30 น. และวันพฤหัสบดี เวลา 13.30-14.30 น. ตั้งแต่ วันอังคารที่ 12 ธันวาคม พ.ศ. 2549 ถึง วันพฤหัสบดีที่ 4 มกราคม พ.ศ. 2550 สำหรับกลุ่มควบคุมไม่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ

ระยะที่ 3 ระยะหลังการทดลอง

ผู้วิจัยนำแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ มาทดสอบกับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แล้วเก็บคะแนนไว้เป็นคะแนนหลังการทดลอง (Posttest)

นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบทั้ง 2 ครั้ง ของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้วิธีการสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและหลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ
2. เปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและหลังไม่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ
3. เปรียบเทียบผลต่างของทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ กับนักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการทดลอง สรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้นหลังจากได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้นหลังจากไม่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้น มากกว่า นักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราชราษฎร์อุปถัมภ์วิทยา เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้นหลังจากได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1 ที่ตั้งไว้แสดงว่าการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะสามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้นได้ ทั้งนี้เพราะการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะเป็นวิธีการสอน

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับการสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนในเขตคลองสามวา ที่ใช้สอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ พบว่านักเรียนมีความสนใจในการเรียน สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร และมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้น และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิรัช กุหาวันต์ (2547 : 29) ได้ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน ผลจากการศึกษาค้นคว้าพบว่า นักศึกษามีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างจากก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และนักศึกษามีพัฒนาการในการทำกิจกรรมต่างๆเพิ่มมากขึ้นตั้งแต่แผนการสอนที่ 1- 6 เนื่องจากงานวิจัยในระดับประถมศึกษาไม่น้อยมากจึงนำงานวิจัยในระดับการศึกษาอื่นๆมาสนับสนุนการวิจัยในครั้งนี้

จากการสังเกตในขณะทดลอง ผู้วิจัยพบว่าการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ เป็นวิธีหนึ่งที่สามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้ เนื่องจากนักเรียนได้มีโอกาสปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ เช่น เล่นเกม แสดงบทบาทสมมติ ร้องเพลง เป็นต้น วิธีการเหล่านี้ ช่วยให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานและสนใจอยากจะทำหน้าที่เรียนเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษให้มากขึ้นได้

จากที่กล่าวมาแสดงให้เห็นว่าการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ ช่วยให้นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้นได้

2. นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้นหลังจากไม่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ควบคู่กับการชี้แนะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้แสดงว่าในการสอนปกติครูผู้สอนจะใช้วิธีการสอนโดยให้นักเรียนอ่านตามครูหลายๆครั้ง และครูอธิบายความหมายให้นักเรียนฟัง ทำให้นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้นได้

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับการสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนในเขตคลองสามวา ที่ไม่ได้ใช้สอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ โดยใช้การสอนตามปกติ พบว่า ครูผู้สอนจะใช้วิธีการสอนโดยให้นักเรียนอ่านตามครูหลายๆครั้ง และครูอธิบายความหมายให้นักเรียนฟังอย่างเข้าใจ และครูคอยควบคุมดูแลนักเรียนให้ฝึกฝนในการอ่านอย่างเต็มที่ ทำให้นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้นได้ และผลการวิจัยครั้งนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จิราพร สุจริต (2543 : 59) ได้เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) กับการสอนตามคู่มือครู

จากการสังเกตในขณะทดลอง ผู้วิจัยพบว่า ในการสอนปกติครูผู้สอนจะเข้มงวดในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้นได้

จากที่กล่าวมาแสดงให้เห็นว่าการไม่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ควบคู่กับการชี้แนะก็สามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้

3. นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้น มากกว่า นักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ข้อ 3 ที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่าการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะเป็นวิธีหนึ่งที่สามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้ ซึ่งในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารหรือสื่อความหมายได้ นักเรียนได้มีโอกาสปฏิบัติกิจกรรมที่หลากหลาย มีความแปลกใหม่ และน่าสนใจ เช่น เล่นเกม แสดงบทบาทสมมติ และร้องเพลง ซึ่งทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อ่านอย่างต่อเนื่อง (ละเอียดยุทธานนท์, 2539 : 100-101) ส่วนนักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ ก็จะได้ไม่ได้ทำกิจกรรมที่หลากหลาย ไม่มีสิ่งเร้าความสนใจ ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายไม่อยากจะเรียน จึงทำให้นักเรียนที่ไม่ได้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะสามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้นได้เหมือนกัน แต่น้อยกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ควบคู่กับการชี้แนะ ดังนั้นนักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ควบคู่กับการชี้แนะมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมากกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ควบคู่กับการชี้แนะ

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ คมเดือน โพธิสุวรรณ (2535 : 53) ได้เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นกลางที่เรียนโดยวิธีอ่านเพื่อการสื่อสารกับวิธีอ่านแบบเดิม ผลปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีอ่านเพื่อการสื่อสารมีความเข้าใจในการอ่านแตกต่างจากนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีอ่านแบบเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของศราวุธ วงศ์ทอง (2536 : 49) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลของการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม และการชี้แนะที่มีต่อวินัยในห้องเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนตระกาลพืชผล อำเภอตระกาลพืชผล จังหวัดอุบลราชธานี ผลการศึกษาพบว่า วินัยในห้องเรียนของนักเรียนที่ได้รับการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มกับนักเรียนที่ได้รับการชี้แนะ เพิ่มขึ้นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการสังเกตพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ จะมีการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด คือสามารถอ่านคำ ประโยค และบอก

จากผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะเป็นวิธีหนึ่งที่ใช้การพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนให้มากขึ้น ทั้งนี้เพราะเป็นการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารหรือสื่อความหมายได้ โดยมี 3 ขั้นตอนคือ 1.ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation) 2. ขั้นการฝึก (Practice) 3. ขั้นการนำไปใช้ (Production) นักเรียนได้มีโอกาสปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ เช่นเล่นเกม แสดงบทบาทสมมติ และร้องเพลง ซึ่งทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ในทักษะการอ่านอย่างต่อเนื่อง จึงทำให้นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะได้รับการประสพการณ์มากกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ ดังนั้น นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะจึงมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ มากกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ ดังแนวความคิดของ ซาวิยอง (Savignon. 1999 : 23) ได้กล่าวว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการใช้ภาษาเป็นไปอย่างเสรีและริเริ่มสร้างสรรค์ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้วิธีการหลากหลายในการถ่ายทอดความรู้หรือประสพการณ์ที่มีอยู่ในการสื่อความหมายอย่างเป็นระบบ และยังคงสอดคล้องกับงานวิจัยของ รอสเซนบัม และไบริง (Rosenbaum and Breiling. 1976 : 323 –333) ได้ทำการศึกษาผลของการใช้การชี้แนะร่วมกับการเสนอตัวแบบและการเสริมแรงทางบวก เพื่อพัฒนาพฤติกรรมการเข้าใจในการอ่านคำหรือประโยคของเด็กผู้หญิงออทิสติก อายุ 12 ปี โดยให้การชี้แนะด้วยคำพูดและชี้แนะด้วยท่าทาง จากนั้นจึงเสนอตัวแบบในการอ่านและให้การเสริมแรงทางบวกเมื่อแสดงพฤติกรรมเป้าหมายได้ถูกต้อง ผลการวิจัยพบว่า การใช้การชี้แนะร่วมกับการเสนอตัวแบบและการเสริมแรงทางบวก สามารถเพิ่มพฤติกรรมการเข้าใจในการอ่านคำหรือประโยคได้

จากที่กล่าวมาแสดงให้เห็นว่านักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้น มากกว่า นักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1. ควรนำวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะไปใช้ในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน

1.2. ควรมีการฝึกอบรมครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนในการใช้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะให้เกิดความชำนาญ ก่อนนำไปใช้พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน

1.3. ควรส่งเสริมให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษน้อย ที่ยังไม่เคย ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ ให้ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ เพื่อให้มีการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

2.1. ควรทดลองใช้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะในการพัฒนาทักษะด้านอื่นๆ เช่น ทักษะการฟัง ทักษะการพูด และทักษะการเขียน เป็นต้น

2.2. ควรมีการศึกษาผลของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ เช่น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นต้น

2.3 ควรทดลองใช้เทคนิคอื่นควบคู่กับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน เช่น การปรับพฤติกรรมโดยการวางเงื่อนไข หรือการเสริมแรง เป็นต้น

2.4 ควรมีการติดตามผล เช่น ติดตามผลในระยะ 1 เดือน และ 4 เดือน เป็นต้น เพื่อศึกษาการพัฒนาของทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกรัตน์ ศรีวิจิตร. (2531). การเปรียบเทียบความเข้าใจและแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารกับการสอนอ่านตามคู่มือครู. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กรมวิชาการ. (2542). คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : กรมการศาสนา.กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กุศยา แสงเดช. (2545). ภาษาอังกฤษภาคปฏิบัติสำหรับครูประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แม็คจำกัด.
- คมเดือน โปธิสุวรรณ. (2535). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นกลาง ที่เรียนโดยวิธีการอ่านเพื่อการสื่อสารกับวิธีการอ่านแบบเดิม. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (ภาษาอังกฤษ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จิตมณี อะเมกอง. (2545). การศึกษาความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับการสอนแบบเดิม. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จิราพร สุจริต. (2543). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน(KEITH JOHNSON) กับการสอนตามคู่มือครู. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชุลีพร เพียรช่าง. (2544). การศึกษาผลการฝึกอบรมครูเรื่องการสอนทักษะการพูดโดยใช้กิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสารของครูสอนภาษาอังกฤษโรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์. ปรินูญานินพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2546). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : เทพเนรมิตการพิมพ์.
- (2549). เทคนิคการเขียนเค้าโครงการวิจัย : แนวทางสู่ความสำเร็จ. พิมพ์ครั้งที่ 1. นนทบุรี : บริษัท ไทเนรมิตกิจ อินเตอร์ โปรเกรสซิฟ จำกัด.

- ดวงเดือน แสงชัย. (2533). การสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิพย์มณี ตะเกาหิรัญ. (2548). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นุชศรา ครุพาณิชย์. (2546). การเปรียบเทียบผลของการใช้เทคนิคการสร้างผังการโยงความสัมพันธ์ความหมายรูปแมงมุมควบคู่กับการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม และการใช้เทคนิคการสร้างผังการโยงความสัมพันธ์ความหมายรูปแมงมุมควบคู่กับการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคลที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดบ่อ (นนทวิทยา) อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บังอร พานทอง. (2541). เอกสารประกอบการสอนวิชา EL371 ภาษาอังกฤษและแนวทฤษฎีการสอนภาษาสำหรับครูประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- บัญญัติ ฉัตรวิโรจน์. (2549). การสอนอ่านภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : พัฒนาศึกษา.
- ประภาภรณ์ หาญคุณะเศรษฐ์. (2547). การจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษในวิทยาลัยบริหารธุรกิจ และการท่องเที่ยวกรุงเทพ ตามความคิดเห็นของนักศึกษา. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปราณี ปฐมชัยวัฒน์. (2534). การศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมเสริมบทเรียนและกิจนีสัยในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาศาสตร). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปัญญาธิ ทองวิสุทธิ. (2541). การเปรียบเทียบความเข้าใจและความสนใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนอ่านตามกลวิธีการเรียนรู้ทางภาษากับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2536). การปรับพฤติกรรมเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนว และจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- เพ็ญภาภรณ์ ทองบุญตา. (2540). การเปรียบเทียบผลของการให้ตัวแบบควบคู่กับการชี้แนะ และการให้ตัวแบบควบคู่กับการให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีต่อการอภิปรายกลุ่มของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านโคกเกาะเทียม จังหวัดลพบุรี. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เพ็ญแข วงศ์สุริยา. (2546). การพัฒนาความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สถานการณ์จริง ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตสกลนคร. ปรินญาณิพนธ์ ศศ.ม. (การสอน ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มะลิวรรณ จันทร์พุ่ม. (2542). การศึกษาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและพฤติกรรมกล้า แสดงออกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีระดับความสามารถทางการเรียนต่างกัน โดยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 กับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รพีพรรณ กิตา. (2543). ผลของการใช้เทคนิคการสอนโดยการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายรูปแมงมุมควบคู่กับการเสริมแรงทางบวกที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนการุญวิทยาคม อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รัศมี ดินประเสริฐสัตย์. (2531). ผลของการชี้แนะโดยใช้วาจาและการกำหนดบทบาทผู้จัดการชั้นเรียนต่อการเพิ่มพฤติกรรมการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับเพื่อนของเด็กแยกตัว. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (จิตวิทยา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ล้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ละเอียต จุฑานันท์. (2539). แนวการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : พัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.) จำกัด.
- วราภรณ์ ชนะพันธ์. (2548). การศึกษาผลการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่องการสอนทักษะการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมทางภาษาสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนวัดป่าไผ่. ปรินญาณิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- วีรพร ชาดิชนะ. (2547). การศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้แบบการแก้ปัญหาที่มีต่อความสามารถในการอ่าน – เขียน ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนแพศึกษา จังหวัดขอนแก่น. ปรินญาณิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิรัช คุณาวันต์. (2547). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิสาร จัตวัตร. (2528, กรกฎาคม). การสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร. มิตรครู 27(14) : 41-43.
- ศราวุธ วงศ์ทอง. (2536). การเปรียบเทียบผลของการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มและการชี้แนะที่มีต่อวินัยในห้องเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนตระการพิชผล อำเภอตระการพิชผล จังหวัดอุบลราชธานี. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ศรียา นิยมธรรม. (2541). ปัญหายุ่งยากทางการเรียนรู้. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ศศิธร สังข์อู่. (2548). ผลของการใช้เทคนิคตัวแบบ การชี้แนะ และการเสริมแรงทางบวกที่มีต่อพฤติกรรมการร่วมมือของเด็กออทิสติกก่อนวัยเรียน. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2537). การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 1. มหาสารคาม : ภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. (2526). การปรับพฤติกรรม (BEHAVIOR MODIFICATION). พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- (2541). ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สาลี ศิลปธรรม. (2545). แนวการจัดทำหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาอังกฤษ ช่วงชั้นปีที่ 1-3. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : ก.วิวรรณ์.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2533). การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- สุพร อุทรานักท์. (2527). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทักษะการอ่านของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการสอนที่ใช้บทเรียนสื่อประสมกับการสอนโดยวิธีครูเป็นศูนย์กลาง. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2533). การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังวัฒนากุล. (2537). วิธีการสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรุณี วิริยะจิตรา. (2532). การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- อัญชนา ราศี. (2538). การเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยว และความสนใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนตามหลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (KEITH JOHNSON) และการสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อินทรา มั่นธรรม. (2537). การเปรียบเทียบผลของการควบคุมตนเองควบคู่กับการชี้แนะที่มีต่อวินัยในห้องเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางปะหัน อำเภอบางปะหัน จังหวัด พระนครศรีอยุธยา. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- Barton, E.J.; & Ascione, F.R. (1979). *Sharing in Preschool Children : Facillation, Stimulus Generalization*. *Journal of Applied Behavior Analysis*. 12 : 417-430.
- Cartmill, Vessa Annette. (2003). *A comparative Study of Two Treatment Approaches for Improving Middle School Students' Reading Comprehension*. (Online). Available : <http://etd02.lnx390.lsu.edu/docs/available/etd-0409103 - 111757/>.
- Cooke, Thomas. P.; & Apolloni, Tony. (1976). *Developing Positive Social – Emotional Behaviors : a Study or Training and Generalization Effect*. *Journal of Applied Behavior Analysis*. 9 : 65-78.
- Decker, Norm Caillier. (1988, January). *The Effects of writing in the expressive Mode upon the Reading Achievement of Remeidial Readers in the Secondary School*. *Dissertation Aabstracts International*. 49 : 1746 – A.
- Delanay, Norman Mc. Luckie. (1985, July). *The Effect of Strategy Training on Comprehension of Implicit and Explicit Information in Familiar and Unfamiliar Expository Test*. *Dissertation Abstracts Internation*. 46(01) : 111 – A.

- Delgado – Mong, Nereida. (1987, February). *Oral Communication Apprehension among Business College Students and Its Relationship to English Language Proficiency*. Dissertation Abstracts International. 47 (8) : 2926 – A.
- Dubin. (1982, July). *What Every EFL Teacher Should Know about Reading*. English Teaching Forum. 3 : 14-16.
- Geller, Scott E.; Paterson, Lisa.; & Talbott, Elizabeth. (1982). *A Behavior Analysis of Incentive Prompts for Motivating Seat Belt Use*. Journal of Applied Behavior Analysis. 15 : 403-415.
- Harmer, Jeremy. (1983). *The Practice of English Language Teaching*. London : Longman.
- Harmer, Jeremy. (1986). *The Practice of English Language Teaching*. Hongkong : Longman.
- Harmer, Jeremy. (1999). *How to teach English 5th ed*. London : Pearson Education.
- Johnson, Patricia. (1986). *Acquisition of Schema for Comprehension and Communication : A Study of The Reading – Writing Relationship in ESL*. RELC Journal. 17(1) : 1-3.
- Kelly, P.G. (1984, December). *Teaching Writing to Tertiary level FSL Students*. REIC Journal. 15(2) : 80-94.
- Lemas. (1996). *The effect of reading strategies on the comprehension development of the ESL Learners*. Dissertation Abstracts International. 57(7) : 2945 – A.
- Miltenberger, Raymond G. (1997). *Behavior Modification : Principles and Procedures*. North Dakota State University.
- Muir, K. A.; & Milan, M.A. (1982). *Parent Reinforcement for Children Achievement: The Use of a Lottery of Maximize Parent Training Effects*. Journal of Applied Behavior Analysis. 15 :445-460.
- Reeve, Sharon Ann. (2001). *Effect of Modeling, Video Modeling, Prompting and Reinforcement Strategies on Increasing Helping Behavior in Children with Autism*. (CD-ROM). Available : Dissertation Abstracts International.
- Rosenbaum, Michael S.; & Breilling, Jame. (1976). *The Development and Functional Control of Reading - Comprehension Behavior*. Journal of Applied Behavior Analysis. 9 : 323-333.
- Richards, Jack C.; & Rodgers, Theodore S. (2002). *Approaches and Methods in Language Teaching*. Cambridge : Cambridge university press.

- Savignon, Sandra. J. (1990). *Communicative Competence Massachusetts* : Addison – Wesley.
- Yang, Taishiung. (1988, April). *A Study of the relationship between TOEFL scores and Ratings of communicative Competence in Taiwanese students prepareing to study in the United States*. Dissertation Abstracts International. 48(10) : 2611 – A.
- Williams, Eddies. (1994). *Reading in the Language Classroom*. London : Macmillan.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- โปรแกรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ
- รายละเอียดโปรแกรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ

โปรแกรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ

โปรแกรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ จัดการเรียนการสอน 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ครั้ง ครั้งละ 1 คาบเรียน คาบเรียนละ 1 ชั่วโมง คือในวันอังคาร เวลา 09.30-10.30 น. วันพุธ เวลา 09.30-10.30 น. และวันพฤหัสบดี เวลา 13.30-14.30 น. รวมเวลาในการจัดการเรียนการสอนทั้งหมด 12 คาบเรียน ตั้งแต่ วันอังคารที่ 12 ธันวาคม พ.ศ. 2549 ถึง วันพฤหัสบดีที่ 4 มกราคม พ.ศ. 2550 ดังนี้

คาบเรียนที่ 1	ปฐมนิเทศ
คาบเรียนที่ 2 - 3	ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเกี่ยวกับ Classroom
คาบเรียนที่ 4 - 5	ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเกี่ยวกับ Animals
คาบเรียนที่ 6 - 7	ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเกี่ยวกับ Family
คาบเรียนที่ 8 - 9	ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเกี่ยวกับ Occupation
คาบเรียนที่ 10-11	ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเกี่ยวกับ Places
คาบเรียนที่ 12	ปัจฉิมนิเทศ

โปรแกรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ

ครั้งที่	เรื่อง	จุดประสงค์	วิธีดำเนินการทดลอง	อุปกรณ์
1	ปฐมนิเทศ	1. เพื่อสร้างความคุ้นเคยระหว่างผู้วิจัยกับนักเรียนและนักเรียนกับนักเรียน 2. เพื่อให้นักเรียนทราบถึงวัตถุประสงค์ของการเข้าร่วมโปรแกรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ	1. ผู้วิจัยให้นักเรียนกล่าวสวัสดีทักทายกันเป็นภาษาอังกฤษ 2. ให้นักเรียนช่วยกันร้องเพลง Hello และจับคู่ทำท่าทางประกอบเพลง และสลับคู่กันไปเรื่อยๆ 3. ผู้วิจัยชี้แจงให้นักเรียนในกลุ่มทดลองทราบถึงวัตถุประสงค์ของการเข้าร่วมโปรแกรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ 4. ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันวางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในช่วงเวลาการทดลอง เช่นการตรงต่อเวลา ความมีระเบียบวินัยในห้องเรียน เป็นต้น 5. ผู้วิจัยนัดหมายเวลาและสถานที่ที่ใช้ในการทดลอง การประเมินผล สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรม	Chart เพลง Hello

โปรแกรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ

ครั้งที่	เรื่อง	จุดประสงค์	วิธีดำเนินการทดลอง	อุปกรณ์
2-3	ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเกี่ยวกับ Classroom	เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านคำประโยค และบอกความหมายเกี่ยวกับสิ่งของในห้องเรียนและเครื่องเขียนได้	<p>ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ชั้น ดังนี้</p> <p>ชั้นที่ 1. การนำเสนอเนื้อหา</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูสอนคำศัพท์เกี่ยวกับเครื่องเขียนและสิ่งของในห้องเรียน โดยใช้สิ่งของและถามคำถามให้นักเรียนตอบ 2. ครูชูบัตรคำให้นักเรียนทุกคนสะกดและอ่านคำศัพท์พร้อมกัน และสะกดและอ่านคำศัพท์ทีละคน จนคล่อง 3. เล่นเกม Touch and Tell และเกม ถูงคำ 4. ครูถาม-ตอบประโยคที่ใช้บุพบท in , on และ under โดยวางสิ่งของตามจุดต่างๆ ให้นักเรียนดูและฟัง (ครูชี้แนะทางวาจา และท่าทาง) 5. ให้นักเรียนพูดตามครู ทุกคนพูดพร้อมกัน และพูดทีละคนจนคล่อง (ครูชี้แนะการเลียนแบบ) 6. ครูแจกใบความรู้อ่านให้นักเรียนฟัง <p>ชั้นที่ 2. การฝึก</p> <ol style="list-style-type: none"> 1 ฝึกให้นักเรียนอ่านตามครู ทุกคนอ่านพร้อมกัน และอ่านทีละคนจนคล่อง (ครูชี้แนะการเลียนแบบ) 2 ครูให้นักเรียนเดาความหมายของประโยค(ครูชี้แนะทางวาจาและท่าทาง) 3. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่าน <p>ชั้นที่ 3. การนำไปใช้</p> <p>ให้นักเรียนวางแถบประโยคบนกระดานให้ตรงกับรูปภาพ ทีละคน</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. สิ่งของในห้องเรียนและเครื่องเขียนของจริง 2. ถูงคำ 3. บัตรคำ 4. ใบความรู้ 5. แถบประโยค

			การประเมินผล 1. สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรม 2. ตรวจสอบความถูกต้องในการอ่าน	
--	--	--	--	--

โปรแกรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ

ครั้งที่	เรื่อง	จุดประสงค์	วิธีดำเนินการทดลอง	อุปกรณ์
4-5	ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเกี่ยวกับ Animals	เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านคำประโยค และบอกความหมายเกี่ยวกับสัตว์ได้	<p>ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ชั้น ดังนี้</p> <p>ชั้นที่ 1. การนำเสนอเนื้อหา</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูสอนคำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์ต่างๆ โดยชูบัตรภาพสัตว์อย่างละ 1 ตัว และถามนักเรียนโดยให้นักเรียนตอบ 2. ครูชูบัตรคำ ให้นักเรียนทุกคนสะกดและอ่านคำศัพท์พร้อมกัน และสะกดและอ่านคำศัพท์ทีละคน 3. ครูสอนร้องเพลง Old Mac Donald (ครูชี้แนะทางท่าทาง) 4. ครูชูบัตรภาพสัตว์หลายๆตัว และออกเสียงให้นักเรียนฟัง (ครูชี้แนะทางวาจา และท่าทาง) 5. ให้นักเรียนออกเสียงตามครู ทุกคนออกเสียงพร้อมกัน และออกเสียงทีละคน (ครูชี้แนะการเลียนแบบ) 6. ครูชูบัตรคำสะกดและอ่านคำศัพท์ให้นักเรียนดูและฟัง 7. ให้นักเรียนทุกคนสะกดและอ่านคำศัพท์ตามครู ทุกคนสะกดและอ่านคำศัพท์พร้อมกัน และสะกดและอ่านคำศัพท์ทีละคน (ครูชี้แนะการเลียนแบบ) 8. ครูชูบัตรภาพและพูดประโยค There is/ are..... ให้นักเรียนดูและฟัง (ครูชี้แนะทางวาจา และท่าทาง) 9. ให้นักเรียนพูดตามครู ทุกคนพูดพร้อมกัน และพูดทีละคน จนคล่อง (ครูชี้แนะการเลียนแบบ) 10. ครูแจกใบความรู้อ่านให้นักเรียนฟัง 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Chart เพลง 2. บัตรภาพ 3. บัตรคำ 4. ใบความรู้ 5. แถบประโยค

			<p>ขั้นที่ 2. การฝึก</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ฝึกให้นักเรียนอ่านตามครู ทุกคนอ่านพร้อมกัน และอ่านทีละคนจนคล่อง (ครูชี้แนะการเลียนแบบ) 2. ครูให้นักเรียนเดาความหมายของประโยค (ครูชี้แนะทางวาจา และท่าทาง) 3. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่าน <p>ขั้นที่ 3. การนำไปใช้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ให้นักเรียนเล่นเกมทายคำศัพท์ โดยเลียนเสียงสัตว์และให้เพื่อนทาย 2. ให้นักเรียนจับคู่บัตรคำกับบัตรภาพ 3. ให้นักเรียนจับคู่บัตรภาพกับประโยค <p>การประเมินผล</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรม 2. ตรวจสอบความถูกต้องในการอ่าน 	
--	--	--	---	--

โปรแกรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ

ครั้งที่	เรื่อง	จุดประสงค์	วิธีดำเนินการทดลอง	อุปกรณ์
6-7	ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเกี่ยวกับ Family	เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านคำประโยค และบอกความหมายเกี่ยวกับครอบครัวได้	<p>ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ชั้น ดังนี้</p> <p>ชั้นที่ 1. การนำเสนอเนื้อหา</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูสอนร้องเพลง Are you sleeping? และทำท่าทางประกอบเพลง (ครูชี้แนะการเลียนแบบ) 2. ครูชูแผนภูมิต้นไม้สะกดและอ่านคำศัพท์เกี่ยวกับครอบครัวให้นักเรียนดูและฟัง 3. ให้นักเรียนสะกดและอ่านคำศัพท์ตามครู ทุกคนสะกดและอ่านคำศัพท์พร้อมกัน และสะกดและอ่านคำศัพท์ทีละคนจนคล่อง (ครูชี้แนะการเลียนแบบ) 4. ครูพูดประโยคความสัมพันธ์ของญาติพี่น้องให้นักเรียนฟัง (ครูชี้แนะทางวาจา) 5. ครูให้นักเรียนพูดตามครู ทุกคนพูดพร้อมกัน และพูดทีละคนจนคล่อง (ครูชี้แนะการเลียนแบบ) 6. ครูแจกใบความรู้อ่านให้นักเรียนฟัง <p>ชั้นที่ 2. การฝึก</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ฝึกให้นักเรียนอ่านตามครู ทุกคนอ่านพร้อมกัน และอ่านทีละคนจนคล่อง(ครูชี้แนะการเลียนแบบ) 2. ครูให้นักเรียนเดาความหมายของประโยค(ครูชี้แนะทางวาจา และทำท่าทาง) 3. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่าน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Chart เพลง Are you sleeping? 4. แผนภูมิครอบครัว ว 5. ใบความรู้

			<p>ขั้นที่ 3. การนำไปใช้</p> <ol style="list-style-type: none">1. ให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติ2. ให้นักเรียนเขียนแผนภูมิครอบครัวของตนเอง <p>การประเมินผล</p> <ol style="list-style-type: none">1. สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรม2. ตรวจสอบความถูกต้องในการอ่าน	
--	--	--	---	--

โปรแกรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ

ครั้งที่	เรื่อง	จุดประสงค์	วิธีดำเนินการทดลอง	อุปกรณ์
8-9	ทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับ Occupation	เพื่อให้นักเรียน สามารถอ่านคำ ประโยค และบอก ความหมายเกี่ยวกับ อาชีพได้	<p>ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ชั้น ดังนี้</p> <p>ชั้นที่ 1. การนำเสนอเนื้อหา</p> <ol style="list-style-type: none"> ครูสอนร้องเพลง The Farmer in the Dell (ครูชี้แนะทางท่าทาง) ครูสอนคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพ ชูบัตรภาพและออกเสียงให้นักเรียนฟัง (ครูชี้แนะทางวาจา และท่าทาง) ให้นักเรียนออกเสียงตามครู ทุกคนออกเสียงพร้อมกัน และออกเสียงทีละคนจนคล่อง (ครูชี้แนะการเลียนแบบ) ครูชูบัตรคำสะกดและอ่านคำศัพท์ให้นักเรียนฟัง ให้นักเรียนสะกดและอ่านคำศัพท์ตามครู ทุกคนสะกดและอ่านคำศัพท์พร้อมกัน และสะกดและอ่านคำศัพท์ทีละคน (ครูชี้แนะการเลียนแบบ) ครูถาม-ตอบ เกี่ยวกับอาชีพ ให้นักเรียนฟัง (ครูชี้แนะทางวาจา และท่าทาง) ให้นักเรียนฝึกถาม-ตอบเกี่ยวกับอาชีพตามครู และฝึกถามตอบเป็นคู่กับเพื่อน (ครูชี้แนะทางวาจา) ครูแจกใบความรู้อ่านให้นักเรียนฟัง <p>ชั้นที่ 2. การฝึก</p> <ol style="list-style-type: none"> ฝึกให้นักเรียนอ่านตามครู ทุกคนอ่านพร้อมกัน และอ่านทีละคนจนคล่อง (ครูชี้แนะการเลียนแบบ) ครูให้นักเรียนเดาความหมายของประโยค (ครูชี้แนะทางวาจา และท่าทาง) 	<ol style="list-style-type: none"> Chart เพลง บัตรภาพ บัตรคำ แถบประโยค ใบความรู้

			<p>3. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่าน</p> <p>ขั้นที่ 3. การนำไปใช้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ให้นักเรียนจับคู่บัตรภาพกับคำศัพท์ 2. ให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติ <p>การประเมินผล</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรม 2. ตรวจสอบความถูกต้องในการอ่าน 	
--	--	--	---	--

โปรแกรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ

ครั้งที่	เรื่อง	จุดประสงค์	วิธีดำเนินการทดลอง	อุปกรณ์
10-11	ทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับ Places	เพื่อให้นักเรียน สามารถอ่านคำ ประโยค และบอก ความหมายเกี่ยวกับ สถานที่ได้	<p>ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ชั้น ดังนี้</p> <p>ชั้นที่ 1. การนำเสนอเนื้อหา</p> <ol style="list-style-type: none"> ครูสอนคำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่ ชูบัตรภาพและออกเสียงให้นักเรียนดูและฟัง ให้นักเรียนออกเสียงตามครู ทุกคนออกเสียงพร้อมกัน และออกเสียงทีละคนจนคล่อง (ครูชี้แนะการเลียนแบบ) ครูชูบัตรคำสะกดและอ่านคำศัพท์ให้นักเรียนฟัง ให้นักเรียนสะกดและอ่านคำศัพท์ตามครู ทุกคนสะกดและอ่านคำศัพท์พร้อมกัน และสะกดและอ่านคำศัพท์ทีละคน (ครูชี้แนะการเลียนแบบ) ครูให้ตัวแทนนักเรียนออกมายืน 3 คน และครูพูดประโยคที่มี near, next to, opposite, in front of และ behind ให้นักเรียนดูและฟัง (ครูชี้แนะทางวาจา) ให้นักเรียนพูดตามครู ทุกคนพูดพร้อมกัน และพูดทีละคนจนคล่อง (ครูชี้แนะการเลียนแบบ) ครูคิดแผนที่บนกระดานและพูดประโยคเกี่ยวกับสถานที่ โดยใช้ประโยค เช่น The school is near the bank. และให้นักเรียนพูดจนคล่อง (ครูชี้แนะทางวาจา) ครูแจกใบความรู้ให้นักเรียนฟัง <p>ชั้นที่ 2. การฝึก</p> <ol style="list-style-type: none"> ฝึกให้นักเรียนอ่านตามครู ทุกคนอ่านพร้อมกัน และอ่านทีละคนจนคล่อง (ครูชี้แนะการเลียนแบบ) 	<ol style="list-style-type: none"> บัตรภาพ บัตรคำ ใบความรู้ แผนที่

			<p>2. ครูให้นักเรียนเดาความหมายของประโยค (ครูชี้แนะทางวาจา และท่าทาง)</p> <p>3. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่าน</p> <p>ขั้นที่ 3. การนำไปใช้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ให้นักเรียนจับคู่บัตรภาพกับคำศัพท์ 2. ให้นักเรียนวาดแผนที่บ้านของตนเอง และโรงเรียน แล้วบรรยายให้เพื่อนฟัง <p>การประเมินผล</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรม 2. ตรวจสอบความถูกต้องในการอ่าน 	
--	--	--	---	--

โปรแกรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ

ครั้งที่	เรื่อง	จุดประสงค์	วิธีดำเนินการทดลอง	อุปกรณ์
12	ปัจฉิมนิเทศ	เพื่อให้นักเรียนสรุปผลที่ได้จากการทดลองโดยใช้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้วิจัยให้นักเรียนกล่าวถึงผลที่ได้รับจากการทดลอง 2. ผู้วิจัยกล่าวสรุปเพิ่มเติม 3. ผู้วิจัยกล่าวขอใจนักเรียนทุกคนและให้รางวัล 4. กล่าวปิดการทดลอง <p style="text-align: center;">การประเมินผล สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรม</p>	-

* หมายเหตุการทดลองแต่ละครั้งใช้เวลา 1 ชั่วโมง

โปรแกรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ ครั้งที่ 1

ปฐมนิเทศ

จุดประสงค์

1. เพื่อสร้างความคุ้นเคยระหว่างผู้วิจัยกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียน
2. เพื่อให้นักเรียนทราบถึงวัตถุประสงค์ของการเข้าร่วม โปรแกรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ

เวลาที่ใช้ 1 ชั่วโมง

อุปกรณ์ Chart เพลง Hello

วิธีดำเนินการกิจกรรม

1. ผู้วิจัยให้นักเรียนกล่าวสวัสดิทักทายกันเป็นภาษาอังกฤษ
2. ให้นักเรียนช่วยกันร้องเพลง Hello และจับคู่ทำท่าทางประกอบเพลง และสลับคู่กันไปเรื่อยๆ
3. ผู้วิจัยชี้แจงให้นักเรียนในกลุ่มทดลองทราบถึงวัตถุประสงค์ของการเข้าร่วม โปรแกรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ
4. ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันวางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในช่วงเวลาการทดลอง เช่นการตรงต่อเวลา ความมีระเบียบวินัยในห้องเรียน เป็นต้น
5. ผู้วิจัยนัดหมายเวลาและสถานที่ที่ใช้ในการทดลอง

การประเมินผล

สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรม

โปรแกรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ ครั้งที่ 2

เรื่อง	ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเกี่ยวกับ Classroom
ทักษะ	การอ่าน
จุดประสงค์	เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านคำ ประโยค และบอกความหมายเกี่ยวกับ สิ่งของในห้องเรียนได้
เนื้อหา	- Preposition (in, on, under) - A is in / on / under the
คำศัพท์	clock, television, picture, blackboard, computer, desk, chair, vase, ball, ceiling fan, flag, wall, window, door, bin, broom, floor
กิจกรรม	เกม Touch and tell
เวลาที่ใช้	1 ชั่วโมง
อุปกรณ์	สิ่งของในห้องเรียนของจริง บัตรคำ แถบประโยค ใบความรู้

การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ชั้น ดังนี้

ชั้นที่ 1. การนำเสนอเนื้อหา

1. ครูสอนคำศัพท์เกี่ยวกับสิ่งของในห้องเรียนโดยชี้สิ่งของและถามคำถามให้นักเรียนตอบ โดยใช้ประโยค What's this / that? It's a
2. ให้นักเรียนชูบัตรคำให้นักเรียนทุกคนสะกดและอ่านคำศัพท์พร้อมกัน และสะกดและอ่านคำศัพท์ทีละคน
3. เล่นเกม Touch and Tell โดยให้นักเรียนปิดตา และสัมผัสสิ่งของแล้วทายว่าสิ่งของที่คลำคืออะไร
4. ครูพูดประโยคที่ใช้บุพบท in , on และ under โดยวางสิ่งของตามจุดต่างๆ ให้นักเรียนดูและฟัง เช่น A clock is on the wall. (ครูชี้แนะทางวาจา และทำทางโดยทำท่าวางสิ่งของตามจุดต่างๆ ให้นักเรียนดูและฟัง)
5. ให้นักเรียนพูดตามครู ทุกคนพูดพร้อมกัน และพูดทีละคนจนคล่อง (ครูชี้แนะการเลียนแบบโดยให้นักเรียนพูดตามครู)
6. ครูแจกใบความรู้ให้นักเรียนฟัง

ชั้นที่ 2. การฝึก

1. ฝึกให้นักเรียนอ่านตามครู ทุกคนอ่านพร้อมกัน และอ่านทีละคนจนคล่อง (ครูชี้แนะการเลียนแบบโดยให้นักเรียนฝึกอ่านตาม)
2. ครูให้นักเรียนเดาความหมายของประโยค (ครูชี้แนะทางวาจา และทำทางในการช่วยให้นักเรียนเดาความหมายของประโยค)

3. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 3. การนำไปใช้

ให้นักเรียนวางแผนประโยคบนกระดานให้ตรงกับรูปภาพ ทีละคน

การประเมินผล

1. สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรม
2. ตรวจสอบความถูกต้องในการอ่าน

โปรแกรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ ครั้งที่ 3

เรื่อง	ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเกี่ยวกับ Classroom
ทักษะ	การอ่าน
จุดประสงค์	เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านคำ ประโยค และบอกความหมายเกี่ยวกับเครื่องเขียนได้
เนื้อหา	- Preposition (in, on, under) - Where's the.....? It's in / on / under the
คำศัพท์	book, bag, clip, crayon, eraser, glue, notebook, pen, pencil, ruler, scissors, sharpener
กิจกรรม	เกมถุงดำ
เวลาที่ใช้	1 ชั่วโมง
อุปกรณ์	เครื่องเขียนของจริง ถุงดำ บัตรคำ แถบประโยค ใบความรู้

การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ชั้น ดังนี้

ชั้นที่ 1. การนำเสนอเนื้อหา

1. ครูสอนคำศัพท์เกี่ยวกับเครื่องเขียนโดยชี้สิ่งของและถามคำถามให้นักเรียนตอบ โดยใช้ประโยค What's this / that? It's a
2. ครูชูบัตรคำให้นักเรียนสะกดและอ่านคำศัพท์พร้อมกัน และสะกดและอ่านคำศัพท์ทีละคน
3. เล่นเกมถุงดำ โดยให้นักเรียนคลำเครื่องเขียนในถุงดำและทายว่าคืออะไร
4. ครูพูดถาม-ตอบประโยคที่ใช้บุพบท in , on และ under โดยวางสิ่งของตามจุดต่างๆ ให้นักเรียนดูและฟังเช่น Where's the book. It's on the table. (ครูชี้แนะทางวาจา และท่าทางโดยทำท่าวางสิ่งของตามจุดต่างๆ ให้นักเรียนดูและฟัง)
5. ให้นักเรียนพูดตามครู ทุกคนพูดพร้อมกัน และพูดทีละคนจนคล่อง (ครูชี้แนะการเลียนแบบโดยให้นักเรียนพูดตามครู)
6. ครูแจกใบความรู้อ่านให้นักเรียนฟัง

ชั้นที่ 2. การฝึก

1. ฝึกให้นักเรียนอ่านตามครู ทุกคนอ่านพร้อมกัน และอ่านทีละคนจนคล่อง (ครูชี้แนะการเลียนแบบโดยให้นักเรียนฝึกอ่านตาม)
2. ครูให้นักเรียนเดาความหมายของประโยค (ครูชี้แนะทางวาจา และท่าทางในการช่วยให้นักเรียนเดาความหมายของประโยค)
3. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 3. การนำไปใช้

ให้นักเรียนวางแผนประโยคบนกระดานให้ตรงกับรูปภาพ ที่ละคน
การประเมินผล

1. สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรม
2. ตรวจสอบความถูกต้องในการอ่าน

โปรแกรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ ครั้งที่ 4

เรื่อง	ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเกี่ยวกับ Animals
ทักษะ	การอ่าน
จุดประสงค์	เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านคำ ประโยค และบอกความหมายเกี่ยวกับสัตว์ได้
เนื้อหา	There is / are
คำศัพท์	tigers, lions, zebras, deers, monkeys, cows, cats, dogs
กิจกรรม	เพลง Old Mac Donald เกมทายคำศัพท์
เวลาที่ใช้	1 ชั่วโมง
อุปกรณ์	Chart เพลง Old Mac Donald บัตรภาพ บัตรคำ แถบประโยค ใบความรู้

การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ชั้น ดังนี้

ชั้นที่ 1. การนำเสนอเนื้อหา

1. ครูสอนคำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์ต่างๆ โดยชูบัตรภาพสัตว์อย่างละ 1 ตัว และถามนักเรียนโดยให้นักเรียนตอบ โดยใช้ประโยค What's this / that? It's a
2. ครูชูบัตรคำ ให้นักเรียนทุกคนสะกดคำศัพท์และอ่านคำศัพท์พร้อมกัน และสะกดและอ่านคำศัพท์ทีละคน
3. ครูสอนร้องเพลง Old Mac Donald (ครูชี้แนะทางท่าทางโดยท่าทางของสัตว์ เพื่อให้นักเรียนเดาความหมายของสัตว์ชนิดต่างๆในเพลง)
4. ครูชูบัตรภาพสัตว์หลายๆตัว และออกเสียงให้นักเรียนดูและฟัง (ครูชี้แนะทางวาจาและท่าทางให้นักเรียนดูและฟัง)
5. ให้นักเรียนออกเสียงตามครู ทุกคนออกเสียงพร้อมกัน และออกเสียงทีละคน (ครูชี้แนะการเลียนแบบโดยให้นักเรียนออกเสียงตามครู)
6. ครูชูบัตรคำสะกดและอ่านคำศัพท์ให้นักเรียนดูและฟัง
7. ให้นักเรียนสะกดและอ่านคำศัพท์ตามครู สะกดและอ่านคำศัพท์พร้อมกัน และสะกดและอ่านคำศัพท์ทีละคน (ครูชี้แนะการเลียนแบบโดยให้นักเรียนสะกดและอ่านคำศัพท์ตามครู)
8. ครูชูภาพและพูดประโยค There is/ are..... ให้นักเรียนดูและฟัง (ครูชี้แนะทางวาจา และท่าทางให้นักเรียนดูและฟัง)
9. ให้นักเรียนพูดตามครู ทุกคนพูดพร้อมกัน และพูดทีละคน จนคล่อง (ครูชี้แนะการเลียนแบบโดยให้นักเรียนพูดตามครู)
10. ครูแจกใบความรู้อ่านให้นักเรียนฟัง

ขั้นที่ 2. การฝึก

1. ฝึกให้นักเรียนอ่านตามครู ทุกคนอ่านพร้อมกัน และอ่านทีละคนจนคล่อง (ครูชี้แนะการเลียนแบบโดยให้นักเรียนฝึกอ่านตาม)
2. ครูให้นักเรียนเดาความหมายของประโยค (ครูชี้แนะทางวาจา และท่าทางในการช่วยให้นักเรียนเดาความหมายของประโยค)
3. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 3. การนำไปใช้

1. ให้นักเรียนเล่นเกมทายคำศัพท์ โดยเลียนเสียงสัตว์และให้เพื่อนทาย
2. ให้นักเรียนจับคู่บัตรคำกับบัตรภาพ
3. ให้นักเรียนจับคู่บัตรภาพกับประโยค

การประเมินผล

1. สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรม
2. ตรวจสอบความถูกต้องในการอ่าน

โปรแกรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ ครั้งที่ 5

เรื่อง	ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเกี่ยวกับ Animals
ทักษะ	การอ่าน
จุดประสงค์	เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านคำ ประโยค และบอกความหมายเกี่ยวกับสัตว์ได้
เนื้อหา	There is / are.....
คำศัพท์	snakes, birds, rabbits, foxes, horses, chickens, ducks, fish
กิจกรรม	เพลง Old Mac Donald เกมทายคำศัพท์
เวลาที่ใช้	1 ชั่วโมง
อุปกรณ์	Chart เพลง Old Mac Donald บัตรภาพ บัตรคำ แถบประโยค ใบความรู้

การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ชั้น ดังนี้

ชั้นที่ 1. การนำเสนอเนื้อหา

1. ครูสอนคำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์ต่างๆ โดยชูบัตรภาพสัตว์อย่างละ 1 ตัว และถามนักเรียนโดยให้นักเรียนตอบ โดยใช้ประโยค What's this / that? It's a
2. ครูชูบัตรคำ ให้นักเรียนสะกดคำศัพท์และอ่านพร้อมกัน และสะกดและอ่านคำศัพท์ทีละคน
3. ครูทบทวนเพลง Old Mac Donald
4. ครูชูบัตรภาพสัตว์หลายๆตัว และออกเสียงให้นักเรียนดูและฟัง (ครูชี้แนะทางวาจา และทำท่าทางให้นักเรียนดูและฟัง)
5. ให้นักเรียนออกเสียงตามครู ทุกคนออกเสียงพร้อมกัน และออกเสียงทีละคน (ครูชี้แนะการเลียนแบบโดยให้นักเรียนออกเสียงตามครู)
6. ครูสะกดและอ่านคำศัพท์ให้นักเรียนฟัง
7. ให้นักเรียนสะกดและอ่านคำศัพท์ตามครู ทุกคนสะกดและอ่านคำศัพท์พร้อมกัน และสะกดและอ่านคำศัพท์ทีละคน (ครูชี้แนะการเลียนแบบโดยให้นักเรียนสะกดและอ่านคำศัพท์ตามครู)
8. ครูชูภาพและพูดประโยค There is/ are..... ให้นักเรียนดูและฟัง (ครูชี้แนะทางวาจา และทำท่าทางให้นักเรียนดูและฟัง)
9. ให้นักเรียนพูดตามครู ทุกคนพูดพร้อมกัน และพูดทีละคน จนคล่อง (ครูชี้แนะการเลียนแบบโดยให้นักเรียนพูดตามครู)
10. ครูแจกใบความรู้อ่านให้นักเรียนฟัง

ขั้นที่ 2. การฝึก

1. ฝึกให้นักเรียนอ่านตามครู ทุกคนอ่านพร้อมกัน และอ่านทีละคนจนคล่อง (ครูชี้แนะการเลียนแบบโดยให้นักเรียนฝึกอ่านตาม)
2. ครูให้นักเรียนเดาความหมายของประโยค (ครูชี้แนะทางวาจา และท่าทางในการช่วยให้นักเรียนเดาความหมายของประโยค)
3. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 3. การนำไปใช้

1. ให้นักเรียนเล่นเกมทายคำศัพท์ โดยเลียนเสียงสัตว์และให้เพื่อนทาย
2. ให้นักเรียนจับคู่บัตรคำกับบัตรภาพ
3. ให้นักเรียนจับคู่บัตรภาพกับประโยค

การประเมินผล

1. สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรม
2. ตรวจสอบความถูกต้องในการอ่าน

โปรแกรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ ครั้งที่ 6

เรื่อง	ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเกี่ยวกับ Family
ทักษะ	การอ่าน
จุดประสงค์	เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านคำ ประโยค และบอกความหมายเกี่ยวกับครอบครัวได้
เนื้อหา	- Possessive pronoun : his, her - Mr./Mrs. is his / her
คำศัพท์	father, mother, sister, brother, son, daughter
กิจกรรม	เพลง Are you sleeping? แสดงบทบาทสมมติ
เวลาที่ใช้	1 ชั่วโมง
อุปกรณ์	Chart เพลง Are you sleeping? แผนภูมิ ไปความรู้

การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ชั้น ดังนี้

ชั้นที่ 1. การนำเสนอเนื้อหา

1. ครูสอนร้องเพลง Are you sleeping? และทำท่าทางประกอบเพลง (ครูชี้แนะการเลียนแบบ โดยให้นักเรียนทำท่าทางประกอบเพลงตามครู)
2. ครูชูแผนภูมิต้นไม้สะกดและอ่านคำศัพท์เกี่ยวกับครอบครัวให้นักเรียนดูและฟัง
3. ให้นักเรียนสะกดและอ่านคำศัพท์ตามครู ทุกคนสะกดและอ่านคำศัพท์พร้อมกัน และสะกดและอ่านคำศัพท์ที่ละคนจนคล่อง (ครูชี้แนะการเลียนแบบโดยให้นักเรียนสะกดและอ่านคำศัพท์ตามครู)
4. ครูพูดประโยคความสัมพันธ์ของญาติพี่น้องให้นักเรียนฟัง โดยใช้ประโยค เช่น Mr.Peter is his father. (ครูชี้แนะทางวาจาให้นักเรียนฟัง เพื่อเดาความหมายของประโยค)
5. ครูให้นักเรียนพูดตามครู ทุกคนพูดพร้อมกัน และพูดที่ละคนจนคล่อง (ครูชี้แนะการเลียนแบบโดยให้นักเรียนพูดตามครู)
6. ครูแจกใบความรู้อ่านให้นักเรียนฟัง

ชั้นที่ 2. การฝึก

1. ฝึกให้นักเรียนอ่านตามครู ทุกคนอ่านพร้อมกัน และอ่านที่ละคนจนคล่อง (ครูชี้แนะการเลียนแบบโดยให้นักเรียนฝึกอ่านตาม)
2. ครูให้นักเรียนเดาความหมายของประโยค (ครูชี้แนะทางวาจา และท่าทางในการช่วยให้นักเรียนเดาความหมายของประโยค)
3. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 3. การนำไปใช้

ให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติ

การประเมินผล

1. สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรม
2. ตรวจสอบความถูกต้องในการอ่าน

โปรแกรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ ครั้งที่ 7

เรื่อง	ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเกี่ยวกับ Family
ทักษะ	การอ่าน
จุดประสงค์	เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านคำ ประโยค และบอกความหมายเกี่ยวกับครอบครัวได้
เนื้อหา	- Possessive pronoun : his, her - Mr./Mrs. is his / her
คำศัพท์	grandfather, grandmother, uncle, aunt
กิจกรรม	เพลง Are you sleeping? แสดงบทบาทสมมติ
เวลาที่ใช้	1 ชั่วโมง
อุปกรณ์	Chart เพลง Are you sleeping? แผนภูมิ ใบความรู้

การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ชั้น ดังนี้

ชั้นที่ 1. การนำเสนอเนื้อหา

1. ครูทบทวนเพลง Are you sleeping?
2. ครูชูแผนภูมิต้นไม้สะกดและอ่านคำศัพท์เกี่ยวกับครอบครัวให้นักเรียนดูและฟัง
3. ให้นักเรียนสะกดและอ่านคำศัพท์ตามครู ทุกคนสะกดและอ่านคำศัพท์พร้อมกัน และสะกดและอ่านคำศัพท์ที่ละคนจนคล่อง (ครูชี้แนะการเขียนแบบโดยให้นักเรียนสะกดและอ่านคำศัพท์ตามครู)
4. ครูพูดประโยคความสัมพันธ์ของญาติพี่น้องให้นักเรียนดูและฟัง โดยใช้ประโยค เช่น Pranee is her grandmother. (ครูชี้แนะทางวาจา เพื่อให้นักเรียนเดาความหมายของประโยค)
5. ครูให้นักเรียนพูดตามครู ทุกคนพูดพร้อมกัน และพูดทีละคนจนคล่อง (ครูชี้แนะการเขียนแบบโดยให้นักเรียนพูดตามครู)
6. ครูแจกใบความรู้อ่านให้นักเรียนฟัง

ชั้นที่ 2. การฝึก

1. ฝึกให้นักเรียนอ่านตามครู ทุกคนอ่านพร้อมกัน และอ่านทีละคนจนคล่อง (ครูชี้แนะการเขียนแบบโดยให้นักเรียนฝึกอ่านตาม)
2. ครูให้นักเรียนเดาความหมายของประโยค (ครูชี้แนะทางวาจา และทำท่าทางการช่วยให้นักเรียนเดาความหมายของประโยค)
3. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 3. การนำไปใช้

1. ให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติ
2. ให้นักเรียนเขียนแผนภูมิครอบครัวของตนเอง

การประเมินผล

1. สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรม
2. ตรวจสอบความถูกต้องในการอ่าน

โปรแกรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ ครั้งที่ 8

เรื่อง	ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเกี่ยวกับ Occupation
ทักษะ	การอ่าน
จุดประสงค์	เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านคำ ประโยค และบอกความหมายเกี่ยวกับอาชีพได้
เนื้อหา	What is he / she? He / She is a.....
คำศัพท์	doctor, nurse, singer, postman, policeman, teacher, student, farmer
กิจกรรม	เพลง The Farmer in the Dell แสดงบทบาทสมมติ
เวลาที่ใช้	1 ชั่วโมง
อุปกรณ์	Chart เพลง The Farmer in the Dell บัตรภาพ บัตรคำ แถบประโยค ใบความรู้

การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ชั้น ดังนี้

ชั้นที่ 1. การนำเสนอเนื้อหา

1. ครูสอนร้องเพลง The Farmer in the Dell (ครูชี้แนะทางทำทาง เพื่อให้ นักเรียน เดา ความหมายของเพลง)
2. ครูสอนคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพ ชูบัตรภาพและออกเสียงให้นักเรียนดูและฟัง (ครูชี้แนะ ทางวาจา และทำทางให้นักเรียนดูและฟัง)
3. ให้นักเรียนออกเสียงตามครู ทุกคนออกเสียงพร้อมกัน และออกเสียงทีละคนจน คล่อง (ครูชี้แนะการเลียนแบบโดยให้นักเรียนออกเสียงตามครู)
4. ครูชูบัตรคำสะกดและอ่านคำศัพท์ให้นักเรียนดูและฟัง
5. ให้นักเรียนสะกดและอ่านคำศัพท์ตามครู ทุกคนสะกดและอ่านคำศัพท์พร้อมกัน และ สะกดและอ่านคำศัพท์ทีละคน (ครูชี้แนะการเลียนแบบโดยให้นักเรียนสะกดและอ่านคำศัพท์ ตามครู)
6. ครูถาม-ตอบ เกี่ยวกับอาชีพ ให้นักเรียนฟัง เช่น What is he? He is a doctor. (ครู ชี้แนะทางวาจา และทำทางให้นักเรียนดูและฟัง)
7. ให้นักเรียนถาม-ตอบเกี่ยวกับอาชีพตามครู และถาม-ตอบเป็นคู่กับเพื่อน (ครูชี้แนะ ทางวาจาและทำทาง ให้นักเรียนพูดถาม-ตอบ)
8. ครูแจกใบความรู้อ่านให้นักเรียนฟัง

ขั้นที่ 2. การฝึก

1. ฝึกให้นักเรียนอ่านตามครู ทุกคนอ่านพร้อมกัน และอ่านทีละคนจนคล่อง (ครูชี้แนะการเลียนแบบโดยให้นักเรียนฝึกอ่านตาม)
2. ครูให้นักเรียนเดาความหมายของประโยค (ครูชี้แนะทางวาจา และท่าทางในการช่วยให้นักเรียนเดาความหมายของประโยค)
3. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 3. การนำไปใช้

1. ให้นักเรียนจับคู่บัตรภาพกับคำศัพท์
2. ให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติ

การประเมินผล

1. สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรม
2. ตรวจสอบความถูกต้องในการอ่าน

โปรแกรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ ครั้งที่ 9

เรื่อง	ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเกี่ยวกับ Occupation
ทักษะ	การอ่าน
จุดประสงค์	เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านคำ ประโยค และบอกความหมายเกี่ยวกับอาชีพได้
เนื้อหา	What is he / she? He / She is a.....
คำศัพท์	engineer, merchant, soldier, carpenter, tailor, fisherman, barber, pilot
กิจกรรม	เพลง The Farmer in the Dell แสดงบทบาทสมมติ
เวลาที่ใช้	1 ชั่วโมง
อุปกรณ์	Chart เพลง The Farmer in the Dell บัตรภาพ บัตรคำ แถบประโยค ใบความรู้

การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ชั้น ดังนี้

ชั้นที่ 1. การนำเสนอเนื้อหา

1. ครูทบทวนเพลง The Farmer in the Dell
2. ครูสอนคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพ ชูบัตรภาพและออกเสียงให้นักเรียนดูและฟัง (ครูชี้แนะทางวาจา และท่าทางให้นักเรียนดูและฟัง)
3. ให้นักเรียนออกเสียงตามครู ทุกคนออกเสียงพร้อมกัน และออกเสียงทีละคนจนคล่อง (ครูชี้แนะการเลียนแบบโดยให้นักเรียนออกเสียงตามครู)
4. ครูชูบัตรคำสะกดและอ่านคำศัพท์ให้นักเรียนดูและฟัง
5. ให้นักเรียนสะกดและอ่านคำศัพท์ตามครู ทุกคนสะกดและอ่านคำศัพท์พร้อมกัน และสะกดและอ่านคำศัพท์ทีละคน (ครูชี้แนะทางการเลียนแบบโดยให้นักเรียนสะกดและอ่านคำศัพท์ตามครู)
6. ครูถาม-ตอบ เกี่ยวกับอาชีพ เช่น What is she? She is a nurse. (ครูชี้แนะทางวาจา และท่าทางให้นักเรียนดูและฟัง)
7. ให้นักเรียนถาม-ตอบเกี่ยวกับอาชีพตามครู และถาม-ตอบเป็นคู่กับเพื่อน (ครูชี้แนะทางวาจาให้นักเรียนและท่าทางพูดถาม-ตอบ)
8. ครูแจกใบความรู้ให้นักเรียนฟัง

ชั้นที่ 2. การฝึก

1. ฝึกให้นักเรียนอ่านตามครู ทุกคนอ่านพร้อมกัน และอ่านทีละคนจนคล่อง (ครูชี้แนะการเลียนแบบโดยให้นักเรียนฝึกอ่านตาม)

2. ครูให้นักเรียนเดาความหมายของประโยค (ครูชี้แนะทางวาจา และทำท่าทางการช่วยให้นักเรียนเดาความหมายของประโยค)

3. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 3. การนำไปใช้

1. ให้นักเรียนจับคู่บัตรภาพกับคำศัพท์

2. ให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติ

การประเมินผล

1. สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรม

2. ตรวจสอบความถูกต้องในการอ่าน

โปรแกรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ ครั้งที่ 10

เรื่อง	ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเกี่ยวกับ Places
ทักษะ	การอ่าน
จุดประสงค์	เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านคำ ประโยค และบอกความหมายเกี่ยวกับสถานที่ได้
เนื้อหา	- Preposition : near, next to, opposite - The is near / next to / opposite the
คำศัพท์	train station, school, bank, post office, store, house
กิจกรรม	วาดแผนที่
เวลาที่ใช้	1 ชั่วโมง
อุปกรณ์	บัตรภาพ บัตรคำ แผนที่ ใบความรู้

การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ชั้น ดังนี้

ชั้นที่ 1. การนำเสนอเนื้อหา

1. ครูสอนคำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่ ชูบัตรภาพและออกเสียงให้นักเรียนดูและฟัง
2. ให้นักเรียนออกเสียงตามครู ทุกคนออกเสียงพร้อมกัน และออกเสียงทีละคนจนคล่อง (ครูชี้แนะทางการเลียนแบบโดยให้นักเรียนออกเสียงตามครู)
3. ครูชูบัตรคำสะกดและอ่านคำศัพท์ให้นักเรียนดูและฟัง
4. ให้นักเรียนสะกดและอ่านคำศัพท์ตามครู ทุกคนสะกดและอ่านคำศัพท์พร้อมกัน และสะกดและอ่านคำศัพท์ทีละคน (ครูชี้แนะทางการเลียนแบบโดยให้นักเรียนสะกดและอ่านคำศัพท์ตามครู)
5. ครูให้ตัวแทนนักเรียนออกมายืน 3 คน และครูพูดประโยคที่มี near, next to และ opposite ให้นักเรียนคนอื่น ๆ ดูและฟัง (ครูชี้แนะทางวาจา ให้นักเรียนดูและฟัง)
6. ให้นักเรียนพูดตามครู ทุกคนพูดพร้อมกัน และพูดทีละคนจนคล่อง (ครูชี้แนะการเลียนแบบโดยให้นักเรียนพูดตามครู)
7. ครูตีตบแผนที่บนกระดาน และพูดประโยคเกี่ยวกับสถานที่ เช่น The school is near the bank. (ครูชี้แนะทางวาจา เพื่อให้นักเรียนเดาความหมายของประโยค) และให้นักเรียนพูดจนคล่อง
8. ครูแจกใบความรู้ให้นักเรียนฟัง

ชั้นที่ 2. การฝึก

1. ฝึกให้นักเรียนอ่านตามครู ทุกคนอ่านพร้อมกัน และอ่านทีละคนจนคล่อง (ครูชี้แนะการเลียนแบบโดยให้นักเรียนฝึกอ่านตาม)

2. ครูให้นักเรียนเดาความหมายของประโยค (ครูชี้แนะทางวาจา และท่าทางในการช่วยให้นักเรียนเดาความหมายของประโยค)

3. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 3. การนำไปใช้

1. ให้นักเรียนจับคู่บัตรภาพกับคำศัพท์

2. ให้นักเรียนวาดภาพแผนที่บ้านของตนเอง และบรรยายให้เพื่อนฟัง

การประเมินผล

1. สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรม

2. ตรวจสอบความถูกต้องในการอ่าน

โปรแกรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ ครั้งที่ 11

เรื่อง	ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเกี่ยวกับ Places
ทักษะ	การอ่าน
จุดประสงค์	เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านคำ ประโยค และบอกความหมายเกี่ยวกับสถานที่ได้
เนื้อหา	- Preposition : in front of, behind - The is behind / in front of the
คำศัพท์	hospital, zoo, museum, playground, bus stop, park
กิจกรรม	วาดแผนที่
เวลาที่ใช้	1 ชั่วโมง
อุปกรณ์	บัตรภาพ บัตรคำ แผนที่ ใบความรู้

การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ชั้น ดังนี้

ชั้นที่ 1. การนำเสนอเนื้อหา

1. ครูสอนคำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่ ชูบัตรภาพและออกเสียงให้นักเรียนดูและฟัง
2. ให้นักเรียนออกเสียงตามครู ทุกคนออกเสียงพร้อมกัน และออกเสียงทีละคนจนคล่อง (ครูชี้แนะการเลียนแบบโดยให้นักเรียนออกเสียงตามครู)
3. ครูชูบัตรคำสะกดและอ่านคำศัพท์ให้นักเรียนดูและฟัง
4. ให้นักเรียนสะกดและอ่านคำศัพท์ตามครู ทุกคนสะกดและอ่านคำศัพท์พร้อมกัน และสะกดและอ่านคำศัพท์ทีละคน (ครูชี้แนะการเลียนแบบโดยให้นักเรียนสะกดและอ่านคำศัพท์ตามครู)
5. ครูให้ตัวแทนนักเรียนออกมายืน 3 คน และครูพูดประโยคที่มี in front of และ behind ให้นักเรียนคนอื่น ๆ ดูและฟัง (ครูชี้แนะทางวาจาให้นักเรียนดูและฟัง)
6. ให้นักเรียนพูดตามครู ทุกคนพูดพร้อมกัน และทีพูดทีละคนจนคล่อง (ครูชี้แนะการเลียนแบบโดยให้นักเรียนพูดตามครู)
7. ครูติดแผนที่บนกระดานและพูดประโยคเกี่ยวกับสถานที่ โดยใช้ประโยค เช่น The park is behind the bus stop. (ครูชี้แนะทางวาจา เพื่อให้นักเรียนเดาความหมายของประโยค) และให้นักเรียนพูดจนคล่อง
8. ครูแจกใบความรู้ให้นักเรียนฟัง

ชั้นที่ 2. การฝึก

1. ฝึกให้นักเรียนอ่านตามครู ทุกคนอ่านพร้อมกัน และอ่านทีละคนจนคล่อง (ครูชี้แนะการเลียนแบบโดยให้นักเรียนฝึกอ่านตาม)

2. ครูให้นักเรียนเดาความหมายของประโยค (ครูชี้แนะทางวาจา และท่าทางในการช่วยให้นักเรียนเดาความหมายของประโยค)

3. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 3. การนำไปใช้

1. ให้นักเรียนจับคู่บัตรภาพกับคำศัพท์

2. ให้นักเรียนวาดแผนที่โรงเรียน และบรรยายให้เพื่อนฟัง

การประเมินผล

1. สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรม

2. ตรวจสอบความถูกต้องในการอ่าน

โปรแกรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ
ครั้งที่ 12
ปัจฉิมนิเทศ

วัตถุประสงค์

เพื่อให้นักเรียนสรุปผลที่ได้จากการทดลองโดยใช้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน

เวลาที่ใช้ 1 ชั่วโมง

อุปกรณ์ -

วิธีดำเนินการทดลอง

1. ผู้วิจัยให้นักเรียนกล่าวถึงผลที่ได้รับจากการทดลอง
2. ผู้วิจัยกล่าวสรุปเพิ่มเติม
3. ผู้วิจัยกล่าวขอขบใจนักเรียนทุกคนและให้รางวัล
4. กล่าวปิดการทดลอง

การประเมินผล

สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรม

ภาคผนวก ข

- แบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ
- ใบความรู้

แบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

คำสั่ง ให้นักเรียนอ่านออกเสียงและบอกความหมายคำศัพท์ และประโยคต่อไปให้

ตอนที่ 1

1. chair
2. desk
3. window
4. tiger
5. bird
6. lion
7. zebra
8. mother
9. sister
10. father
11. nurse
12. doctor
13. house
14. school
15. bank

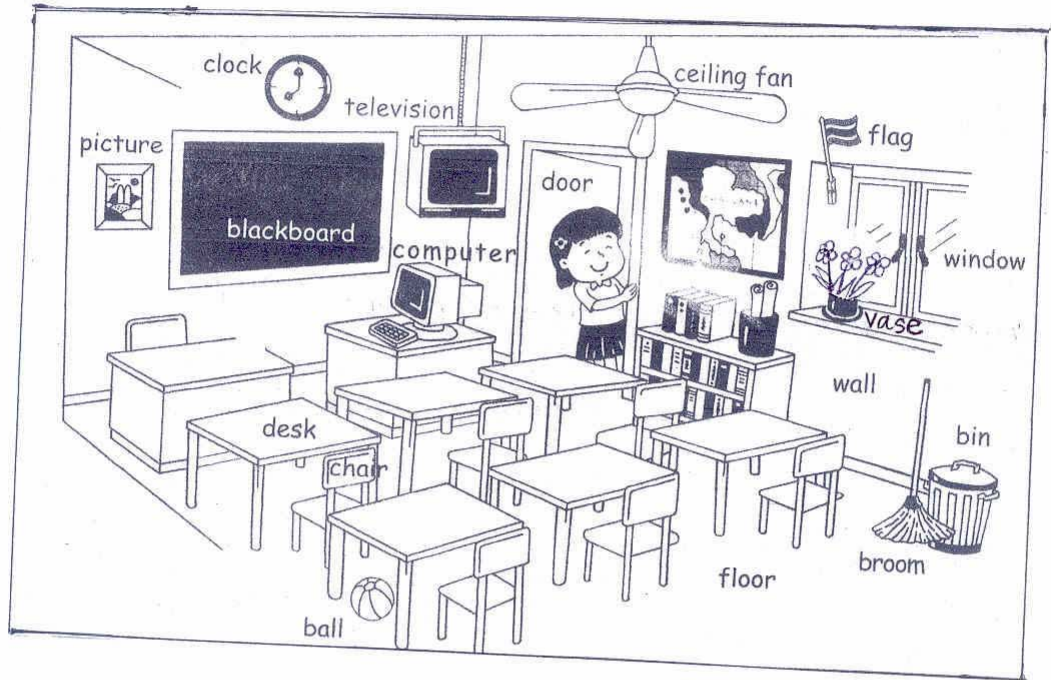
ตอนที่ 2

16. A book is on the desk.
17. There are three birds.
18. She is a nurse.
19. The bank is near the park.
20. Mr. Joe is his father.

เกณฑ์การให้คะแนน

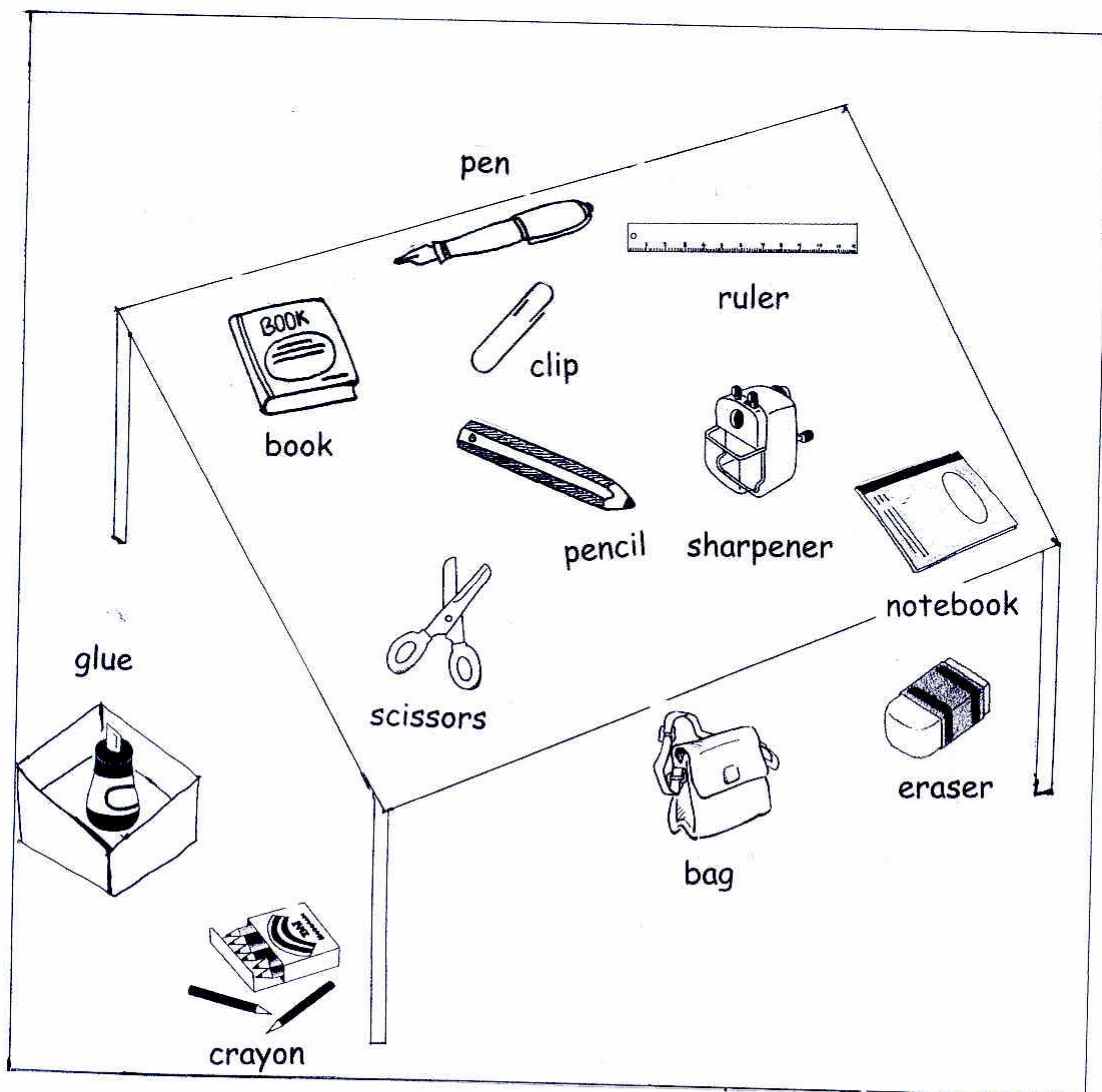
อ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำศัพท์ที่ได้ถูกต้อง	ให้ค่าละ	1 คะแนน
อ่านออกเสียงและบอกความหมายของประโยคที่ได้ถูกต้อง	ให้ประโยคละ	1 คะแนน
อ่านออกเสียงและบอกความหมายผิดได้		0 คะแนน

ใบความรู้ที่ 1
เรื่อง Classroom

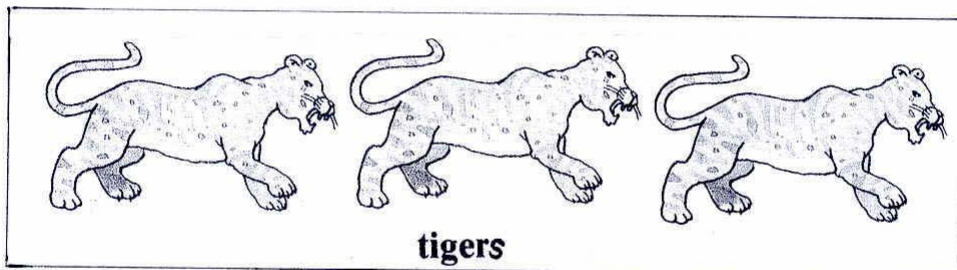
This is a picture of classroom. A clock is on the wall. A ball is under the desk. Three flowers are in the vase.

ใบความรู้ที่ 2
เรื่อง Classroom

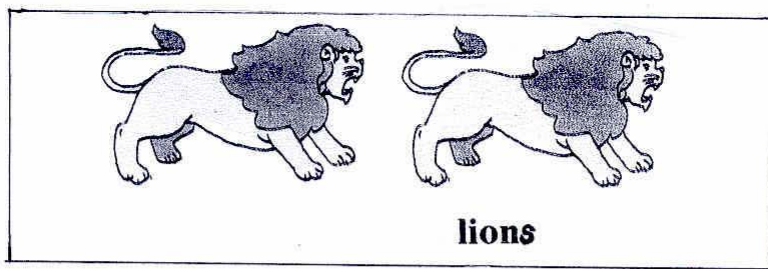
This is a table in the classroom. Where is the book? It is on the table. Where is the eraser? It is under the table.

ใบความรู้ที่ 3
เรื่อง Animals

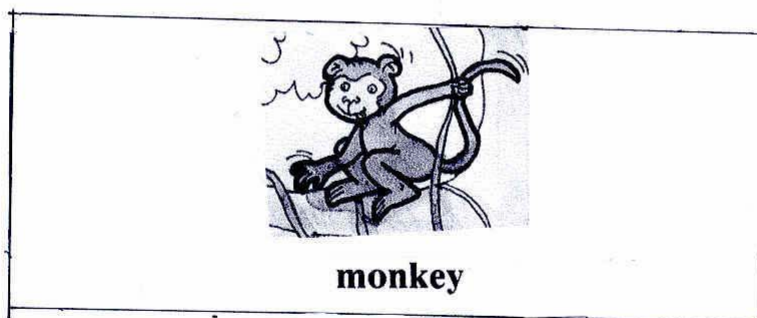
tigers

There are three tigers.

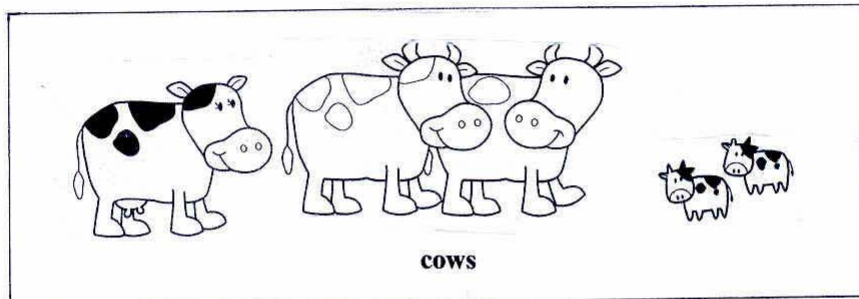
lions

There are two lions.

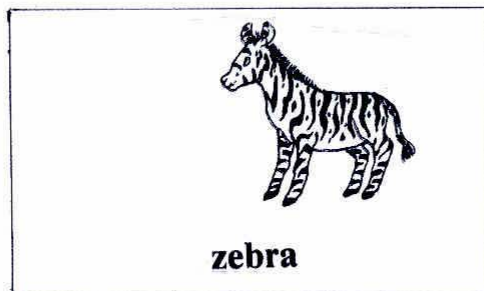
monkey

There is one monkey.

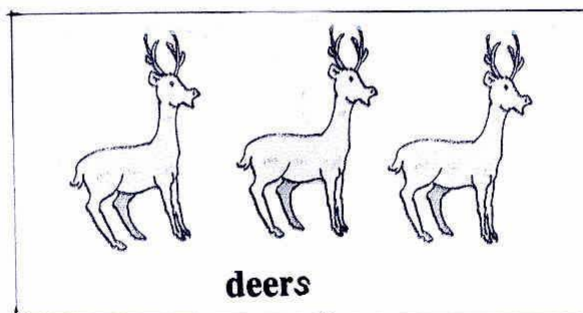
cows

There are five cows.

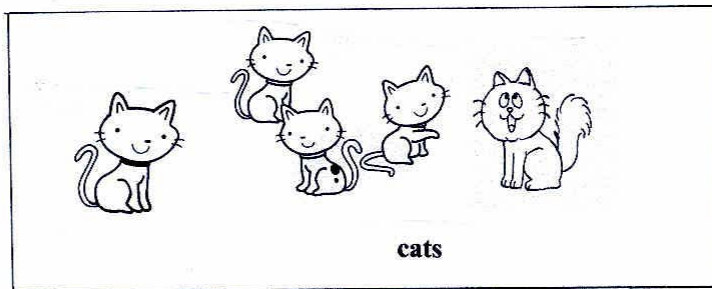
zebra

There is one zebra.

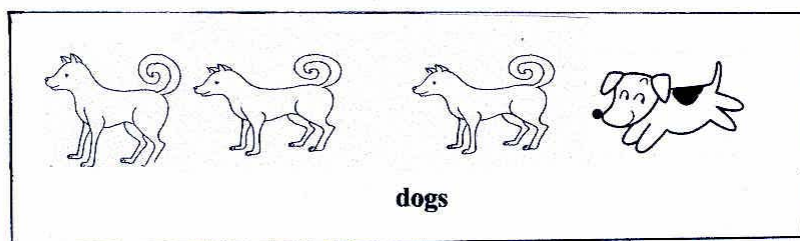

deers

There are three deers.

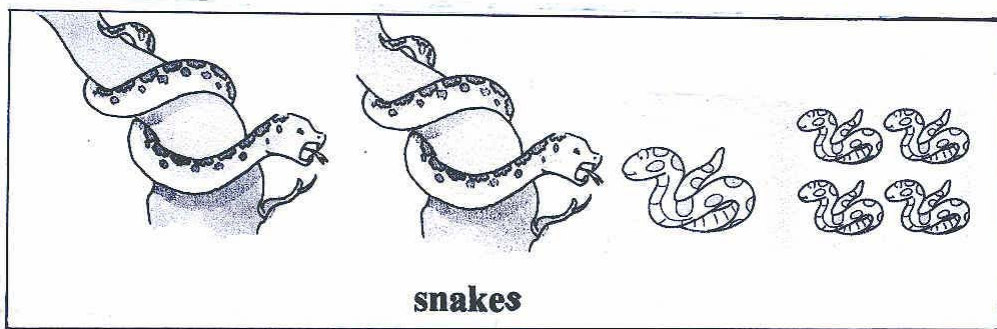

There are five cats.

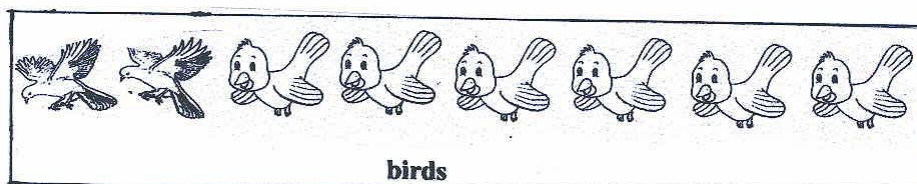
There are four dogs.

ใบความรู้ที่ 4
เรื่อง Animals

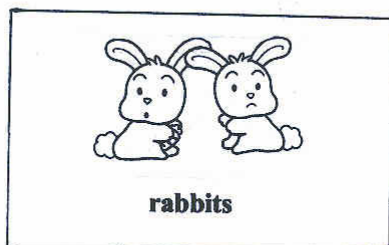
snakes

There are seven snakes.

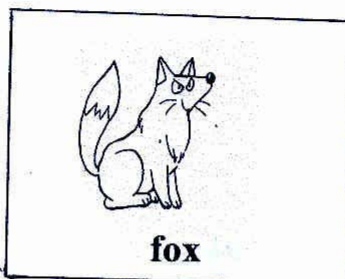
birds

There are eight birds.

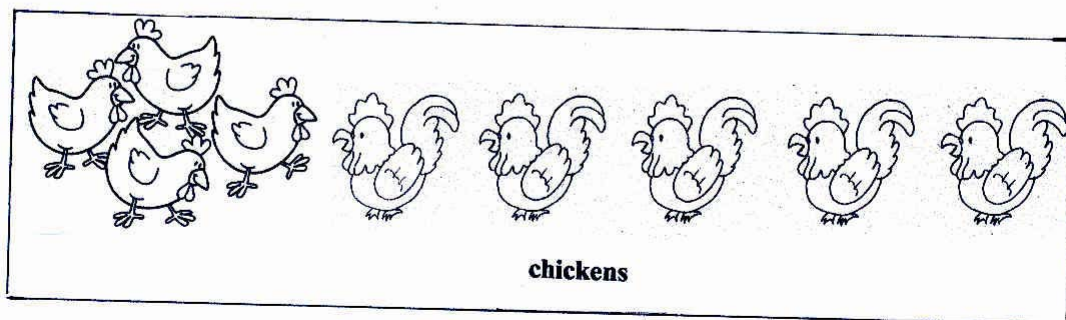

rabbits

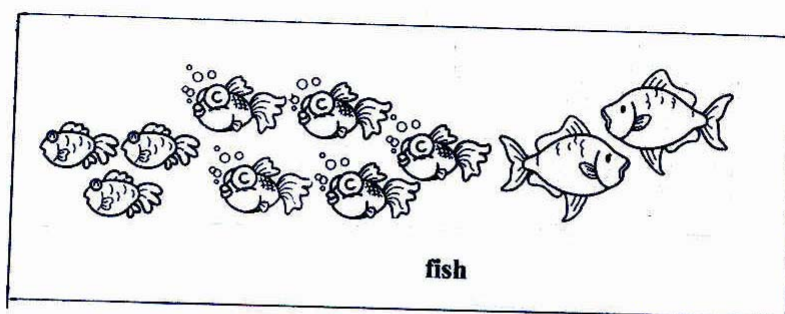
There are two rabbits.

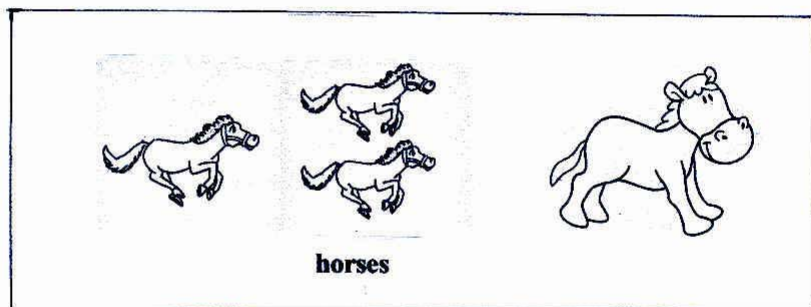
There is one fox.

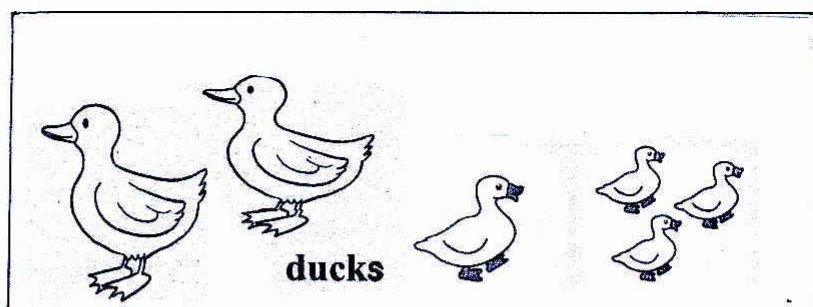
There are nine chickens.

There are ten fish.

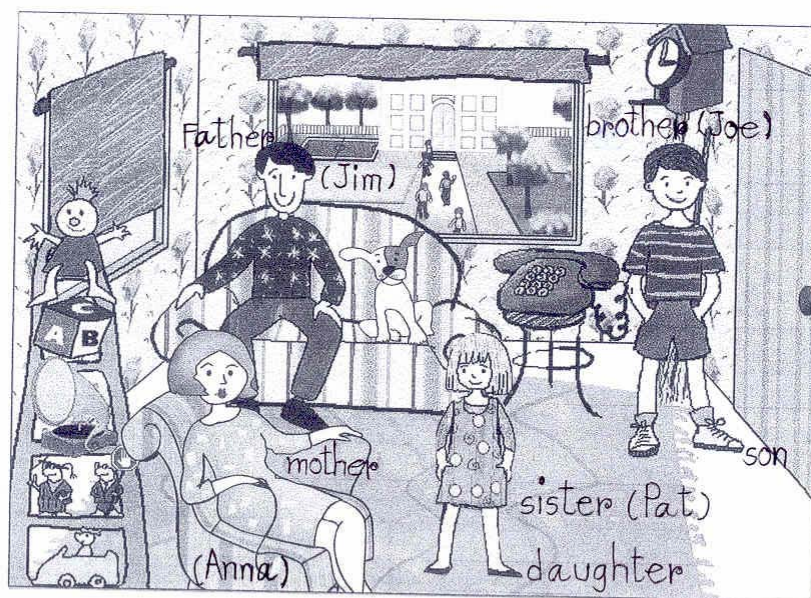

There are four horses.

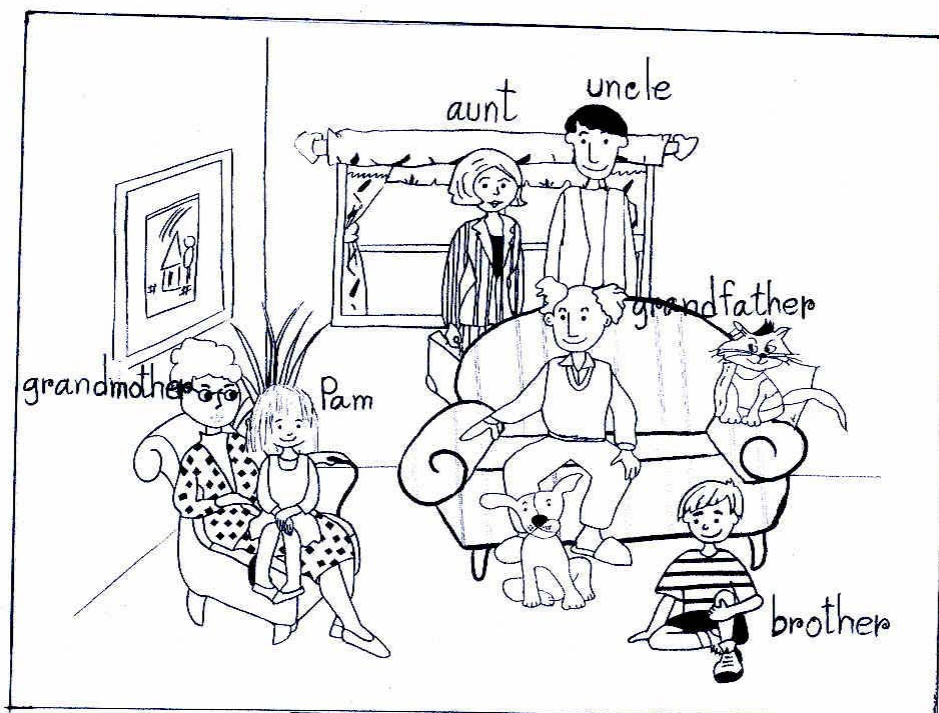
There are six ducks.

ใบความรู้ที่ 5
เรื่อง Family

This is Joe's family. Mr. Jim is his father. Mrs. Anna is his mother. He has one sister. Her name is Pat.

ใบความรู้ที่ 6
เรื่อง Family

This is Pam's picture. There are her grandfather and grandmother. Lek is her brother. Mr. Tom is her uncle and Mrs. Jenny is her aunt.

ใบความรู้ที่ 7
เรื่อง Occupation

She is a teacher.

He is a policeman.

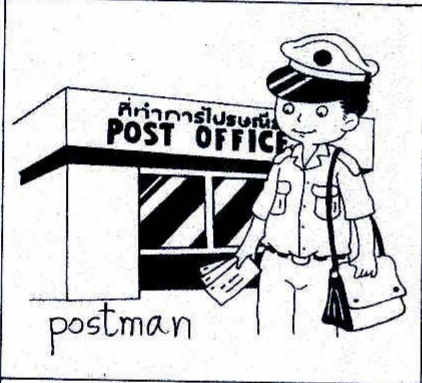
She is a singer.

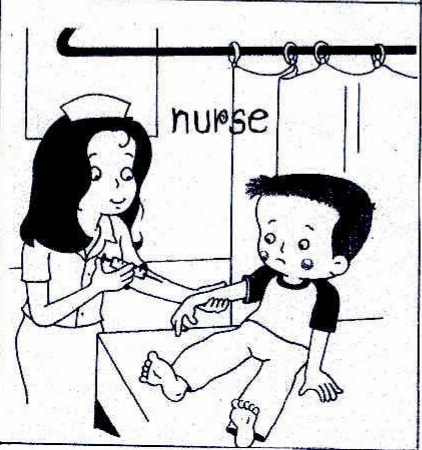
He is a doctor.

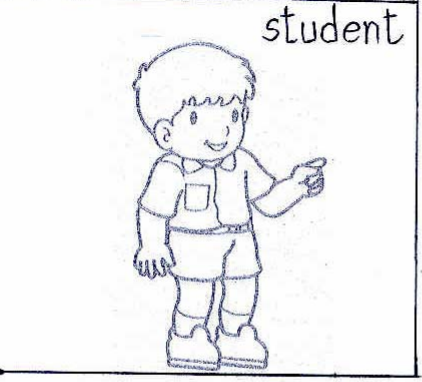
He is a farmer.

He is a postman.

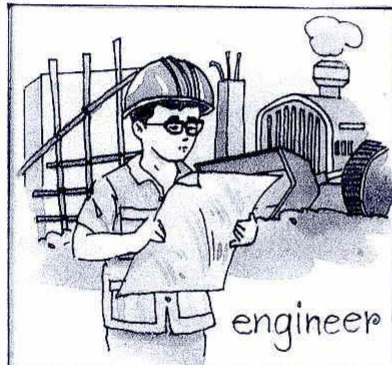

She is a nurse.

He is a student.

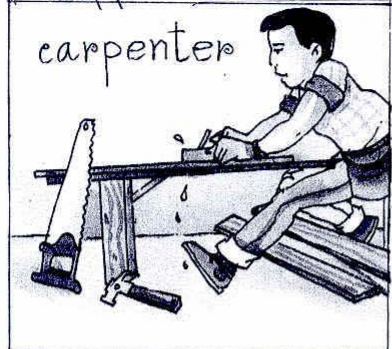
ใบความรู้ที่ 8
เรื่อง Occupation

He is an engineer.

He is a merchant.

He is a carpenter.

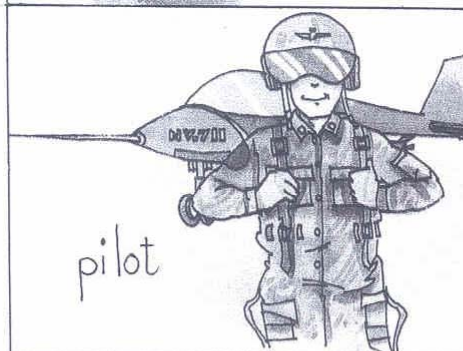
He is a barber.

He is a soldier.

He is a tailor.

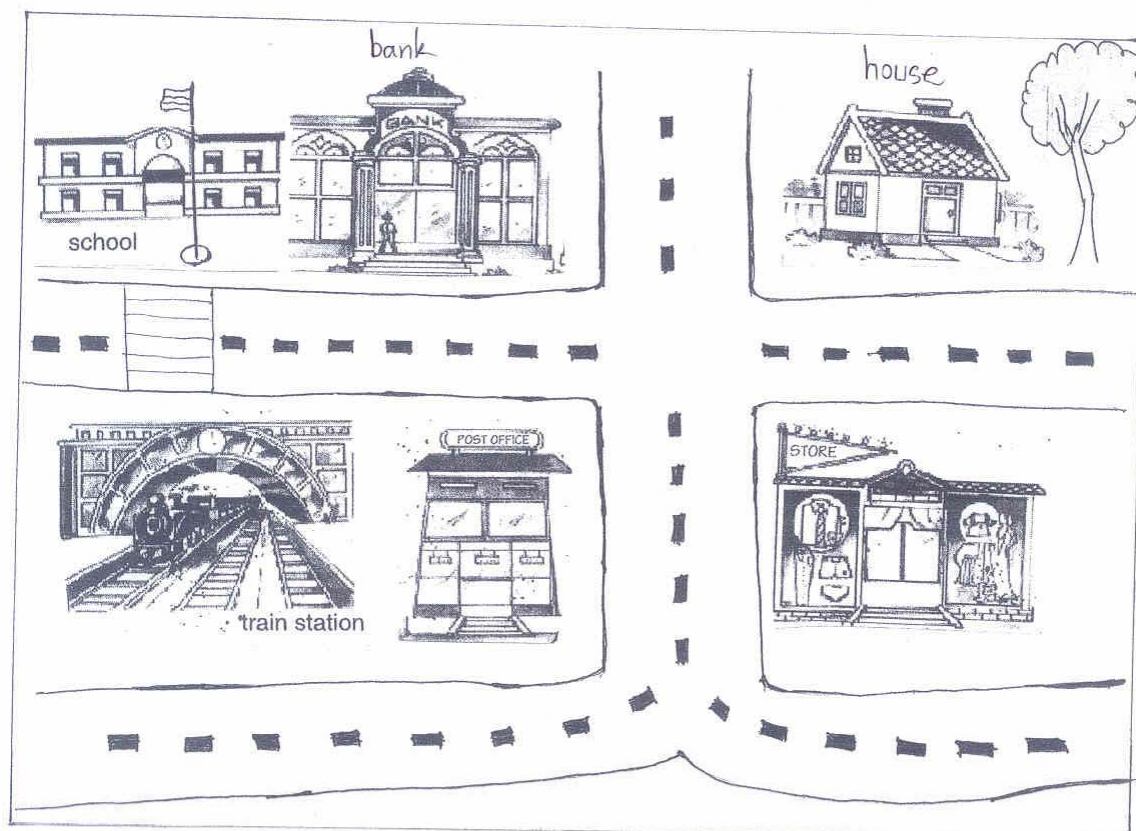

He is a pilot.

He is a fisherman.

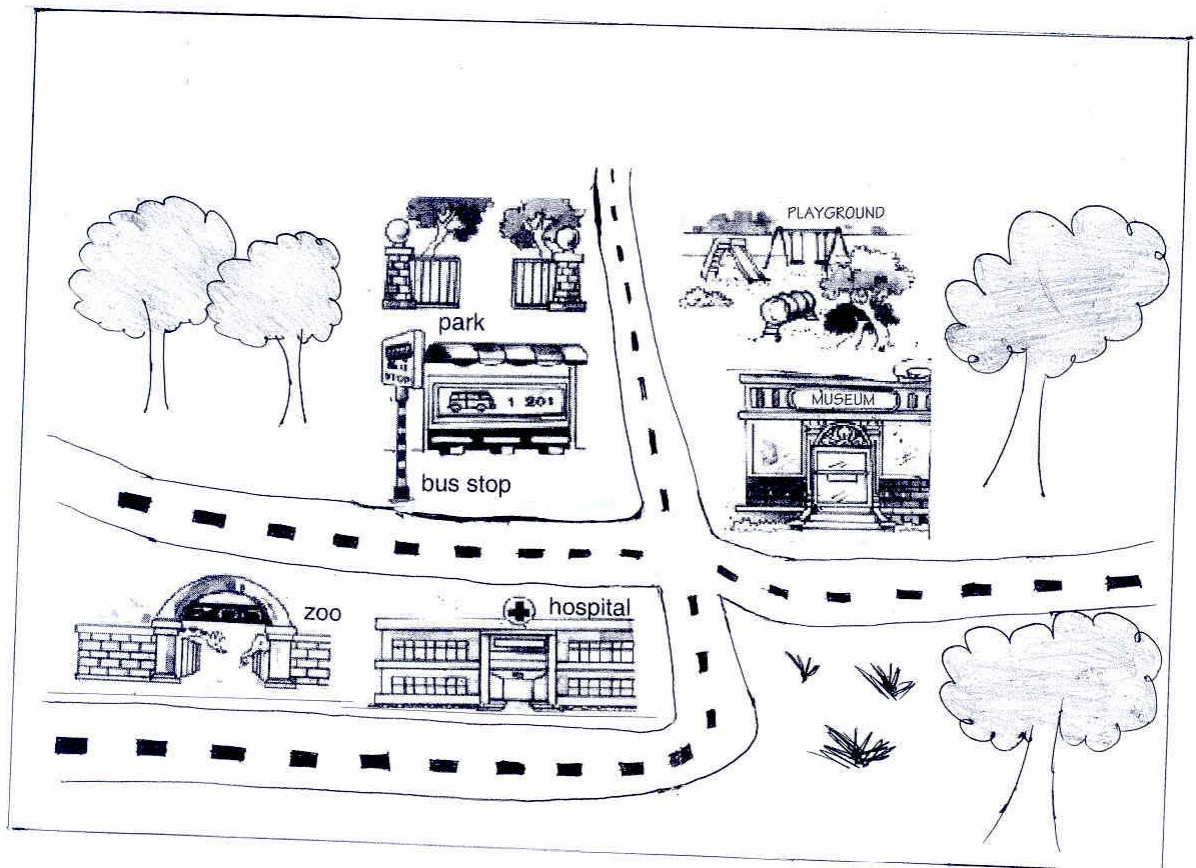
ใบความรู้ที่ 9
เรื่อง Places

This is the map. My house is opposite the store. The school is near the bank. The train station is next to the post office.

ใบความรู้ที่ 10

เรื่อง Places

This is the map. The zoo is near the hospital. The park is behind the bus stop. The museum is in front of the playground.

เพลง Hello

Hello, Hello

Hello, How are you?

I'm fine, thank you.

I hope that you are too.

เพลง Old Mac Donald

Old Mac Donald had a farm, E I E I O!
And on his farm he had ten cows, E I E I O!
With a moo moo here and a moo moo there,
Here a moo, there a moo,
every where a moo moo, E I E I O!

nine sheep - baa - baa
eight chicks – chick - chick
seven cats – meow - moew
six ducks – quack - quack
five dogs – bow - bow
four horses – neigh -neigh
three pigs – oink - oink
two rats – squeak – squeak
one bird – cheep- cheep

เพลง Are you sleeping?

Are you sleeping, are you sleeping?
Brother John, brother John?
Morning bells are ringing, morning bells are ringing.
Ding ding dong, ding ding dong.

เพลง The Farmer in the dell

The farmer in the dell, the farmer in the dell,
Heigh – oh the derry oh, the farmer in the dell.

The farmer takes a wife,
The wife takes a child,
The child takes a nurse,
The nurse takes a dog,
The dog takes a cat,
The cat takes a rat,
The rat takes a cheese,
The cheese stands alone

ภาคผนวก ค
ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ทางสถิติ

ตาราง 5 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ

คนที่	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง
1	9	14
2	12	16
3	7	13
4	10	15
5	12	18
6	9	14
7	11	16
8	10	16
9	8	15
10	6	13

ตาราง 6 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังไม่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ

คนที่	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง
1	8	13
2	10	12
3	9	10
4	8	10
5	11	14
6	9	13
7	10	12
8	6	10
9	7	11
10	13	15

ตาราง 7 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะกับนักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ

คนที่	กลุ่มที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ		คนที่	กลุ่มที่ไม่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ	
	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง		ก่อนทดลอง	หลังทดลอง
1	9	14	1	8	13
2	12	16	2	10	12
3	7	13	3	9	10
4	10	15	4	8	10
5	12	18	5	11	14
6	9	14	6	9	13
7	11	16	7	10	12
8	10	16	8	6	10
9	8	15	9	7	11
10	6	13	10	13	15

ตาราง 8 แสดงผลต่างทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ

คนที่	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	ผลต่าง	ผลต่างยกกำลังสอง
1	9	14	5	25
2	12	16	4	16
3	7	13	6	36
4	10	15	5	25
5	12	18	6	36
6	9	14	5	25
7	11	16	5	25
8	10	16	6	36
9	8	15	5	25
10	6	13	7	49
N = 10	$\bar{X} = 9.4$	$\bar{X} = 15$	$\sum D = 54$	$\sum D^2 = 298$

ตาราง 9 แสดงผลต่างทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ

คนที่	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	ผลต่าง	ผลต่างยกกำลังสอง
1	8	13	5	25
2	10	12	2	4
3	9	10	1	1
4	8	10	2	4
5	11	14	3	9
6	9	13	4	16
7	10	12	2	4
8	6	10	4	16
9	7	11	4	16
10	13	15	2	4
N = 10	$\bar{X} = 9.1$	$\bar{X} = 12$	$\Sigma D = 29$	$\Sigma D^2 = 99$

ตาราง 10 แสดงการเปรียบเทียบผลต่างของคะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่
ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ กับนักเรียนที่ไม่ได้รับการสอน
ภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ

คนที่	กลุ่มที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ			กลุ่มที่ไม่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควบคู่กับการชี้แนะ		
	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	ผลต่าง(D)	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	ผลต่าง(D)
1	9	14	5	8	13	5
2	12	16	4	10	12	2
3	7	13	6	9	10	1
4	10	15	5	8	10	2
5	12	18	6	11	14	3
6	9	14	5	9	13	4
7	11	16	5	10	12	2
8	10	16	6	6	10	4
9	8	15	5	7	11	4
10	6	13	7	13	15	2
	$\bar{X}_{diff} = 5.4$ $S_{diff} = .80$			$\bar{X}_{diff} = 2.9$ $S_{diff} = 1.22$		

ตาราง 11 แสดงค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบทักษะการอ่าน
ภาษาอังกฤษ

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก เป็นรายข้อ(r)	ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจ จำแนกเป็นราย ข้อ(r)
1	.37	.24	11	.54	.41
2	.48	.52	12	.56	.20
3	.60	.71	13	.37	.24
4	.66	.65	14	.37	.24
5	.50	.68	15	.46	.27
6	.41	.23	16	.33	.25
7	.62	.42	17	.58	.49
8	.58	.42	18	.42	.34
9	.65	.56	19	.31	.29
10	.50	.26	20	.22	.47

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เท่ากับ .60

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวเบญจมาศ ชุ่มอารมณ
วันเดือนปีเกิด	27 สิงหาคม พ.ศ. 2517
สถานที่เกิด	อำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	57 หมู่ 3 ถนนพระยาสุเรนทร์ แขวงบางชัน เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร 10510 เบอร์โทรศัพท์ 086-0204929
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ 1 ระดับ 5
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนประชาราษฎร์อุปถัมภ์วิทยา เขตคลองสามวา สังกัดกรุงเทพมหานคร เบอร์โทรศัพท์ 02-5182070
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2530	ประถมศึกษา จากโรงเรียนชุมชนวัดบางมะเฟือง อำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา
พ.ศ. 2533	มัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนสนามชัยเขต อำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา
พ.ศ. 2536	มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนดัดดรุณี อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา
พ.ศ. 2540	ปริญญาตรีครุศาสตรบัณฑิต วิชาเอกภาษาอังกฤษ จากสถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2550	ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร